ใบรับรองวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารทรัพยากรป่าไม้และสิ่งแวดล้อม)

ปริญญา

การบริหารทรัพยากรป่าไม้และสิ่งแวดล้อม วนศาสตร์

สาขา **คณะ**

เรื่อง ทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อกิจกรรมของแหล่งท่องเที่ยว อุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี

Tourists'Attitude towards Tourism Activities at Erawan Waterfall National Park, Kanchanaburi Province

นามผู้วิจัย นายประทีป พ่วงเพ็ชร

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก .....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิติชัย รัตนะ, ปร.ด.)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม .....

(รองศาสตราจารย์วิชา นิยม, Ph.D.)

ประธานสาขาวิชา .....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กาญจน์เขจร ชูชีพ, Dr.rer.nat.)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์รับรองแล้ว

.....

(รองศาสตราจารย์กัญจนา ธีระกุล, D.Agr.)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ ..... **เดือน** ..... **พ.ศ.** .....

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

ทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อกิจกรรมของแหล่งท่องเที่ยว อุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี

Tourists'Attitude towards Tourism Activities at Erawan Waterfall National Park, Kanchanaburi Province

โดย

นายประทีป พ่วงเพ็ชร

เสนอ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารทรัพยากรป่าไม้และสิ่งแวดล้อม)
พ.ศ. 2555

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ประทีป พ่วงเพ็ชร 2555: ทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อกิจกรรมของแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารทรัพยากรป่าไม้และสิ่งแวดล้อม) สาขาการบริหารทรัพยากรป่าไม้และสิ่งแวดล้อม คณะวนศาสตร์ อาจารณ์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กิติชัย รัตนะ, ปร.ด. 128 หน้า

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพเศรษฐกิจและสังคมและข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในพื้นที่อุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรีตลอดจนทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดกิจกรรมของแหล่งท่องเที่ยวในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรีและเพื่อให้ข้อเสนอแนะต่อการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรีให้สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษารวบรวมได้จากการใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้น สอบถามกลุ่มเป้าหมายนักท่องเที่ยวที่มายังอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ จำนวน 400 ตัวอย่าง ทำการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม โดยใช้วิธีไคสแควร์ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งคำนวณด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

ผลการศึกษาพบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 68.0 มีอายุอยู่ในช่วงระหว่าง 18-25 ปี ร้อยละ 59.3 สถานภาพโสด ร้อยละ 73.1 ระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 70.8 มีอาชีพเป็นนักเรียน/นักศึกษา ร้อยละ 49.2 รายได้ต่อเดือนไม่เกิน 5,000 บาท ส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในภาคกลาง ร้อยละ 89.3 เคยเดินทางมาท่องเที่ยวแล้ว ร้อยละ 62.5 ได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวจากโทรทัศน์ร้อยละ 40.3 กิจกรรมที่เป็นที่นิยม คือ เล่นน้ำตก และ นั่งเล่น ร้อยละ 22.25 และ 21.85 ตามลำดับ ทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อกิจกรรมของแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี ได้แก่ ภูมิลำเนา รายได้ การรับรู้ข่าวสาร ความรู้เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมแหล่งท่องเที่ยว

ลายมือชื่อนิสิต ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

Prateep Puangpetch 2012: Tourists'Attitude towads Tourism Activities at Erawan Waterfall National Park, Kanchanaburi Province. Master of Science (Forest Resource and Environmental Administration), Major Field: Forest Resource and Environmental Administration, Faculty of Forestry. Thesis Advisor Assistant Professor Kitichai Rattana, Ph.D.128 pages.

The purpose of the study was to investigate tourists' attitude towards tourism activities at Erawan Waterfall National Park in Kanchanaburi province and to study the problems and difficulties in the management of tourism activities Moreover, The data was collected using a questionnaire to interview 400 tourists who are going to Erawan National Park . The reseachor used chi-square method to analyze data and find the factors which affect the attitudes both independent and dependant variables of .05 level of statistical significance calculated by statistical software package.

The results of the study indicated that (68.0%) of tourists are female.(59.3 %) of tourists age between 18-25. (73.1%) of tourists are single status. (70.8%) of tourists got undergraduate degree. (49.2%) of tourists have monthly income under 5000 baht. (89.3 %) of tourists stay in the central part of Thailand. (62.5%) of tourists have ever visited here. (40.3%) of tourists got the tourism information. (22.25%) of tourists like to swim in waterfall and (21.85%) of tourists like to sit back and relax in the surrounding of waterfall. In conclusion, the factors that affect the tourists' attitude towards tourism activities at Erawan National Park, Kanchanaburi province were hometown, Revenue, subscription and knowledge management in tourism industry.

Student's signature Thesis Advisor's signature

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาวิจัยในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความกรุณาและได้รับความร่วมมือของผู้ให้ข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าทุกท่าน ในโอกาสนี้ใคร่ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิติชัย รัตนะ ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก รองศาสตราจารย์ ดร.วิชา นิยม กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม และคณาจารย์ทุกท่านที่ให้คำปรึกษาในด้านวิชาการตลอดจนข้อมูลเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จนเสร็จสมบูรณ์ด้วยดี

ขอขอบพระคุณนักท่องเที่ยวทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการกรอกแบบสอบถาม โดยมีส่วนเกี่ยวข้องในการให้ข้อมูลต่างๆที่เป็นประโยชย์อย่างยิ่งต่อการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ตลอดจนผู้อำนวยการและเจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ กรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่าและพันธุ์พืช รวมทั้ง พี่น้องและเพื่อนที่ช่วยเหลือ และให้การสนับสนุนแก่ผู้วิจัยสามารถทำงานสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

คุณค่าและประโยชย์อันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา มารดา ตลอดจนครูอาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน โดยผู้วิจัยหวังว่าวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับผู้ที่สนใจศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป

ประทีป พ่วงเพ็ชร

กรกฎาคม 2555

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สารบัญ

	หน้า
สารบัญ	(1)
สารบัญตาราง	(2)
สารบัญภาพ	(7)
คำนำ	1
วัตถุประสงค์	3
การตรวจเอกสาร	5
อุปกรณ์และวิธีการ	42
อุปกรณ์	42
วิธีการ	42
ผลและวิจารณ์	45
สรุปและข้อเสนอแนะ	112
สรุป	112
ข้อเสนอแนะ	114
เอกสารและสิ่งอ้างอิง	115
ภาคผนวก	120
ประวัติการศึกษาและการทำงาน	128

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	สถิตินักท่องเที่ยวที่เข้าไปชมอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ	42
2	ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนักท่องเที่ยว	46
3	ข้อมูลด้านรูปแบบการมาเยือนของนักท่องเที่ยวที่มาอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี	48
4	ทัศนคติด้านประสบการณ์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่มาอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี	51
5	ทัศนคติด้านลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่มาอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี	52
6	ทัศนคติด้านศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่มาอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี	54
7	ทัศนคติด้านการบริการของแหล่งท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่มาอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี	55
8	จำนวนและร้อยละของข้อมูลด้านทัศนคติในด้านภาพรวมที่มีต่ออุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี	56
9	จำนวนและร้อยละของข้อมูลในด้านการปรับปรุงอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี	57
10	จำนวนและร้อยละของข้อมูลการกลับมาเยือนอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี	58

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
11	เพศ ของนักท่องเที่ยวต่อทัศนคติในด้านประสบการณ์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ	59
12	เพศของนักท่องเที่ยวต่อทัศนคติในด้านลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ	60
13	เพศของนักท่องเที่ยวต่อทัศนคติในด้านศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ	61
14	เพศของนักท่องเที่ยวต่อทัศนคติในด้านการบริการของแห่งลงท่องเที่ยวในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ	62
15	อายุของนักท่องเที่ยวต่อทัศนคติในด้านประสบการณ์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ	63
16	อายุของนักท่องเที่ยวต่อทัศนคติในด้านลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ	64
17	อายุของนักท่องเที่ยวต่อทัศนคติในด้านศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ	65
18	อายุของนักท่องเที่ยวต่อทัศนคติในด้านการบริการในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ	67
19	สถานภาพของนักท่องเที่ยวต่อทัศนคติในด้านประสบการณ์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว ในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ	68
20	สถานภาพของนักท่องเที่ยวในด้านทัศนคติลักษณะของแหล่งท่องเที่ยว ในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ	69
21	สถานภาพสมรสของนักท่องเที่ยวในด้านทัศนคติต่อศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ	70
22	สถานภาพของนักท่องเที่ยวต่อทัศนคติในด้านการบริการในบริเวณอุทยานแห่งชาตน้ำตกเอราวัณ	71

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
23	ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยวต่อทัศนคติในด้านประสบการณ์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ	73
24	ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยวในด้านทัศนคติลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ	74
25	ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยวต่อทัศนคติในด้านศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ	76
26	ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยวต่อทัศนคติในด้านการบริการในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ	77
27	อาชีพของนักท่องเที่ยวต่อทัศนคติในด้านประสบการณ์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ	79
28	อาชีพของนักท่องเที่ยวต่อทัศนคติในด้านลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ	81
29	อาชีพของนักท่องเที่ยวต่อทัศนคติในด้านศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ	83
30	อาชีพของนักท่องเที่ยวต่อทัศนคติในด้านการบริการในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ	84
31	รายได้ของนักท่องเที่ยวต่อทัศนคติในด้านประสบการณ์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ	86
32	รายได้ของนักท่องเที่ยวต่อทัศนคติในด้านลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ	88
33	รายได้ของนักท่องเที่ยวต่อทัศนคติในด้านศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ	89

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
34	รายได้ของนักท่องเที่ยวต่อทัศนคติในด้านการบริการในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ	91
35	ภูมิลำเนาของนักท่องเที่ยวต่อทัศนคติในด้านประสบการณ์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว ในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ	92
36	ภูมิลำเนาของนักท่องเที่ยวต่อทัศนคติในด้านลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ	94
37	ภูมิลำเนาของนักท่องเที่ยวต่อทัศนคติในด้านศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยว ในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ	95
38	ภูมิลำเนาของนักท่องเที่ยวต่อทัศนคติในด้านการบริการในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ	96
39	ช่องทางการรับรู้ข่าวสารของนักท่องเที่ยวต่อทัศนคติในด้านประสบการณ์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ	98
40	ช่องทางการรับรู้ข่าวสารของนักท่องเที่ยวต่อทัศนคติในด้านลักษณะของแหล่งท่องเที่ยว ในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ	99
41	ช่องทางการรับรู้ข่าวสารของนักท่องเที่ยวต่อทัศนคติในด้านศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ	101
42	ช่องทางการรับรู้ข่าวสารของนักท่องเที่ยวต่อทัศนคติในด้านการบริการในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ	102
43	การเคยรับทราบข้อมูลข่าวสารของนักท่องเที่ยวต่อทัศนคติในด้านประสบการณ์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว ในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ	103

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
44	การเคยรับทราบข้อมูลข่าวสารของนักท่องเที่ยวต่อทัศนคติในด้านลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ	104
45	การเคยรับทราบข้อมูลข่าวสารของนักท่องเที่ยวต่อทัศนคติในด้านศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ	105
46	การเคยรับทราบข้อมูลข่าวสารของนักท่องเที่ยวต่อทัศนคติในด้านการบริการในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ	106
47	สรุปผลการทดสอบสมมติฐานด้านประสบการณ์การท่องเที่ยวเพื่อหาทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อกิจกรรมของแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี	107
48	สรุปผลการทดสอบสมมติฐานด้านลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวเพื่อหาทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อกิจกรรมของแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี	108
49	สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน ด้านศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวเพื่อหาทัศนคติของนักท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี	109
50	สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน ด้านการบริการเพื่อหาทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อกิจกรรมของแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี	110
51	สรุปรวมผลการทดสอบสมมติฐานด้านประสบการณ์การท่องเที่ยว ด้านลักษณะของแหล่งท่องเที่ยว ด้านศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยว ด้านการบริการ ของอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี	111

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	ขอบเขตของ อุทยานแห่งชาติ เอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี	26
2	พื้นที่ศึกษา อุทยานแห่งชาติ เอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี	27
3	กรอบแนวคิดเกี่ยวกับตัวแปรที่ทำการศึกษาทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อกิจกรรมการจัดของแหล่งท่องเที่ยว น้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี	40

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อกิจกรรมของแหล่งท่องเที่ยว อุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี

Tourists' Attitude towards Tourism Activities at Erawan Waterfall National Park, Kanchanaburi Province

คำนำ

ในปัจจุบันอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวกำลังเป็นที่นิยมและตื่นตัวไปทั่วโลก สามารถสร้างรายได้ให้กับประเทศได้อย่างมหาศาล ซึ่งรูปแบบอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวได้แตกต่างกันไปตามรสนิยมของนักท่องเที่ยว แต่ที่เป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ ได้แก่ การท่องเที่ยวชมธรรมชาติและพักผ่อนในสถานที่ที่เป็นธรรมชาติ เนื่องจากต้องการหลีกหนีสภาพความแออัดในสังคมเมืองเข้าหาธรรมชาติ เพื่อผ่อนคลาย ความตึงเครียดจากการทำงาน จากสภาพธรรมชาติที่โดดเด่นเป็นเอกลักษณ์สวยงามเฉพาะตัว สามารถสร้างความประทับใจให้กับผู้เข้ามาประกอบกิจกรรมได้อย่างดียิ่งนอกจากนี้ มีลักษณะที่สำคัญคือ เป็นการท่องเที่ยวที่ดำเนินการภายใต้ขีดจำกัดความสามารถของธรรมชาติ และต้องตระหนักถึงการมีส่วนร่วมของประชากร ชุมชน ขนบธรรมเนียม ประเพณี ที่มีต่อขบวนการท่องเที่ยว อีกทั้งต้องยอมรับให้ประชาชนทุกส่วนได้รับผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจที่เกิดจากการท่องเที่ยวอย่างเสมอภาคเท่าเทียมกัน และต้องชี้นำภายใต้ความปรารถนาของประชาชนท้องถิ่นและชุมชนในพื้นที่ท่องเที่ยวนั้นๆ การท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติยังสามารถสร้างรายได้ให้กับชุมชนในท้องถิ่น ส่งเสริมภาวะเศรษฐกิจของท้องถิ่น และประเทศให้เป็นไปในทางที่ดีขึ้น ซึ่งรัฐบาลได้เห็นความสำคัญและตระหนักถึงการท่องเที่ยว ในอุทยานแห่งชาติและเน้นนโยบายในเชิงรุกมากขึ้น (สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย, 2539 อ้างใน สฤษฎ์, 2548)

เนื่องจากอุทยานแห่งชาติเอราวัณมีแหล่งทรัพยากรธรรมชาติและเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญแห่งหนึ่งของจังหวัดกาญจนบุรีอีกทั้งน้ำตกเอราวัณเป็นน้ำตกที่มีชื่อเสียงมากที่สุดของประเทศประกอบกับการคมนาคมที่สะดวกทำให้มีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้าไปใช้ประโยชน์พื้นที่ในเขตอุทยานแห่งชาติเพื่อดำเนินกิจกรรมนันทนาการต่างๆ มากมายอย่างไรก็ตามการปล่อยให้มีการเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวจนเกินขีดความสามารถในการรองรับได้ของพื้นที่อาจก่อให้เกิดปัญหาในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติเพื่อรองรับการใช้ประโยชน์ของนักท่องเที่ยวเองเช่น ปัญหาความแออัด สิ่งอำนวยความสะดวกไม่เพียงพอรวมทั้งอาจก่อให้เกิดผลกระทบจากกิจกรรมนันทนาการ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ซึ่งจะนำไปสู่ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีผลทำให้ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวลดลงและเป็นผลเสียต่อการท่องเที่ยวในระยะยาวด้วย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้จึงเป็นการศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อกิจกรรมของแหล่งท่องเที่ยวน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี เนื่องจากว่านักท่องเที่ยวที่เข้ามาประกอบกิจกรรมที่น้ำตกเอราวัณมีหลากหลายกลุ่มอาจมีทั้งที่มีทัศนคติที่ดีและไม่ดี กิจกรรมในพื้นที่บริเวณน้ำตกเอราวัณ ผลการศึกษาวิจัยที่ได้จะเป็นข้อมูลชี้ให้เห็นว่า การให้บริการ บริเวณน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี ได้สร้างทัศนคติแก่นักท่องเที่ยวได้มากน้อยเพียงใด และสิ่งใดที่จำเป็นต้องได้รับการปรับปรุงแก้ไข ซึ่งผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะสามารถนำผลการวิจัยที่ได้ไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐาน เพื่อนำไปแก้ไข ปรับปรุงใช้เป็นแนวทางในการบริหาร รวมถึงกำหนดทิศทางหรือนโยบายให้ผู้เกี่ยวข้องได้นำไปวางแผน นำไปสู่การพัฒนาและการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ของพื้นที่อุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สามารถอำนวยประโยชน์ด้านการท่องเที่ยวและการนันทนาการแก่นักท่องเที่ยวได้อย่างยั่งยืนต่อไป

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมและข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในพื้นที่อุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี

2. เพื่อศึกษาทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดกิจกรรมของแหล่งท่องเที่ยวในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี

3. เพื่อให้ข้อเสนอแนะต่อการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรีให้สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว

ขอบเขตของวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาข้อมูลสภาพทางด้านเศรษฐกิจและสังคมและข้อมูลทั่วไปของลักษณะการท่องเที่ยวกิจกรรมนันทนาการและทัศนคติของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมของอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี ประชากรที่ใช้ในการศึกษาได้แก่นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวยังอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี บริเวณตัวน้ำตกเอราวัณ

นิยามศัพท์

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอนิยามศัพท์เพื่อประกอบการศึกษาดังต่อไปนี้

ปัจจัย หมายถึง ตัวแปรทางสภาพเศรษฐกิจสังคมของประชาชน เช่น เพศ อายุ อาชีพ รายได้ ระดับการศึกษา การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ประเภทกิจกรรมการจัดการแหล่งท่องเที่ยว

ทัศนคติ หมายถึง แบบอย่างหรือลักษณะของความเห็นที่ถูกกระตุ้นด้วยอารมณ์ซึ่งจะทำให้บุคคลพร้อมที่จะกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดโดยมีความรู้สึกหรือความรู้พื้นฐานทัศนคติเป็นความรู้สึกทางด้านบวกหรือทางด้านลบของแต่ละบุคคลที่มีต่อสิ่งแวดล้อมทางสังคมเพื่อให้บุคคลพร้อมจะโต้ตอบออกมาเป็นพฤติกรรม

นักท่องเที่ยว หมายถึง บุคคลที่เดินทางมาเยี่ยมชมหรือท่องเที่ยวและประกอบกิจกรรมของแหล่งท่องเที่ยวภายในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จำนวนกิจกรรมการจัดการ หมายถึง การที่นักท่องเที่ยวได้ดำเนินการประกอบกิจกรรมการจัดการแหล่งท่องเที่ยวที่มีจำนวนหรือประเภทของกิจกรรมแตกต่างกันออกไป ภายในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี

การจัดการ หมายถึง การควบคุมดูแล การสงวน บำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์ต่อทรัพยากรที่ดินและน้ำ ของอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ

เพศ หมายถึง เพศของราษฎรกลุ่มตัวอย่างที่ปรากฏในทะเบียนบ้าน

อายุ หมายถึง อายุเต็มปีของหัวหน้าครัวเรือนหรือผู้แทนในช่วงเวลาที่ทำการศึกษา

ระดับการศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาสูงสุดของหัวหน้าครัวเรือนหรือผู้แทน

อาชีพ หมายถึง งานที่ทำเป็นประจำเพื่อเลี้ยงชีพและครอบครัวของหัวหน้าครัวเรือนหรือผู้แทน

รายได้ หมายถึง รายได้ที่เป็นตัวเงินทั้งหมดรวมกันของสมาชิกในครอบครัว ที่ได้จากการประกอบอาชีพเป็นรายปีโดยประมาณยังไม่หักค่าใช้จ่าย

ภูมิลำเนา หมายถึง จังหวัดหรือภาคในประเทศไทย ที่เป็นที่ตั้งของบ้านหรือที่อยู่อาศัยประจำของนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่าง

จำนวนนักท่องเที่ยวในกลุ่ม หมายถึง จำนวนนักท่องเที่ยวที่ร่วมคณะกันมา ซึ่งรวมถึงผู้ติดตามมากับนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่าง

ประเภทกลุ่มนักท่องเที่ยว หมายถึง ลักษณะของกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเป็นหมู่คณะหรือเดินทางมาเป็นลักษณะของประเภทต่างๆ ที่แตกต่างกันไป เช่น กลุ่มครอบครัว กลุ่มบริษัท กลุ่มเพื่อน กลุ่มนักเรียน/นักศึกษา คู่รัก เป็นต้น

จำนวนวันในการท่องเที่ยว หมายถึง จำนวนวันที่นักท่องเที่ยวมาพักค้างแรมยังอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี ที่แตกต่างกันออกไป หรือไม่มาพักค้างแรม

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

การตรวจเอกสาร

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องและได้แนวความคิดทฤษฎี หลักการและเหตุผลการวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง สามารถจำแนกได้ดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติ
2. แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว
3. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับอุทยานแห่งชาติ
4. อุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ และ กิจกรรมของอุทยาน
5. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับทัศนคติ

ทัศนคติ

ความหมายของทัศนคติ จากการศึกษาเอกสารและแนวคิดของนักวิชาการหลายท่านได้ให้คำจำกัดความว่า ทัศนคติ (attitude) ได้ต่างๆ กันดังนี้

กระสุน (2546) ให้ความหมายของทัศคติว่า คือความรู้สึกภายในของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งอันเป็นผลมาจากประสบการณ์ การรับรู้เกี่ยวกับสิ่งนั้นๆ และความรู้สึกดังกล่าวจะเป็นตัวกำหนดให้บุคคลนั้นแสดงพฤติกรรม หรือแนวโน้มทางการตอบสนองต่อสิ่งนั้นในทิศทางใดทิศทางหนึ่งอาจเป็นการสนับสนุน หรือโต้แย้งคัดค้านก็ได้ ซึ่งพฤติกรรมที่แสดงออกในการสนับสนุน หรือคัดค้านจะส่งผลโดยตรงต่อสิ่งนั้น

ภานุวัฒน์ (2545) ให้ความหมายว่า ทัศคติเป็นระดับของความมากน้อยของความรู้สึกในด้านบวกและลบที่มีต่อสิ่งหนึ่งซึ่งอาจจะเป็นอะไรก็ได้ เช่น สิ่งของ บุคคล องค์กร นโยบาย ความรู้สึกเหล่านี้ที่ผู้รู้สึกสามารถบอกความแตกต่างว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย

ณรงค์ (2539) ให้ความหมายว่า ทัศนคติ การที่บุคคลคิดถึงสิ่งใดสิ่งหนึ่ง คนใดคนหนึ่ง หรือการกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดว่าดีหรือไม่ สมควรหรือไม่ เหมาะสมหรือไม่ ทัศนคติยังไม่ใช่พฤติกรรม และพฤติกรรมยังไม่เกิดขึ้น แต่ว่าทัศนคติเป็นสิ่งที่มาก่อนพฤติกรรม และเป็นสิ่งที่กำหนดพฤติกรรมด้วย

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ภราดร (2534) ให้ความหมายว่า ทัศนคติ เป็นความรู้สึกภายในของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือบุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือกลุ่มบุคคล สถาบัน หรือสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งในทางประเมินค่าว่าดีหรือไม่ดี เห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วย หรือเกี่ยวกับอารมณ์ เช่น ชอบ ไม่ชอบ รัก เกลียด เป็นต้น ซึ่งความรู้สึกภายในเหล่านี้เป็นความพร้อมที่จะเป็นแรงขับให้บุคคลแสดงออกในทางสนับสนุน หรือต่อต้านสิ่งนั้น บุคคลนั้นหรือสถานการณ์นั้นๆและเนื่องจากทัศนคติของบุคคลใดนั้นต้องใช้วิธีแปลงความหมาย หรือวิธีการอ้างอิงของการแสดงออกหรือพฤติกรรม ซึ่งอาจจะเป็นท่าทาง หรือคำพูดของบุคคลนั้น

รวีวรรณ (2533) ได้กล่าวว่า ทัศนคติ ตรงกับภาษาอังกฤษว่า Attitude มีรากศัพท์มาจากภาษาละตินว่า apt us แปลว่า โน้มเอียง เหมาะสม มีผู้ให้ความหมายเดียวกัน เช่น เจตคติ หรือ เจตนคติ (attitude) ซึ่งได้มีผู้ศึกษาและนักจิตวิทยาได้ให้ความหมายหรือคำจำกัดความไว้เป็นจำนวนมาก

พรพิมล (2528) ให้ความหมายว่า ทัศนคติเป็นความรู้สึกทางด้านบวกหรือลบของแต่ละบุคคลที่มีต่อสิ่งแวดล้อมทางสังคม ทำให้บุคคลพร้อมที่จะได้ตอบสนองออกมาเป็นพฤติกรรม

พัชนี (2526) ให้ความหมายว่า ทัศนคติ คือ ความรู้สึก ความคิด ความเชื่อ หรือแนวโน้มที่พร้อมจะกระทำต่อสิ่งแวดล้อมในการตอบสนองในลักษณะที่ชอบหรือไม่ชอบ

อุทัย (2526) ให้ความหมายว่า ทัศนคติ เป็นความรู้สึกหรือความเห็นของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือบุคคลใดบุคคลหนึ่งซึ่งเป็นไปในรูปของเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยดีหรือไม่ดี ทัศนคติมิได้เกิดขึ้นเองโดยธรรมชาติแต่เกิดขึ้นจากการมีประสบการณ์รวมทั้งการอบรมสั่งสอนเมื่อเยาว์วัยหรือจากประสบการณ์ที่ฝังใจหรือสะเทือนใจอย่างรุนแรงหรือประสบการณ์ที่เกิดขึ้นบ่อยๆจากความรู้สึกฝังใจที่จะยอมรับหรือไม่ยอมรับ

ราชบัณฑิตยสถาน (2525) ได้ให้ความหมายของทัศนคติ หมายถึง แนวความคิดเห็นที่เป็นสมาสระหว่างคำว่า ทัศนะ ซึ่งแปลว่าความเห็น กับ คติ ซึ่งแปลว่า แบบอย่าง วิธี แนวทาง เมื่อรวมกันเข้า

สงวน และ คณะ (2522) ให้ความหมายว่า ทัศนคติ คือ ความพร้อมหรือแนวโน้มที่จะกระทำหรือมีปฏิกิริยาต่อสิ่งเร้าสิ่งใดสิ่งหนึ่งในลักษณะบางอย่าง ซึ่งทัศนคติจะแสดงออกให้เห็นได้จากคำพูดหรือพฤติกรรมเมื่อได้พบกับสิ่งที่เกี่ยวข้องกับทัศนคตินั้น

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ฉลอง (2521) ให้ความหมาย ทัศนคติ คือ ความพร้อมของบุคคลที่จะแสดงท่าทีตอบสนองสิ่งหนึ่งสิ่งใด ตามที่เคยนึกคิด

ภาควิชาจิตวิทยา (2521) ให้ความหมาย ทัศนคติ หมายถึง ความพร้อมที่จะตอบสนองต่อบุคคลหรือสิ่งของ หรือสภาพการณ์ต่างๆ ในทางที่ดีหรือไม่ดี

ประภาเพ็ญ (2520) ให้ความหมาย ทัศนคติ คือ ความเห็นที่ถูกกระตุ้นด้วยอารมณ์ ซึ่งทำให้บุคคลพร้อมที่จะทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด

Greenberg and Baron (1995) ให้ความหมายของ “ทัศนคติ” ไว้ว่าหมายถึงการรวมตัวอย่างแนบแน่นของส่วนประกอบสามประการ ที่มีความสัมพันธ์กันคือ ความรู้สึก ความเชื่อ และความโน้มเอียงของพฤติกรรมต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

Fishbein (1975) ได้ให้ความหมายของ “ทัศนคติ” ว่าหมายถึงสภาวะทางอารมณ์ที่มีก่อนจะมีพฤติกรรมโต้ตอบที่รู้สึกชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

จากการที่ได้มีผู้ให้ความหมายของ “ทัศนคติ” ไว้หลายความหมาย ผู้วิจัยขอสรุปความหมายของทัศนคติไว้ว่า “ทัศนคติ” หมายถึง แบบอย่างหรือลักษณะของความเห็นที่ถูกกระตุ้นด้วยอารมณ์ ซึ่งทำให้บุคคลพร้อมที่จะกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด โดยมีความรู้สึกหรือความเชื่อเป็นพื้นฐาน ทัศนคติเป็นความรู้สึกทางด้านบวกหรือลบของแต่ละบุคคลที่มีต่อสิ่งแวดล้อมทางสังคมทำให้บุคคลพร้อมที่จะโต้ตอบออกมาเป็นพฤติกรรม

การเกิดทัศนคติ

ทัศนคติไม่ใช่สิ่งที่ติดตัวมาตั้งแต่กำเนิด แต่เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้จากสิ่งต่างๆ ซึ่งภาควิชาจิตวิทยา (2521) ได้ประมวลไว้ดังนี้

1. การเรียนรู้จากการเลี้ยงดูตั้งแต่วัยเด็ก รวมทั้งการเลียนแบบโดยอาศัยขบวนการเชื่อมโยงและการให้เสริมแรง

2. จากประสบการณ์ที่สะสมกันมาของบุคคล

3. จากประสบการณ์ที่เป็นผลทำให้บุคคลจดจำไปนาน

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

4. จากบุคลิกภาพของบุคคลนั้น

5. จากความต้องการที่จะสมปรารถนาในสิ่งนั้น

6. การเรียนรู้จากวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมต่างๆ ของสังคม แล้วนำเอาสิ่งที่เรียนรู้เหล่านั้นมาเป็นรากฐานของทัศนคติ

7. การแบ่งแยกความรู้ที่ได้มาจากประสบการณ์ของตนเอง เช่น เด็กที่ได้รับการเลี้ยงดูมาดีมักมองโลกในแง่ดี

8. ประสบการณ์ที่ได้รับจากเดิม แต่เพิ่มความรุนแรงขึ้นในด้านดีและไม่ดี

9. การเลียนแบบ จนในที่สุดก็ยอมรับเอาทัศนคติของผู้ที่ถูกเลียนแบบนั้นไปเป็นทัศนคติของตนเอง

พรพิมล (2528) อธิบายเกี่ยวกับการเกิดทัศคติว่า ทัศนคติเกิดขึ้นจากการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล แต่ละบุคคลย่อมมีประสบการณ์อันเป็นสิ่งเสริมสร้างทัศนคติต่างกันไปตามสังคมที่ล้อมรอบตัวบุคคลซึ่งบุคคลสังสรรค์ด้วยทั้งในทางตรงและทางอ้อมเป็นกลจักรสำคัญที่ก่อให้เกิดการสร้างทัศนคติขึ้น ทัศนคติจึงสร้างขึ้นโดยได้รับอิทธิพลจากครอบครัว โรงเรียน เพื่อนฝูง กลุ่มต่างๆ ในสังคม สื่อมวลชน และสิ่งรอบตัวบุคคล เราสามารถเรียนรู้ทัศนคติโดยมีการสังสรรค์กับสิ่งที่เรามีทัศนคติโดยตรงบางครั้งบุคคลอาจมีประสบการณ์ที่นับได้ว่าเป็นประสบการณ์ที่รุนแรงมากกับสิ่งๆ หนึ่งทัศนคติต่อสิ่งนั้นจะถูกสร้างขึ้นและมีความเข้มข้นอย่างสูงด้วย

Foster (1952) ได้สรุปแนวคิดเกี่ยวกับการเกิดทัศนคติว่า ขึ้นอยู่กับเหตุ 2 ประการ ได้แก่

1. ประสบการณ์ที่บุคคลมีต่อบุคคลหรือสถานการณ์ ทัศนคติจึงเกิดในตัวบุคคลจากการพบได้เห็น คุ้นเคย ได้ทดลอง เป็นต้น อันถือได้ว่าเป็นประสบการณ์โดยตรงและการได้ยิน ได้ฟัง ได้เห็นรูปภาพ หรือได้อ่านเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ แต่ก็ไม่ได้พบเห็น หรือไม่ได้ทดลองกับของจริงด้วยตนเองซึ่งถือว่าเป็นประสบการณ์ทางอ้อม

2. ค่านิยมและการตัดสินค่านิยม เนื่องจากกลุ่มชนแต่ละกลุ่มมีค่านิยมและตัดสินค่านิยมเหมือนกัน คนแต่ละกลุ่มจึงมีทัศนคติต่อสิ่งเดียวกันแตกต่างกันก็ได้

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

องค์ประกอบของทัศนคติ

พรพิมล (2528) กล่าวว่า โดยทั่วไปทัศนคติจะมีองค์ประกอบที่เหมือนกันอยู่ 3 ประการคือ

1.องค์ประกอบด้านความรู้เชิงประมาณค่าเป็นความเข้าใจ รวมทั้งความเชื่อเกี่ยวกับสิ่งที่เราจะมีทัศนคติตอบว่าดี มีประโยชน์หรือเลว มีโทษ ถ้าเราไม่มีความรู้เกี่ยวกับสิ่งนั้น ๆเลย เราจะมีทัศนคติต่อสิ่งนั้นไม่ได้ ความรู้ หรือความเชื่อนี้เป็นสิ่งที่บุคคลได้รับจากประสบการณ์ที่ผ่านมาแล้วจึงเข้ามามีอิทธิพลต่อการตีความสิ่งต่างๆของบุคคล

2.องค์ประกอบทางด้านความรู้สึกเป็นการแสดงความรู้สึก หรืออารมณ์ต่อสิ่งที่เรามีทัศนคติโดยความเชื่อ ประสบการณ์ หรืออารมณ์อื่นๆที่มาผลักดันโดยบุคคลไม่รู้ตัว

3.องค์ประกอบทางด้านความพร้อมที่จะแสดงออกเป็นความพร้อมที่จะแสดงออกต่อสิ่งที่ตนมีทัศนคติ การแสดงออกทางด้านพฤติกรรมต่อสิ่งที่บุคคลมีทัศนคตินั้นได้รับอิทธิพลจากความเชื่อ และความรู้สึกเกี่ยวกับสิ่งนั้น

การเปลี่ยนแปลงทัศนคติ

ไพบูลย์ (2517) ได้ให้ความหมายว่า ทัศนคติของบุคลอาจเปลี่ยนแปลงได้ด้วยวิธีการต่างๆ 4 ประการ คือ

1. บุคคลจะเปลี่ยนทัศนคติได้โดยอาศัยแรงจูงใจ
2. บุคคลจะเปลี่ยนทัศนคติได้โดยอาศัยเทคนิคอันเหมาะสม
3. บุคคลจะเปลี่ยนทัศนคติได้โดยอาศัยการกระทำหรือการปฏิบัติจริง
4. บุคคลจะเปลี่ยนทัศนคติได้โดยอาศัยหลักการแห่งเหตุผล

อุทัย (2519) อธิบายถึงการเปลี่ยนทัศนคติว่า ทัศนคติของบุคคลเรานั้นมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงได้ด้วยการศึกษาอบรมสั่งสอนและสิ่งแวดล้อม ความเจริญทางการศึกษา การคมนาคมติดต่อ มีผลทำให้ทัศนคติของคนเปลี่ยนแปลงไปได้เป็นอันมากทั้งนี้เพราะบุคคลมีโอกาสสังสรรค์และแลกเปลี่ยนตลอดจนเลียนแบบความคิดเห็นกันได้มาก วัฒธรรมมีการผสมผสานกันมากเท่าใดก็ยิ่งจะทำให้ทัศนคติของคนเปลี่ยนแปลงไปได้มากเท่านั้น คนที่ขาดการติดต่อกับบุคคลอื่น ดำรงชีวิตอยู่ตามลำพังทัศนคติจะไม่เปลี่ยนแปลงแต่คนที่โลดแล่นไปตามสังคมอย่างกว้างขวางเข้ากลุ่มพวกหรือเป็นสมาชิกของสมาคมหลายแห่ง ทัศนคติจะเปลี่ยนแปลงได้มากเพราะคบค้าสมาคมติดต่อ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สังสรรค์ โอกาสที่จะมีการถ่ายทอดหรือเลียนแบบความคิดเห็นไปได้ง่าย กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือทำให้คนมองเห็นโลกกว้างขึ้นความรู้สึกเก่าที่ได้รับมาจากครอบครัวหรือที่พบเห็นด้วยตนเองในวัยเด็กเมื่อกาลเวลาผ่านไปนานๆเข้าความรู้สึกเฉพาะของตัวนั้นคนส่วนใหญ่อาจไม่เห็นด้วยก็ได้จึงจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงทัศนคติของตนให้สอดคล้องกับสังคมที่ตนเป็นสมาชิก มิฉะนั้นตนจะอยู่ร่วมกันไม่ได้

ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติกับพฤติกรรม

ทัศนคติมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพฤติกรรมคือ ทัศนคติมีผลต่อพฤติกรรมการแสดงออกของบุคคล และในขณะเดียวกันพฤติกรรมการแสดงออกก็มีผลต่อทัศนคติของบุคคลด้วยทั้งนี้เพราะทัศนคติเกี่ยวข้องกับสิ่งที่บุคคลคิด รู้สึก และต้องการปฏิบัติ และพฤติกรรม หรือการปฏิบัติ ก็ไม่ได้เกิดจากการที่บุคคลนั้นต้องการ หรือชอบที่จะปฏิบัติอย่างเดียวแต่เกิดจากองค์ประกอบอื่นๆอีกหลายประการ เช่น บรรทัดฐานของสังคม และนิสัย เป็นต้น

ทิศทางของทัศนคติมี 2 ขั้ว หรือ 2 ทิศทาง หมายถึง การประเมินค่าความรู้คิด รู้สึก และการพร้อมกระทำไปในทางบวกหรือทางลบซึ่งหมายถึงดีหรือเลวเช่นเดียวกับองค์ประกอบทางการรู้คิดก็สามารถวัดได้ว่า บุคคลนั้นมีความรู้สึกในประเด็นที่ต้องการวัดในทางที่ว่าสิ่งนั้นดีหรือเลวส่วนที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบทางความรู้สึกก็สามารถวัดได้ว่าบุคคลมีความรู้สึกต่อสิ่งนั้นในทางบวกหรือทางลบคือในทางชอบใจ พอใจ หรือไม่ชอบ ไม่พอใจ ส่วนที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบทางการกระทำก็สามารถวัดได้ว่าบุคคลพร้อมที่จะการทำต่อสิ่งนั้นในทางบวก หรือทางลบในทางบวกหมายถึง การพร้อมที่จะให้การสนับสนุน ส่วนทางลบหมายถึงการพร้อมที่จะทำลายหรือขัดขวางความเจริญของสิ่งนั้น

ทัศนคติเกิดจากการเรียนรู้ของแต่ละบุคคลแต่ละบุคคลมีประสบการณ์อันเป็นสิ่งเสริมสร้างทัศนคติต่างกันไป สิ่งแวดล้อมที่บุคคลมีส่วนเกี่ยวข้องด้วยทั้งทางตรง และทางอ้อมเป็นตัวจักรสำคัญที่ก่อให้เกิดทัศนคติขึ้น ซึ่งอาจได้รับอิทธิพลมาจากครอบครัว โรงเรียน เพื่อนกลุ่มต่างๆในสังคม สื่อมวลชน และสิ่งรอบตัวบุคคล

การวัดทัศนคติ

การวัดทัศนคตินั้นไม่สามารถใช้การสังเกตได้โดยตรง แต่ใช้การวัดในทางอ้อมเพราะทัศนคติเป็นภาวะเชิงสันนิษฐานที่ต้องทำการอนุมานซึ่งนักจิตวิทยาได้พัฒนาวิธีการขึ้นมากมาย

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

หลายวิธีเพราะในงานที่ต่างกันก็ต้องการคำถามในการวิจัยที่แตกต่างกัน ดังนั้นวิธีการที่เหมาะในแต่ละรูปแบบก็จะเหมาะในแต่ละงาน (โยธิน และจุมพล,2529) ได้ให้ความหมายไว้

ถวิล (2546) ได้กล่าวถึงการวัดทัศนคติมีอยู่ 3 วิธี

1. วิธีการสังเกตเป็นวิธีการที่ใช้ตรวจสอบบุคคลอื่น โดยการเฝ้ามอง และจดบันทึกพฤติกรรมของบุคคลอย่างมีแบบแผนเพื่อให้ทราบว่าบุคคลที่เราสังเกต มีทัศนคติ ความเชื่อถือได้เพียงใดนั้น มีข้อควรคำนึงหลายประการ กล่าวคือควรจะมีการศึกษาหลายๆครั้งเพราะทัศนคติของบุคคลมาจากหลายๆสาเหตุนอกจากนี้ผู้สังเกตจะต้องทำตัวให้เป็นกลาง ไม่มีความลำเอียงและการสังเกตควรไปสังเกตหลายๆช่วงเวลาไม่ใช่สังเกตเฉพาะช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง

2. วิธีการสัมภาษณ์เป็นวิธีการที่ผู้ศึกษาจะต้องออกไปสอบถามบุคคลด้วยการพูดคุยซึ่งโดยปกติผู้สัมภาษณ์จะเตรียมแผนล่วงหน้าเอาไว้ว่าจะสัมภาษณ์ในเรื่องใดเพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริงมากที่สุด ผู้สัมภาษณ์จะต้องทำให้ลักษณะบรรยากาศในการสัมภาษณ์เป็นกันเอง ยิ่งถ้าเป็นกันเองมากเท่าใด ข้อมูลก็ยิ่งถูกต้องมาขึ้น ทั้งนี้ผู้เล่าจะสบายใจไม่เคร่งเครียด

3. วิธีการใบแบบสอบถามเป็นวิธีที่นิยมเมื่อผู้ศึกษาไม่สามารถที่จะติดต่อกับผู้ที่จะศึกษาได้โดยตรง การใช้วิธีส่งแบบสอบถามนี้เป็นวิธีที่ใช้กันมากในการวัดทัศนคติเพราะเราสามารถที่จะสร้างและถามได้ในหลายๆด้านตามความต้องการของผู้ที่ศึกษาอีกทั้งยังเป็นการประหยัดเวลาในการหาข้อมูลส่วนในด้านการลงทุนก็นับได้ว่าใช้ทุนน้อยกว่าอีกหลายๆวิธี

วรรณี (2526) ได้เสนอแนะว่า เนื่องจากทัศนคติเป็นสภาพความพร้อมของจิตใจที่จะแสดงออกหรือเป็นการกระทำ ดังนั้นบุคคลอาจไม่ให้ข้อเท็จจริงด้วยความจริงใจ เพราะเห็นว่าเป็นเรื่องส่วนตัว และการแสดงออกต่อสิ่งใดนั้นไม่ว่าจะอยู่ในรูปของวาจา หรือการเขียนก็ตามบุคคลมักจะไตร่ตรองถึงความเหมาะสมตามสภาพของสังคม การแสดงออกของทัศนคติของบุคคลในทัศนะที่มีการวัดจึงขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ 2 ประการคือ

1. สภาพการณ์ของการวัดทัศนคติ คือ บุคคลที่ทำการวัดวิธีการและเครื่องมือที่ใช้วัดและสภาพทางอารมณ์ของบุคคลในภาวะที่มีการวัด

2. ความรู้สึกเกี่ยวกับตัวเองในขณะที่ถูกถามหรือถูกวัด

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เนื่องจากทัศนคติเป็นลักษณะนามธรรม จึงเป็นการยากที่จะวัดออกมาเป็นจำนวนได้ตรง ดังนั้นนักจิตวิทยาจึงได้พยายามสร้างเครื่องมือในการวัดเพื่อนำมาเปรียบเทียบกันได้อย่างชัดเจนแต่เท่าที่ปฏิบัติกันมา วิธีการวัดทัศนคติส่วนมากกระทำดังนี้

1. การออกแบบสัมภาษณ์โดยใช้คำถามประเภทให้เลือกตอบซึ่งได้กำหนดคำตอบไว้ให้แล้ว เช่น “ใช่” “ไม่ใช่” “ไม่แน่ใจ” หรืออาจใช้คำถามประเภทเปิดโอกาสให้ผู้ตอบสามารถตอบได้อย่างอิสระเต็มที่

2. การแบ่งสเกลคือการใช่ช่วงเวลาการวัดแบบต่างๆเช่น likert’s scale แบ่งช่วงการวัดออกตามความเห็น เช่น “เห็นด้วยอย่างยิ่ง” “ เห็นด้วย”“ ไม่แน่ใจ” “ไม่เห็นด้วย” และ “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง”

3. วิธีการพิเศษเนื่องจากการวัดทัศนคตินั้นอาจจะประสบข้อจำกัดในแง่ผู้ตอบเพื่อให้เป็นไปตามความเหมาะสมตามสภาพของสังคม หรือตามปกติวิสัย ตามค่านิยมตามการยอมรับ และไม่ยอมรับ หรือตามความชอบ-ไม่ชอบของคนส่วนใหญ่ในสังคม ซึ่งเมื่อเป็นเช่นนี้คำตอบที่ได้รับย่อมไม่ใช่ทัศนคติที่แท้จริงของผู้ตอบจึงมีการเสาะหาวิธีการทางอ้อมเพื่อใช้วัดโดยไม่ต้องการให้ผู้ตอบทราบว่ากำลังทดสอบอะไรอยู่ โดยอาจใช้วิธีการบรรยายความรู้สึก และประสบการณ์จากรูปภาพที่นำมาให้ดู เป็นต้น

บุณธรรม (2535) ได้กล่าวไว้ว่า แบบวัดทัศนคติว่าโดยทั่วไปแบบวัดทัศนคติจะมี 2 ส่วนคือ ส่วนที่เป็นข้อความซึ่งเรียกว่า ข้อความวัดทัศนคติ และส่วนที่เป็นคำตอบซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตรประเมินค่า เรียกรวมกันว่า มาตรวัดทัศนคติ ซึ่งมีอยู่ด้วยกันหลายวิธีแต่ที่สามารถใช้วัดทัศนคติได้อย่างกว้างขวางเป็นที่นิยมกว่าแบบอื่นและยังมีค่าความเที่ยงสูงกว่าแบบอื่นด้วยคือมาตรวัดแบบลิเคิร์ท (likert scale) ซึ่งมีข้อตกลงเบื้องต้นว่าลักษณะการกระจายของทัศนคติจะมีการแจกแจงแบบปกติ (normal curve)ทั้งนี้มาตรวัดทัศนคติและลิเคิร์ทมีวิธีสร้างและพัฒนา ดังนี้

1. กำหนดโครงสร้างของทัศนคติที่ต้องการวัดตามหลักการสร้างข้อความ โดยเริ่มจากการหาโครงสร้างที่เป็นเนื้อหาของทัศนคติว่าประกอบด้วยองค์ประกอบอะไรบ้าง แต่ละองค์ประกอบมีน้ำหนักมากน้อยแตกต่างกันอย่างไร จากนั้นจึงสร้างข้อความวัดทัศนคติในแต่ละองค์ประกอบ โดยยึดหลักว่าข้อความที่สร้างขึ้นต้องเป็นข้อความที่สามารถโต้แย้งได้ และการโต้แย้งต้องมีความคิดเห็นมิใช่ข้อเท็จจริง ข้อความต้องมีความหมายสมบูรณ์ชี้ให้เห็นทัศนคติอย่างเด่นชัดเพียงประเด็น

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เดียว เป็นข้อความง่ายๆสั้นกะทัดรัดได้ใจความ และต้องมีความคิดหรือใจความเดียวซึ่งเป็นการออกแบบให้แบบวัดทัศตคติมีความตรงตามเนื้อหา

2. สร้างข้อความวัดทัศนคติตามโครงสร้างที่กำหนด และควรมีข้อความที่เป็นบวก และเป็นลบคละกันไปในจำนวนพอๆกัน

3. กำหนดมาตรวัดให้แต่ละข้อความ โดยจัดลำดับเป็น 5 มาตรวัดคือเห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง และให้คะแนนมาตรวัด โดยยึดหลักดังนี้

3.1 ข้อความวัดทัศนคติที่สนับสนุน หรือมีลักษณะเป็นบวกต่อเรื่องที่ต้องวัด จะให้คะแนน 4,3,2,1,0 (หรือ 5,4,3,2,1) เริ่มจากเห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง เรียงตามลำดับ

3.2 ข้อความวัดทัศนคติที่ต่อต้าน หรือมีลักษณะเป็นลบต่อเรื่องที่ต้องการวัด จะให้คะแนน 0,1,2,3,4(หรือ 1,2,3,4,5) เริ่มจากเห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง เรียงตามลำดับ

4. นำข้อความวัดทัศนคติที่สร้างทั้งหมดมารวมกัน และให้คละกันไป แล้วนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่ใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้จริง จำนวนตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองไม่ควรจะน้อยกว่า 30 คน แล้วนำผลการทดสอบมาวิเคราะห์แต่ละข้อความหรือหาจำนวนจำแนกของแต่ละข้อความเพื่อให้ได้ข้อความที่ตรงตามเนื้อหาและหาความเที่ยงตรงของแบบวัดทัศนคติด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟ่า

ประโยชน์ของการวัดทัศนคติ

เรณู (2525) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการวัดทัศนคติไว้ ดังนี้

1. วัดทัศนคติเพื่อทำนายพฤติกรรม การที่บุคคลมีทัศนคติต่อสิ่งหนึ่งย่อมเป็นเครื่องแสดงว่าเขามีความรู้ในด้านดีหรือไม่ดีเกิดกับสิ่งนั้นมากน้อยเพียงใดและเขามีความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบสิ่งนั้นเพียงใด ทัศนคติของบุคคลต่อสิ่งนั้นเป็นเครื่องทำนายว่า บุคคลนั้นมีการกระทำสิ่งนั้นไปในทำนองใด ฉะนั้นการทราบทัศนคติของบุคคลย่อมช่วยให้สามารถทราบการกระทำของบุคคลนั้นได้

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

2. วัดทัศนคติเพื่อหาทางป้องกัน และแก้ไข โดยทั่วไปการที่บุคคลมีทัศนคติต่อสิ่งใดอย่างไรนั้นเป็นสิทธิของเขาแต่บุคคลมีทัศนคติต่อเรื่องหนึ่งเรื่องใดแตกต่างกันไปในบางเรื่องจึงจำเป็นต้องให้กลุ่มมีความคิดเห็นและทัศนคติสอดคล้องกันและย่อมเป็นไปได้เมื่อพลเมืองมีทัศนคติต่อสิ่งต่างๆ คล้ายคลึงกันอันจะเป็นทางก่อให้เกิดความร่วมมือร่วมใจ

วัดทัศนคติเพื่อความเข้าใจสาเหตุ และผลทัศนคติเปรียบเทียบสาเหตุภายหลังที่ผลักดันให้บุคคลกระทำในสิ่งต่างๆแตกต่างกันและสาเหตุภายในหรือทัศนคติต่อสิ่งในสิ่งหนึ่งของบุคคลอาจจะได้รับผลกระทบมาจากสาเหตุภายนอกอีกส่วนหนึ่งฉะนั้นการเข้าใจของสาเหตุภายนอกที่มีต่อการกระทำของบุคคลต่างๆได้อย่างชัดเจนบางกรณีอาจจำเป็นต้องวัดทัศคติของบุคคลต่อสาเหตุภายนอกนั้นด้วย

แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

ความหมายของการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2544) ได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยวว่าเป็นการเดินทางเพื่อพักผ่อนคลายความเครียด แสวงหาประสบการณ์แปลกใหม่ โดยมีเงื่อนไขว่าการเดินทางนั้นเป็นการเดินทางเพียงชั่วคราว และผู้เดินทางจะต้องไม่ถูกบังคับให้เดินทาง

ตามความหมายขององค์การสหประชาชาติ การท่องเที่ยวคือ การเดินทางเพื่อความบันเทิงรื่นเริงใจ เยี่ยมญาติหรือการไปร่วมประชุมแต่มิใช่เพื่อประกอบอาชีพเป็นหลักเป็นฐานหรือไปพำนักอยู่เป็นการถาวร และเป็นการเดินทางตามเงื่อนไขที่กำหนดเป็นสากล 3 ประการ ได้แก่

(1) การเดินทางจากที่อยู่ปกติไปที่อื่นชั่วคราว

(2) การเดินทางโดยสมัครใจ

(3)ไม่ใช่การเดินทางไปประกอบอาชีพหรือหารายได้ และไม่ใช่นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในจังหวัดที่เดินทางไปโดยที่จุดประสงค์ของการเดินทางไม่เฉพาะเพื่อการพักผ่อนหรือสนุกสนานรื่นเริงแต่รวมถึงเพื่อประชุมสัมมนา ศึกษาหาความรู้ เพื่อการกีฬา ติดต่อธุรกิจหรือเยี่ยมญาติ (ศูนย์พัฒนาทรัพยากรการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2546)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว (2546) กล่าวว่าการท่องเที่ยวเป็นเรื่องที่มีความเกี่ยวข้องกับกิจกรรมการเดินทางของนักท่องเที่ยวที่มีวัตถุประสงค์แตกต่างกันทั้งเป็นการเดินทางเพื่อพักผ่อนประกอบกิจกรรมตามความสนใจ หรือเพื่อประกอบธุรกิจซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการทำงานแต่ไม่ได้เป็นการเดินทางเพื่อไปทำงานหรือประกอบอาชีพเป็นหลัก

โดยสรุปแล้วการท่องเที่ยวนั้นจะต้องเป็นการเดินทางโดยสมัครใจ ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการเดินทางที่แตกต่างกันไปและเป็นการเดินทางไปเพียงชั่วคราวมิใช่แบบถาวรและมิได้ไปเพื่อประกอบกิจการงานใด ๆ

องค์ประกอบของการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวประกอบด้วย 3 องค์ประกอบหลักที่มีความสัมพันธ์กันคือ นักท่องเที่ยว ทรัพยากรการท่องเที่ยว และธุรกิจในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว (สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว, 2546)

1.นักท่องเที่ยว เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดของการท่องเที่ยว โดยนักท่องเที่ยวจะแบ่งออกเป็นนักท่องเที่ยวและนักทัศนาจร

2. ทรัพยากรการท่องเที่ยว วินิจ (2532) และสำนักพัฒนาการท่องเที่ยว (2546) ได้ให้ความหมายไว้ว่าสถานที่ท่องเที่ยวหมายถึง สถานที่ท่องเที่ยว กิจกรรมและวัฒนธรรมประเพณีที่สะท้อนให้เห็นถึงอารยธรรมท้องถิ่นที่มีลักษณะเด่น สามารถดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวโดยแบ่งทรัพยากรการท่องเที่ยวออกเป็น 4ประเภทด้วยกัน

2.1 ทรัพยากรการท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติ หมายถึงแหล่งท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นเองและมีความงดงามตามธรรมชาติ มีความโดดเด่นทางภูมิศาสตร์ ธรณีวิทยาและระบบป่าไม้ที่หลากหลาย เช่น ภูเขา น้ำตก ถ้ำ น้ำพุร้อน บ่อน้ำร้อน เป็นต้น

2.2 ทรัพยากรการท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์ โบราณวัตถุสถานและศาสนสถาน หมายถึง แหล่งที่มนุษย์สร้างขึ้นและมีความสำคัญในฐานะเป็นหลักฐานทางประวัติศาสตร์ โบราณคดีและศาสนาที่แสดงให้เห็นถึงอารยธรรมของท้องถิ่น

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

2.3 ทรัพยากรการท่องเที่ยวประเภทศิลปวัฒนธรรมและประเพณี หมายถึงทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มีคุณค่าทางศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมที่เป็นเอกลักษณ์มีการถ่ายทอดกันมาแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

2.4 ทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น หมายถึงแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการโดยสร้างกิจกรรมใหม่หรือปรับปรุงดัดแปลงเพื่อให้สถานที่มีความหลากหลายในการดำเนินกิจกรรม

ประเภทของการท่องเที่ยว

โดยทั่วไปแล้วอาจแบ่งประเภทของการท่องเที่ยวออกได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือการท่องเที่ยวภายในประเทศ และการท่องเที่ยวภายนอกประเทศ และอาจแบ่งลักษณะของการท่องเที่ยวออกได้เป็น 6ลักษณะด้วยกัน (วรรณา, 2539)

1. การท่องเที่ยวเพื่อความสนุกสนานและบันเทิง เป็นการท่องเที่ยวเพื่อเปลี่ยนบรรยากาศประกอบกับความอยากรู้อยากเห็น เพื่อชมวิว ทิวทัศน์ ความเป็นอยู่ของท้องถิ่นต่าง ๆ

2. การท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อน เป็นการใช้เวลาว่างเพื่อพักผ่อนร่างกายและสมอง ซึ่งอาจรวมไปถึงการพักฟื้นหลังการเจ็บป่วย

3. การท่องเที่ยวเพื่อศึกษาวัฒนธรรม เป็นการท่องเที่ยวที่มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นต่างๆ ควบคู่ไปกับการท่องเที่ยว

4. การท่องเที่ยวเพื่อการกีฬา การท่องเที่ยวแบบนี้มักจะมีวัตถุประสงค์ 2 แบบด้วยกัน คือการไปชมการแข่งกีฬาที่ตนสนใจและเพื่อไปเล่นกีฬาหรือออกกำลังกาย

5. การท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจการประชุมและสัมมนา

6. การท่องเที่ยวเพื่อการศึกษา คือการที่บุคคลไปต่างประเทศเพื่อการศึกษาดูงานหรือวิจัยหรือแลกเปลี่ยนอาจารย์ นักศึกษา ระหว่างมหาวิทยาลัยและยังรวมไปถึงการท่องเที่ยวเพื่อการศึกษาภายในประเทศด้วย

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับอุทยานแห่งชาติ

ความหมายของอุทยานแห่งชาติ

ในอดีตวิวัฒนาการของการจัดตั้งอุทยานแห่งชาติยังไม่ชัดเจน คงมีเพียงการจัดการอุทยานหรือสวนขนาดเล็กให้เป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของกษัตริย์หรือผู้ที่มีอำนาจในสมัยนั้น และบุคคลอื่นทั่วไปไม่มีโอกาสได้ใช้ประโยชน์ไม่ว่าในลักษณะใดๆ อีกทั้งบางประเทศที่ปกครองด้วยระบบกษัตริย์ ทรัพย์สินในอาณาจักรทุกชนิดซึ่งรวมถึงทรัพยากรธรรมชาติทั้งหลายเช่นป่าไม้ สัตว์ป่า และแร่ธาตุต่างๆถือว่าเป็นของผู้ปกครองแผ่นดินนั้น ๆ ประชาชนทั่วไปไม่มีสิทธิแสดงความเป็นเจ้าของได้เลย

จนกระทั้งในปี ค.ศ. 1833 มีนักคิดเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติชาวสหรัฐอเมริกาได้มีแนวคิดและเขียนบทความเกี่ยวกับอุทยานแห่งชาติ การจัดการและการสงวนรักษาแหล่งธรรมชาติ ต่อมาในปี ค.ศ.1864 ประเทศสหรัฐอเมริกาได้ประกาศจัดตั้งแหล่งอารยธรรมของชาติแห่งแรกชื่อว่า Yellowstone National Park ซึ่งอุทยานแห่งชาติแห่งนี้ส่งผลให้เป็นแรงบันดาลใจในประเทศอื่นๆให้มีการจัดตั้งอุทยานแห่งชาติและพื้นที่อนุรักษ์แบบอื่นๆ ที่สอดคล้องกับความต้องการทางเศรษฐกิจของประเทศนั้นๆเป็นจำนวนมาก (เกริก, 2525)

สำหรับในประเทศไทยนั้น ในปี พ.ศ.2502 ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นสองชุดคือ คณะกรรมการอุทยานแห่งชาติ และคณะกรรมการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า เพื่อพิจารณาร่างกฎหมายทั้งสองฉบับนี้คือ พระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2503 และพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2504 อีกทั้งมีการเสนอให้มีการประกาศพื้นที่ป่าให้เป็นอุทยานแห่งชาติและเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าด้วย ซึ่งอุทยานแห่งชาติแห่งแรกของประเทศไทยคืออุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ ได้รับการจัดตั้งเป็นทางการเมื่อปลายปี พ.ศ. 2505 ซึ่งส่งผลให้มีการประกาศพื้นที่ในส่วนอื่นๆของประเทศได้มีการประกาศจัดตั้งอุทยานแห่งชาติอื่นๆอีกมากมาย (ช่อและพิชา,2532)

“ อุทยานแห่งชาติ” มาจากคำภาษาว่า “ National Park” เป็นแหล่งรวมของทรัพยากรธรรมชาติที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง สหภาพสากลว่าด้วยการอนุรักษ์ธรรมชาติและทรัพยากรธรรมชาติ หรือที่เรียกเป็นภาษาอังกฤษว่า International Union for the Conservation of Nature and Natural Resources ที่เรียกโดยย่อว่า IUCN ได้ให้ความหมายของอุทยานแห่งชาติว่าเป็น “พื้นที่ขนาดใหญ่ซึ่งประกอบด้วยระบบนิเวศสำคัญที่เป็นตัวแทนของภูมิภาค ลักษณะเด่นตาม

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ธรรมชาติหรือทิวทัศน์ที่งดงาม เป็นแหล่งของพืชพรรณและสัตว์ป่าธรณีสัณฐาน และเป็นถิ่นที่อาศัยที่มีคุณค่าด้านวิทยาศาสตร์ การศึกษา และนันทนาการโดยไม่ให้มีการเปลี่ยนแปลงสภาพไปจากเดิม ซึ่งต่อมาในปี ค.ศ. 1992 IUCN ได้ให้คำนิยามของ “ อุทยานแห่งชาติ” ว่าเป็นพื้นที่ธรรมชาติทางบกหรือทางทะเล จัดตั้งขึ้นเพื่อ ก. คุ้มครองรักษาระบบนิเวศที่ปรากฏขึ้นในพื้นที่เพื่อประโยชน์แก่ประชาชนทั้งในปัจจุบันและในอนาคต ข.ไม่ให้มีการใช้ประโยชน์หรือเข้าครอบครองที่เป็นอันตรายต่อระบบนิเวศ และ ค. เปิดโอกาสให้มีการใช้ประโยชน์ ด้านวิจัยศึกษาหาความรู้และกิจกรรมนันทนาการหรือการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมท้องถิ่น (IUCN,1994)

อุทยานแห่งชาติ หมายถึง พื้นที่อันกว้างขวางประกอบด้วยทิวทัศน์อันสวยงามสำหรับการพักผ่อนหย่อนใจมีสิ่งที่น่าสนใจในด้านการศึกษา เป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของพืชและสัตว์ที่หาได้ยาก หรือมีปรากฏการณ์ธรรมชาติเป็นที่น่าอัศจรรย์หรือมีสิ่งที่น่าสนใจเป็นพิเศษทางประวัติศาสตร์ ศิลปะและวัฒนธรรม (เสรี,2525)

อุทยานแห่งชาติ คือพื้นที่ที่ได้รับการประกาศให้เป็นแหล่งสงวนและคุ้มครองสภาพแวดล้อมตามธรรมชาติทั้งนี้เพื่อการใช้ประโยชน์ด้านการค้นคว้าวิจัย นันทนาการ การท่องเที่ยวเป็นสำคัญ (คณะวนศาสตร์,2530)

ความหมายของอุทยานแห่งชาติ ตาม พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2504 ระบุว่า อุทยานแห่งชาติหมายถึง ที่ดินซึ่งรวมความทั้งพื้นดินทั่วไป ภูเขา ห้วย คลอง บึง บาง ลำน้ำ ทะเลสาบ เกาะ และที่ชายทะเลที่ได้รับการกำหนดให้เป็นอุทยานแห่งชาติ ซึ่งที่ดินบริเวณใดมีสภาพธรรมชาติเป็นที่น่าสนใจ และเป็นที่ดินที่มิได้อยู่ในกรรมสิทธิ์หรือครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายของบุคคลใดซึ่งมิใช่ทบวงการเมือง ให้คงอยู่ในสภาพเดิมเพื่อสงวนไว้ให้ประโยชน์แก่การศึกษาและรื่นรมย์ของประชาชน รัฐบาลสามารถกำหนดให้เป็นอุทยานแห่งชาติได

วัตถุประสงค์ของการจัดตั้งอุทยานแห่งชาติ มีดังนี้ (สุรเชษฎ์,2539)

1. เพื่อคุ้มครองพื้นที่ที่เป็นธรรมชาติ และมีสภาพทิวทัศน์ ที่มีความสำคัญระดับนานาชาติ เพื่อวัตถุประสงค์ด้านวิทยาศาสตร์ การศึกษาเรียนรู้ และนันทนาการการท่องเที่ยว

2. เพื่อคุ้มครองความหลากหลายทางชีวภาพและกระบวนการทางนิเวศวิทยา

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

3. เพื่อควบคุมและจัดการการใช้ประโยชน์ของผู้มาเยือน ทั้งด้านการศึกษา เรียนรู้ แรงบันดาลใจและนันทนาการ ในระดับที่สามารถคงความเป็นธรรมชาติหรือใกล้เคียงความเป็นธรรมชาติได้

4. เพื่อกำจัดและป้องกันการใช้ประโยชน์หรือการบุกรุกครอบครองพื้นที่ที่เป็นอันตรายต่อวัตถุประสงค์ของการประกาศจัดตั้ง

5. เพื่อคงไว้ซึ่งลักษณะทางนิเวศวิทยา ธรณีสัณฐานวิทยา และความงามซึ่งเป็นเหตุของการประกาศจัดตั้ง

6. เพื่อให้ความสำคัญต่อชุมชนท้องถิ่นเดิม และการใช้ประโยชน์ทรัพยากรเพื่อการยังชีพที่ไม่ส่งผลกระทบต่อวัตถุประสงค์ของการจัดการข้ออื่นๆ

ที่ดินที่จะกำหนดให้เป็นอุทยานแห่งชาติต้องมีลักษณะคือ

1. ไม่มีบุคคลใดมีกรรมสิทธิ์อยู่ในที่ดินที่จะประกาศเป็นอุทยานแห่งชาติ

ก. กรรมสิทธิ์ในที่ดิน ได้แก่ โฉนดที่ดิน โฉนดแผนที่ โฉนดตราจอง ตราจองที่รับรองว่าได้ทำประโยชน์แล้ว

ข. จะต้องมีกรรมสิทธิ์อยู่ก่อนวันประกาศเป็นเขตอุทยานแห่งชาติ

2. ไม่มีบุคคลใดครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมาย

ก. ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมาย หมายความว่า การครอบครองตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ข. ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายที่ดิน เช่นหนังสือรับรองทำประโยชน์ (นส.3) ว่าด้วยแร่ หรือสัมปทานตามกฎหมายว่าด้วยปิโตรเลียม

3. ถ้าทบวงการเมืองใดครอบครองที่ดินอยู่ไม่ส่งผลกระทบต่อการประกาศเป็นเขตอุทยานแห่งชาติ ทบวงการเมืองหมายถึง หน่วยราชการที่มีฐานะเป็นนิติบุคคลของ

ก. ราชการส่วนกลาง ซึ่งได้แก่กระทรวง ทบวง กรม

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ข. ราชการส่วนภูมิภาค ได้แก่ จังหวัด

ค. ราชการส่วนท้องถิ่น ได้แก่ กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา เทศบาล สุขาภิบาล องค์การบริหารส่วนตำบล สภาตำบล

อุทยานแห่งชาติที่อยู่ในระดับมาตรฐานสากล นอกจากมีลักษณะดีเด่นระดับชาติแล้ว จะต้องมีพื้นที่ไม่ไม่เกิน 10 ตารางกิโลเมตร หรือ 6,250 ไร่ ที่บริหารโดยหน่วยงานรัฐบาลกลาง และมีหน้าที่เพียงพอที่จะสามารถคุ้มครองป้องกันพื้นที่อนุรักษ์ให้รอดพ้นจากการบุกรุกทำลายป่าได้

สำหรับประโยชน์และคุณค่าของอุทยานแห่งชาตินั้น ดรรชนีและสุเชษฎ์ (2539) ได้ให้ข้อสรุปในส่วนนี้ไว้ว่า อุทยานแห่งชาติในประเทศไทยนับว่ามีคุณค่า และเอื้อประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวมและชุมชนท้องถิ่นทั้งทางตรงและทางอ้อม ตามศักยภาพมากน้อยแตกต่างกันไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับมาตรการบริหารการจัดการ ซึ่งพอจะสรุปได้ดังนี้

1. เป็นแหล่งต้นน้ำลำธาร

2. เป็นแหล่งรักษาความหลากหลายของทรัพยากรชีวภาพ

3. เป็นแหล่งท่องเที่ยวนันทนาการ

4. เป็นแหล่งยังชีพของชุมชนท้องถิ่นและภูมิภาค

5. เป็นแหล่งให้ความรู้ด้านนิเวศวิทยาและปลูกสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์

6. สามารถช่วยรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ความสมดุลของสิ่งแวดล้อม

การจัดการอุทยานแห่งชาติ

การจัดการอุทยานแห่งชาติจำเป็นต้องยึดวัตถุประสงค์ของการประกาศจัดตั้งและทรัพยากรที่เป็นองค์ประกอบหลักของพื้นที่ โดยหลักการพื้นฐานที่ต้องคำนึงถึงการอนุรักษ์ไว้ซึ่งทรัพยากรธรรมชาติ สุรเชษฐ์ (2541) ได้กล่าวถึงหลักการพื้นฐานของการจัดการอุทยานแห่งชาติสำหรับเป็นทิศทางหรือนโยบายในการดำเนินการเพื่อการจัดการอุทยานแห่งชาติไม่ว่าจะเป็นเพื่อการท่องเที่ยวหรือการศึกษาวิจัย จะต้องมีองค์ประกอบดังนี้

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

1. การสงวนรักษา (preservation) สงวนรักษาระบบนิเวศให้คงอยู่ คือ ทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นองค์ประกอบสำคัญของพื้นที่หรือระบบทุกอย่างจะต้องคงอยู่ให้มีการเปลี่ยนแปลงน้อยที่สุดหรือไม่เปลี่ยนแปลง

2. การอนุรักษ์ (conservation) หมายถึง การใช้อย่างชาญฉลาด คือการใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดภายใต้ข้อจำกัด คือ ไม่เกิดความกระทบกระเทือนต่อระบบ ให้มีเศษเหลือหรือของเสียน้อยที่สุด และให้มีใช้ได้ในระยะเวลายาวนานเนื่องจากว่าในการใช้ประโยชน์อุทยานแห่งชาติไม่ใช่การใช้ประโยชน์อย่างสิ้นเปลือง ไม่ใช่การใช้ประโยชน์แบบบริโภคแล้วหมดไป

3. การใช้ประโยชน์แบบชื่นชม (appreciative use) คือ การใช้ทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ และชื่นชมความงดงามตามธรรมชาติ

4. ความยั่งยืน (sustainability) คือ ความยั่งยืนของความเป็นธรรมชาติดั้งเดิม ถึงแม้มีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างหรือความสัมพันธ์กันบ้างก็ตาม แต่ทุกอย่างเมื่อมีการใช้ประโยชน์แล้วกิจกรรมธรรมชาติดำเนินไปได้อย่างไม่มีที่สิ้นสุด และความยั่งยืนในการเข้าไปใช้ประโยชน์แล้วเป็นลักษณะของการใช้แบบชื่นชมในอนาคต

ดรรชนี และ สุรเชษฎ์ (2539) ได้กล่าวถึงแนวคิดในการจัดการอุทยานแห่งชาติในประเทศไทย ว่ายึดหลักปรัชญาของการอนุรักษ์ไว้ซึ่งธรรมชาติและทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นองค์ประกอบหลักของพื้นที่ให้คงอยู่อย่างยั่งยืนและสามารถเอื้ออำนวยประโยชน์แก่สาธารณชนในเรื่องต่างๆ เช่น นันทนาการและการท่องเที่ยวการศึกษาวิจัย และการพัฒนาชนบทได้ตลอดไป โดยมีมาตรการและวิธีการในการจัดการ ดังนี้

1. การวางแผนจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ

มาตรการหรือกิจกรรมเบื้องต้นของการดำเนินการเกี่ยวกับอุทยานแห่งชาติไม่ว่าจะเป็นขนาดเล็กหรือขนาดใหญ่จำเป็นอย่างยิ่งต้องมีการวางแผนอย่างรอบคอบ เพื่อที่จะนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการพัฒนาสิ่งต่างๆอย่างมีระบบ โดยคำนึงถึงศักยภาพและข้อจำกัดของทรัพยากรธรรมชาติ และระบบนิเวศรวมทั้งรูปแบบการใช้ประโยชน์และความต้องการของประชาชนโดยส่วนรวม ซึ่งสาระสำคัญในแผนการจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติควรมีดังนี้

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

1.1 การดูแลรักษาทรัพยากร ในการวางแผนการจัดการต้องมีเนื้อหาครอบคลุมไปถึงการป้องกันและรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งยุทธวิธีการดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายตลอดจนการแก้ไขปัญหาที่อาจเกิดขึ้น

1.2 นันทนาการและการสื่อความหมาย ในแผนการจัดการต้องมีเนื้อหาครอบคลุมไปถึงการจัดการเกี่ยวกับนันทนาการ และโปรแกรมสื่อความหมายในพื้นที่ ซึ่งจะต้องระบุถึงแหล่งท่องเที่ยวและวิธีการในการบำรุงรักษาพื้นที่ไม่ให้เสื่อมโทรมตลอดจนคุมไม่ให้การท่องเที่ยวส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศป่าไม้และสัตว์ป่าตลอดจนทรัพยากรธรรมชาติอื่นๆที่เกี่ยวข้อง

1.3 การบำรุงรักษาและฟื้นฟูทรัพยากร เมื่อมีสิ่งอำนวยความสะดวกและเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามาใช้อุทยานแห่งชาติ ผลต่อมาคือความชำรุดทรุดโทรมของทรัพยากรต่างๆที่สร้างขึ้นโดยคำนึงถึงบุคลากรและงบประมาณที่เหมาะสม นอกจากนี้จะต้องระบุถึงผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติที่อาจเกิดขึ้นจากการใช้ประโยชน์ของนักท่องเที่ยวและแนวทางในการบำรุงรักษาหรือฟื้นฟูให้กลับคืนสู่สภาพเดิมด้วย

1.4 การอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติและการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมของชุมชนท้องถิ่นที่อยู่โดยรอบอุทยานแห่งชาติ และภายในอุทยานแห่งชาติ ตลอดจนหน่วยงานในพื้นที่มีผลโดยตรงต่อการดำเนินงานการจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติในอุทยานแห่งชาติ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีแนวทางในการประสานประโยชน์และความร่วมมือระหว่างประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

1.5 การจัดการด้านบุคลากรและการบริหาร โดยมุ่งที่จะวางแนวทางในการกำหนดบุคลากรตลอดจนหน้าที่ความรับผิดชอบครุภัณฑ์ สิ่งก่อสร้างและงบประมาณต่างๆในด้านการดำเนินงานการจัดการอุทยานแห่งชาติเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.6 การกำหนดความสำคัญก่อนหลัง แผนงานที่จัดขึ้นต้องมีกำหนดความจำเป็นว่ากิจกรรมใดมีความสำคัญมากที่สุดควรดำเนินการก่อน ที่มีความสำคัญน้อยลงมาให้ดำเนินการเรียงตามลำดับความสำคัญ เพื่อจะให้สอดคล้องกับทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดในอุทยานแห่งชาติ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

2. การแบ่งเขตการจัดการ

เขตการจัดการพื้นฐานของอุทยานแห่งชาติในระบบสากลจะประกอบด้วยเขตต่างๆ ดังนี้ (คณะวนศาสตร์,2547)

2.1 เขตเพื่อการศึกษาวิจัยทางวิทยาศาสตร์ (scientific zone) พื้นที่ธรรมชาติเพื่อการศึกษาวิจัยโดยมนุษย์เข้าไปเปลี่ยนแปลงน้อยมาก ประกอบด้วยลักษณะหรือมีความหลากหลายทางชีวภาพ มีความเปราะบางของระบบนิเวศ ซึ่งทั้งหมดต้องการความคุ้มครองรักษาอย่างดี เขตนี้ได้รับการกำหนดขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ ด้านการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ การปกป้องรักษาระบบนิเวศ การปกป้องรักษาทรัพยากรทางพันธุกรรมเป็นหลัก ห้ามมีถนนและใช้ยวดยานโดยเด็ดขาด

2.2 เขตป่าธรรมชาติดั้งเดิมหรือเขตป่าเปลี่ยวหรือเขตพื้นที่สันโดษ (primitive zone) เป็นพื้นที่ธรรมชาติที่ได้รับการรบกวนจากมนุษย์น้อย เช่นกัน มีลักษณะระบบนิเวศที่พึงรักษาไว้เช่นเดียวกับเขตที่ 1 เพียงแต่มีขีดความทนทานของระบบนิเวศมากกว่า ยังคงห้ามการตัดถนนและใช้ยวดยาน แต่สามารถพัฒนาพื้นที่ได้เล็กน้อยเพื่อการวิจัย การศึกษาธรรมชาติและกิจกรรมนันทนาการในรูปแบบที่ทำลายธรรมชาติน้อยที่สุด

2.3 เขตการใช้ประโยชน์เบาบาง (extensive use zone)โดยหลักการแล้วยังคงเป็นพื้นที่ธรรมชาติแต่ประกอบด้วยพื้นที่บางส่วนที่มีกิจกรรมมนุษย์เข้าไปเกี่ยวข้อง พื้นที่มีภูมิทัศน์ตามธรรมชาติที่โดดเด่น มีศักยภาพที่จะพัฒนาเพื่อกิจกรรมด้านการศึกษาหาความรู้และกิจกรรมนันทนาการได้

2.4 เขตการใช้ประโยชน์เข้มข้น (intensive use zone) ประกอบด้วยพื้นที่ส่วนที่เป็นธรรมชาติและที่มนุษย์สร้างขึ้น มีความโดดเด่นด้านภูมิทัศน์หรือทรัพยากรที่ดึงดูดให้มีการเข้ามาใช้ประโยชน์ด้านนันทนาการอย่างเข้มข้น สภาพภูมิประเทศสามารถพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นได้

2.5 เขตสงวนทรัพยากรทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม (historical/cultural zone) เป็นพื้นที่ที่มีทรัพยากรทางประวัติศาสตร์โบราณคดีหรือแหล่งวัฒนธรรมถูกค้นพบและรักษาเอาไว้ วัตถุประสงค์ของเขตมุ่งที่จะรักษาทรัพยากรและพื้นที่เอาไว้เพื่อการศึกษาหาความรู้และใช้ประโยชน์ด้านนันทนาการ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

2.6 เขตฟื้นฟูสภาพธรรมชาติ (natural recovery zone) เป็นพื้นที่ธรรมชาติที่ถูกรบกวนทำลายหรือถูกนำเข้าซึ่งชนิดพันธุ์ต่างถิ่นแทนที่ชนิดพันธุ์เดิมของธรรมชาติซึ่งส่งผลให้ระบบนิเวศเดิมเปลี่ยนแปลงไป การกำหนดเขตมุ่งที่จะฟื้นฟูสภาพเดิมให้กลับคืนมา

2.7 เขตการใช้ประโยชน์ลักษณะพิเศษ (special use zone) เป็นพื้นที่ที่ปรากฏรูปแบบการใช้ประโยชน์ที่ต่างไปจากวัตถุประสงค์ของการจัดการพื้นที่อนุรักษ์ กำหนดขึ้นเพื่อควบคุมกิจกรรมการใช้ประโยชน์ดังกล่าวและลดผลกระทบทางลบอันเกิดกับระบบนิเวศโดยรวมของพื้นที่

อุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณและกิจกรรมของอุทยาน

ประวัติการจัดตั้งอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ

สมัยฯ พณฯจอมพลสฤษดิ์ธนะรัชต์ ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรีได้มีมติการประชุม เมื่อวันที่ 7ตุลาคม 2502ให้กระทรวงเกษตร (กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ในปัจจุบัน) ดำเนินการจัดตั้งป่าเทือกเขาสลอบท้องที่จังหวัดกาญจนบุรี และป่าอื่นๆ ในท้องที่จังหวัดต่างๆ รวม 14ป่า ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ กรมป่าไม้จึงได้ส่งเจ้าหน้าที่ดำเนินการสำรวจหาข้อมูลเบื้องต้น ตั้งแต่ พ.ศ. 2504-2515โดยใช้บริเวณน้ำตกเอราวัณเป็นศูนย์กลางการสำรวจ พบว่า ริมป่าเทือกเขาสลอบ จังหวัดกาญจนบุรี มีธรรมชาติที่สวยงามเป็นพิเศษ และมีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ แต่เนื่องจากพื้นที่ดังกล่าวอยู่ในเขตหวงห้ามที่ดินตามพระราชกฤษฎีกำหนดเขตหวงห้ามที่ดิน ในท้องที่อำเภอเมือง อำเภอวังขนาย อำเภอบ้านทวน และอำเภอวังกะ จังหวัดกาญจนบุรี โดยให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมและกระทรวงมหาดไทย มีหน้าที่รักษาการณ์ให้เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว กรมป่าไม้จึงรายงานให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ แจ้งให้กระทรวงกลาโหมและกระทรวงมหาดไทย ขอเพิกถอนพื้นที่เขตหวงห้ามที่ดินบางส่วนที่เป็นป่าเทือกเขาสลอบ เพื่อเป็นพื้นที่อุทยานแห่งชาติ ซึ่งคณะกรรมการอุทยานแห่งชาติได้มีมติเห็นชอบให้ดำเนินการจัดตั้งอุทยานแห่งชาติได้ โดยมีพระราชกฤฎีกาเพิกถอนที่ดินหวงห้ามดังกล่าวลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 19 มิถุนายน 2518 และได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินป่าเขาสลอบในท้องที่ตำบลไทรโยค ตำบลท่าเสา ตำบลลุ่มสุ่ม อำเภอไทรโยค ตำบลหนองเป็ด ตำบลท่ากระดาน อำเภอศรีสวัสดิ์ และตำบลช่องสะเดา อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2518 และให้ใช้ชื่อว่า “อุทยานแห่งชาติเอราวัณ” ตามความนิยมและคุ้นเคยของประชาชนที่รู้จักน้ำตกเอราวัณเป็นอย่างดีโดยมีเนื้อที่ประมาณ 549.9 ตารางกิโลเมตร หรือ 343,735 ไร่นับเป็นอุทยานแห่งชาติลำดับที่ 12 ของประเทศ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ลักษณะภูมิประเทศ

อุทยานแห่งชาติเอราวัณ มีลักษณะพื้นที่เป็นภูเขาสูงจากระดับน้ำทะเล ตั้งแต่ 166-996 เมตร สลับกับพื้นที่ราบ โดยภูเขาส่วนใหญ่เป็นเทือกเขาหินปูน ในแถบตะวันออกและตะวันตกของพื้นที่จะยกตัวสูงขึ้นเป็นแนวโดยเฉพาะบริเวณใกล้น้ำตกเอราวัณจะมีลักษณะเป็นหน้าผา ส่วนบริเวณตอนกลางจะเป็นแนวเขาทอดยาวในแนวทิศตะวันตกเฉียงเหนือ-ตะวันออกเฉียงใต้ ประกอบด้วยเทือกเขาที่สำคัญคือ เขาหนองพุก เขาปลายดินสอ เขาหมอเฒ่า เขาช่องปูน เขาพุรางริน และเขาเกราะแกระซึ่งเป็นยอดเขาสูงสุดประมาณ 996 เมตร จากระดับน้ำทะเลปานกลาง เทือกเขาเหล่านี้เป็นต้นกำเนิดของลำห้วยที่สำคัญหลายสายสามารถแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือในพื้นที่ด้านตะวันออกนี้จะมีลำห้วยที่สำคัญคือ ห้วยม่องไล่ และห้วยอมตะลา ซึ่งไหลมาบรรจบกันกลายมาเป็นน้ำตกเอราวัณ ทางตอนเหนือของพื้นที่มีห้วยสะแดะและห้วยหนองกบโดยห้วยสะแดะจะระบายน้ำลงสู่เขื่อนศรีนครินทร์ ส่วนห้วยหนองกบไหลไปรวมกับห้วยไทรโยคก่อให้เกิดน้ำตกไทรโยค ส่วนในพื้นที่ด้านตะวันตก และด้านใต้ ได้แก่ ห้วยทับศิลา ห้วยเขาพังซึ่งเป็นต้นกำเนิดน้ำตกที่สวยงามที่เรียกว่า “น้ำตกเขาพัง” หรือน้ำตกไทรโยคน้อย

น้ำตกเอราวัณเป็นลักษณะน้ำตกที่มีระยะทางยาวประมาณ 1,500 เมตรติดต่อกันซึ่งแบ่งออกเป็นชั้น ๆ ได้ 7 ชั้นด้วยกัน แต่ละชั้นมีความสวยงามร่มรื่นไปด้วยแมกไม้นานาพันธุ์ทั้งเถาวัลย์พันเกี่ยวทอดตัวไปบนต้นไม้ใหญ่ กล้วยไม้ป่าหลายชนิดบนคาคบไม้ สายธารน้ำที่ไหลตกลดหลั่นลงมาบนโขดหินสู่แอ่งน้ำเบื้องล่าง เสียงสาดซ่าคลอเคล้าด้วยเสียงเรียกของนกป่า ทำให้สภาพความเป็นธรรมชาติ สมบูรณ์แบบยิ่งขึ้นนับเป็นบรรยากาศที่เรียกเอาความมีคุณค่าของป่าเขาลำเนาไพรซึมซับเข้าสู่อารมณ์ผู้ใฝ่หาความสันโดษ และรักธรรม ชาติโดยแท้จริงในชั้นที่ 7 อันเป็นชั้นบนสุดของน้ำตก เมื่อมีน้ำตกไหลบ่าจะมีรูปคล้ายหัวช้างเอราวัณ จนคนทั่วไปรู้จักและขนานนามว่า “ น้ำตกเอราวัณ ” ภาพที่ 1 ขอบเขตของอุทยานแห่งชาติเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี และ ภาพที่ 2 พื้นที่ศึกษา อุทยานแห่งชาติเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ภาพที่ 1 ขอบเขตของอุทยานแห่งชาติเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

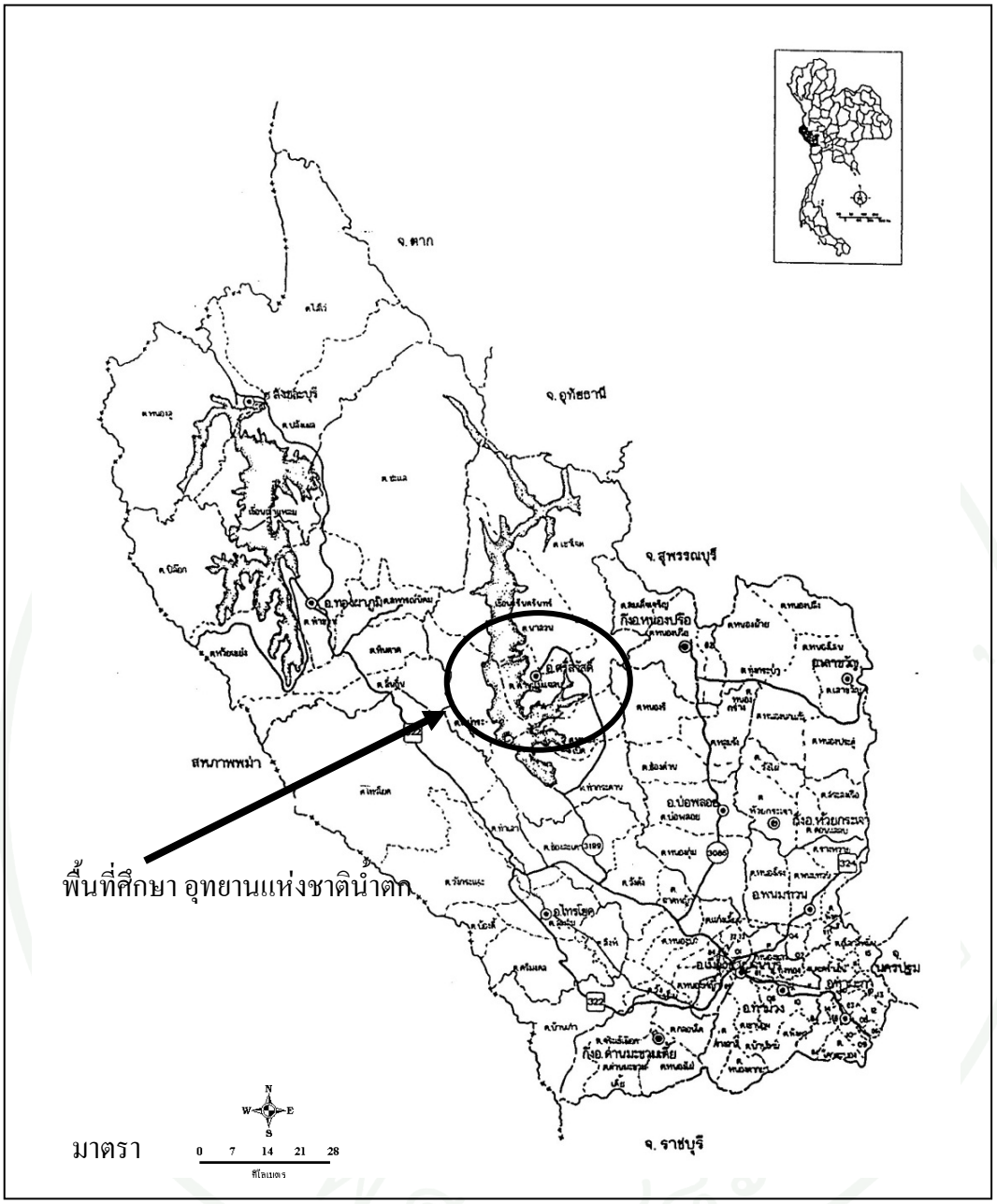

ภาพที่ 2 พื้นที่ศึกษา อุทยานแห่งชาติเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ลักษณะภูมิอากาศ

สภาพภูมิอากาศของอุทยานแห่งชาติเอราวัณแบ่งออกเป็นออกเป็น 3 ฤดู คือ ฤดูฝน ระหว่างเดือน พฤษภาคม – ตุลาคม ฤดูหนาว ระหว่างเดือนพฤศจิกายน – มกราคม และฤดูร้อน ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ – เมษายน อุทยานแห่งชาติเอราวัณได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้และตะวันออกเฉียงเหนือช่วยพัดพาให้เกิดฝน แต่เนื่องจากพื้นที่อยู่ในเขตเงาฝน ทำให้มีปริมาณฝนตกไม่มากนัก และอากาศค่อนข้างร้อน ลักษณะอากาศดังกล่าวจึงไม่เป็นปัญหาต่อการเที่ยวชม ทำให้สามารถไปเที่ยวได้ทุกฤดู

พืชพรรณและสัตว์ป่า

สภาพป่าของอุทยานแห่งชาติเอราวัณ ประกอบด้วย

ป่าเบญจพรรณ มีร้อยละ 81.05 ของพื้นที่อุทยานแห่งชาติ ขึ้นปกคุมตั้งแต่ระดับความสูง 100 -800 เมตรจากระดับน้ำทะเล พันธุ์ไม้ที่สำคัญได้แก่ มะค่าโมง ตะเคียนหนูรกฟ้า ผ่าเสี้ยม ประดู่ สัมเสี้ยว แต้ว มะกอก ตะแบก ขานาง มะเกลือ หว้า ฯลฯ มีไผ่ชนิดต่างๆ ขึ้นกระจายอยู่ทั่วไปหรือบางแห่งขึ้นเป็นกลุ่ม ได้แก่ ไผ่ป่า ไผ่รวก ไผ่ซางนวล และไผ่หอบ นอกจากนี้ยังมีพวกไม้เลื้อยและพืชพื้นล่าง ได้แก่ เสี้ยวเครือ นมแมว เล็บเหยี่ยว หนามคนทา ช้องแมว มะเม่าไข่ปลา ย่านลิเภา เปล้าหลวง กระทือ สังกรณี และเอื้องหมายนา เป็นต้น

ป่าเต็งรัง มีร้อยละ 1.68 กระจายอยู่ในระดับความสูง 100-800 เมตรจากระดับน้ำทะเลปานกลาง บริเวณทุ่งยายหอม หน่วยพิทักษ์อุทยานแห่งชาติที่ อว.8 (ลำต้น) และบริเวณใกล้เขื่อน ทุ่งนา พันธุ์ไม้ที่พบได้แก่ เต็งรังแดง ก่อแพะ มะขามป้อม อ้อยช้าง ยอป่า กรวยป่า โมกหลวง ขางขี้มอด ส้าน เหมือดคน ฯลฯ พืชพื้นล่างได้แก่ หญ้าขน หญ้าหางเสือ เถาว์กระทงลาย เป้ง ลูกใต้ใบ ผักหวานผักเป็ด พลับพลา และปอ เป็นต้น

ป่าดิบแล้ง มีร้อยละ 14.35 อยู่บนสันเขาทอดเป็นแนวยาวตรงใจกลางของพื้นที่อุทยานแห่งชาติ และอยู่ต่ำถัดลงมาในระดับความสูงระหว่าง 600-800 เมตรจากระดับน้ำทะเลปานกลาง และอยู่ในบริเวณที่ชุ่มชื้นตามที่ราบริมห้วย พันธุ์ไม้ที่พบได้แก่ ยางโอน มะพลับ ยมหิน ตะเคียนทอง สำโรง ตะคร้ำ สัตตบรรณ เฉียงพร้านางแอ มะดูก พลองใบเล็ก ข่อยหนาม ชมพู่น้ำ ฯลฯ พืชพื้นล่างได้แก่ หวายขม เถากระไดลิง เข็มขาว มะลิไส้ไก่ ว่านเศรษฐี ตำแยแวง เถาอบเชย ไผ่หนาม และ เนียมฤาษี

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จากการสำรวจแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่าในเขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติแบ่งออกเป็นประเภทต่างๆ ได้แก่สัตว์ป่าเลี้ยงลูกด้วยนม สัตว์เลื้อยคลาน สัตว์สะเทินน้ำสะเทินบก นก และสัตว์น้ำอื่นๆ รวมทั้งปลานานาชนิด ที่สำคัญและมักจะพบเห็น ได้แก่ ช้างป่า หมีควาย เลียงผา อีเก้ง กวางป่า หมู่ป่า ชะนีธรรมดา ค่างแว่น ถิ่นเหนือ ลิงกัง ลิงลม แมวดาว อีเห็นธรรมดา กระแต เหยี่ยวกิ้งก่าสีดำ ไก่ฟ้าหลังเทา ไก่ป่า นกกวัก นกเด้าดิน นกเขาใหญ่ นกกระปูดใหญ่ นกตะขาบทุ่ง นกหัวขวานด่างแคระ นกปรอดสวน นกจาบดินอกลาย งูจงอาง งูสามเหลี่ยม งูหลาม งูเห่าตะลาน กิ้งก่าหัวสีฟ้า จิ้งเหลนบ้าน ตะพาบน้ำ คางคกบ้าน เขียดจะนา อึ่งกราย กบป่าไผ่ใหญ่ ปาดบิน ปลากั้ง ปลาเวียน ปลาหมอช้างเหยียบ ปลาตะเพียนขาว ปลากระสูบจุด ปูน้ำตก ปูตะนาวศรี ปูกาญจนบุรี เป็นต้น

กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศสามารถกระทำได้หลายรูปแบบในพื้นที่ธรรมชาติที่มีระบบนิเวศต่างๆ กัน เช่น

กลุ่มระบบนิเวศป่าเขาจะเน้นกิจกรรมที่อาศัยทรัพยากรนันทนาการประเภทป่าไม้ สัตว์ป่า แหล่งน้ำ เช่น อ่างเก็บน้ำทะเลสาบ น้ำตกต่าง ๆสภาพภูมิทัศน์ของลักษณะสัณฐานที่ดิน (land Forms) และสัณฐานทางธรณีที่เป็นลักษณะเด่นแปลกตาหรือลักษณะเด่นที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ โบราณสถาน โบราณวัตถุและวัฒนธรรมของชุมชนดั้งเดิมในพื้นที่เป็นหลักสำคัญ ส่วนกลุ่มระบบนิเวศแบบเกาะแก่งชายฝั่งมักจะได้รับความสนใจในด้านทรัพยากรทางทะเล (Marine Resources) ที่ยังคงสภาพธรรมชาติสมบูรณ์สวยงาม เช่น ปะการัง ปลาสวยงามชายหาดที่สวยงาม ส่วนสภาพป่า - เขาหรือแหล่งน้ำต่าง ๆจะได้รับความสนใจเป็นอันดับรองลงมาดังนั้นกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศจะเน้นไปในส่วนที่เป็นชายฝั่ง (wetland) กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ได้รับความนิยมมากคือการดูนกต่าง ๆ โดยเฉพาะนกต่างถิ่นที่หาดูได้ยาก

การจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีปัจจัยหลัก 2 ประการ

1. ปัจจัยเกี่ยวกับพื้นที่และทรัพยากรนันทนาการในพื้นที่ที่จะรองรับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (ecotourism Site) ทั้งนี้สภาพดั้งเดิมและคุณค่าที่มีอยู่ในตัวธรรมชาติเป็นหัวใจของกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงนิเวศดังนั้นในแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติที่แม้จะมีความงดงามแต่ถ้าหากมีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมอย่างมากจนกระทั่งรูปลักษณ์เดิมสูญเสียเหล่านั้นจะไม่อยู่ในเกณฑ์ของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศนอกจากนั้นกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงนิเวศจะต้องไม่ทำให้พื้นที่และ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่เสื่อมโทรมลงไปจนไม่สามารถฟื้นตัวได้อีกพื้นที่ธรรมชาติที่มีแนวโน้มที่จะเกิดผลกระทบต่อทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมเมื่อจัดให้มีกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงนิเวศเช่น แหล่งพืช สัตว์ป่าหายากบริเวณที่สำคัญต่อการดำรงชีวิตของสัตว์ป่า ฯลฯ ควรที่จะละเว้นการส่งเสริมกิจกรรมท่องเที่ยวในบริเวณดังกล่าว

2. ปัจจัยเกี่ยวกับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ควรส่งเสริมนอกจากมุ่งให้นักท่องเที่ยวได้รับความเพลิดเพลินพึงพอใจและใกล้ชิดกับธรรมชาติแล้วควรเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวได้มีโอกาสเรียนรู้กับธรรมชาติไม่มากน้อยโดยผ่านทางโปรมแกรมสื่อความหมายธรรมชาติรูปแบบต่างๆอย่างไรก็ดีการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในพื้นที่ธรรมชาติอาจจำเป็นต้องพิจารณากิจกรรมการท่องเที่ยวอื่นๆที่ไม่ได้เน้นเรื่องของการเรียนรู้ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมประกอบกันไปเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวและทำให้นักท่องเที่ยวได้รับความเพลิดเพลินมากขึ้นซึ่งอาจเรียกว่ากิจกรรมท่องเที่ยวเพื่อเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศกล่าวคือเป็นกิจกรรมที่กระทำในพื้นที่ธรรมชาติ

มีการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวต่อกลุ่มกิจกรรมเพื่อไม่สร้างผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมธรรมชาติกิจกรรมเสริมดังกล่าวอาจจัดกลุ่มได้เป็นกลุ่มกิจกรรมท่องเที่ยวที่เน้นการใกล้ชิดชื่นชมธรรมชาติ (appreciative recreational activities) และกลุ่มกิจกรรมท่องเที่ยวที่เน้นการผจญภัยตื่นเต้นท้าทายกับธรรมชาติ (adventurous recreational activities) สำหรับกิจกรรมการท่องเที่ยวทั้ง 3 กลุ่ม

- กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เป็นกิจกรรมหลัก
- กิจกรรมการท่องเที่ยวแบบชื่นชมธรรมชาติ
- กิจกรรมผจญภัย

กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

1. กิจกรรมการเดินป่า (hiking / trekking)

ลักษณะของกิจกรรม : เป็นการเดินป่าระยะใกล้เป็นกิจกรรมที่ให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสกับธรรมชาติอย่างใกล้ชิดโดยการนำตัวเองไปสู่ธรรมชาติด้วยเส้นทางเดินเท้าที่ตัดผ่านเข้าไปในป่าที่มีจุดสวยงามดึงดูดความสนใจตามธรรมชาติรายทางนักท่องเที่ยวนอกจากจะได้ใกล้ชิดกับธรรมชาติแล้วยังมีโอกาสได้เรียนรู้สรรพสิ่งต่างๆในธรรมชาติจากไกด์นำทางที่มีความรู้ด้าน

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

นิเวศวิทยา (ecology) และชำนาญพื้นที่เป็นอย่างดีกิจกรรมเดินป่ายังแบ่งเป็นสองลักษณะคือการเดินป่าที่สมบุกสมบันมีจุดมุ่งหมายสร้างความตื่นเต้นให้แก่นักท่องเที่ยวเป็นการเดินป่าในเส้นทางที่ค่อนข้างยากลำบากท้าทายความสามารถของนักท่องเที่ยวเช่น การปีนป่าย หรือเดินขึ้นลงเขาที่สูงชันส่วนกิจกรรมเดินป่าควรมีนักท่องเที่ยวมากที่สุดต่อกลุ่มไม่เกิน 15 คนและมีไกด์ท้องถิ่นที่คุ้นเคยกับท้องถิ่นตลอดจนมีความรู้ด้านนิเวศวิทยา (ecology) ที่จะให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยวระหว่างทางได้เป็นอย่างดี

กิจกรรมเดินป่าอาจมีการพักแรมในป่าสิ่งของอุปโภคทั้งหลายจะต้องนำออกจากป่าทั้งหมด รวมทั้งเศษขยะต่าง ๆจากการอุปโภคบริโภคโดยเฉพาะของที่ไม่สามารถย่อยสลายได้ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีถุงหรือภาชนะที่จะเก็บขยะเหล่านั้นออกจากป่าให้หมดทุกครั้งไปการจัดเส้นทางเดินเท้าในป่าควรมีความกว้างขนาดหนึ่งหรือสองคนเดินและคงสภาพเดิมไว้มากที่สุดไม่ควรตัดต้นไม้กิ่งไม้ออกโดยไม่จำเป็นไม่ควรตัดเส้นทางเดินเท้าผ่านจุดที่มีระบบนิเวศเปราะบาง หรือเป็นแหล่งพืช สัตว์ป่าหายาก โดยเฉพาะบริเวณที่จำเป็นสำหรับสัตว์ป่าในการดำรงชีพและสืบพันธุ์ซึ่งถ้ามนุษย์ผ่านเข้าไปแล้วจะรบกวนกิจกรรมทางธรรมชาติของสัตว์ป่าเหล่านั้นควรกำหนดเส้นทางผ่านหรือมีมุมมองเกี่ยวกับสภาพธรรมชาติที่น่าสนใจสภาพภูมิทัศน์ที่งดงามและแหล่งน้ำ เพื่อนักท่องเที่ยวจะได้เพลิดเพลินไม่เบื่อหน่ายเส้นทางเดินป่าไม่ควรตัดผ่านจุดที่อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่นักท่องเที่ยวจุดเริ่มต้นและสิ้นสุดของเส้นทางเดินป่าควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานที่จำเป็นเช่นห้องสุขา ที่นั่งพักผ่อน และป้ายสื่อความหายต่าง ๆหน่วยงานเจ้าของพื้นที่ควรเป็นผู้กำหนดเส้นทางเดินป่าที่เหมาะสมและดูแลสภาพของเส้นทางเดินป่าให้ใช้การได้ผู้ที่ควรมีบทบาทสำคัญในการรักษาเส้นทางเดินป่า คือไกด์นำเดินป่าและนักท่องเที่ยวที่จะต้องช่วยรักษาความสะอาดและไม่ทำลายสภาพธรรมชาติต่างๆ และเข้าใจถึงการปฏิบัติตนเมื่อท่องเที่ยวในพื้นที่ธรรมชาติเหล่านั้น

2. กิจกรรมศึกษาธรรมชาติ (nature education)

ลักษณะของกิจกรรม :เป็นกิจกรรมท่องเที่ยวที่ได้สนับสนุนให้นักท่องเที่ยวนอกจากจะได้รับความเพลิดเพลินจากการได้มาเที่ยวในพื้นที่ธรรมชาติแล้วยังได้รับความรู้เกี่ยวกับธรรมชาติในเรื่องต่าง ๆผ่านทางโปรแกรมสื่อความหมายธรรมชาติรูปแบบต่าง ๆที่จัดทำขึ้นในพื้นที่สิ่งอำนวยความสะดวกที่ส่งเสริมกิจกรรมท่องเที่ยวประเภทนี้ คือศูนย์บริการนักท่องเที่ยว (visitor center) ป้ายชื่อความหมายธรรมชาติ ณ จุดต่างๆ ที่น่าสนใจ (wayside exhibit) นิทรรศการกลางแจ้ง(outdoor exhibit) ตลอดจนเส้นทางเดินเท้าที่จัดทำเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้เข้าไปสัมผัสและเรียนรู้เรื่องราวต่างๆเกี่ยวกับธรรมชาติในพื้นที่ (nature interpretive trail) ลักษณะเส้นทางเดินเท้าดังกล่าวควรเดิน

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ได้อย่างไม่ลำบากมากนักตัดผ่านจุดที่น่าสนใจและสามารถให้ความรู้เกี่ยวกับธรรมชาติให้นักท่องเที่ยวได้อาจจัดให้มีป้ายสื่อความหมายธรรมชาติเพื่ออธิบายหรือให้ความรู้ที่ไม่ยากแก่การเข้าใจแก่นักท่องเที่ยวทั่วไปตลอดเส้นทางหรือจัดทำเป็นเอกสารแผ่นพับให้นักท่องเที่ยวได้ศึกษาด้วยตนเอง (self - guided trail) เส้นทางเดินเท้าดังกล่าวไม่ควรมีระยะทางไกลนัก (ประมาณ 1-2 กิโลเมตร)ควรจัดเส้นทางเป็น loop (เข้า - ออกทางเดียว)การดูแลบำรุงรักษาศูนย์บริการนักท่องเที่ยวและนิทรรศการกลางแจ้งเป็นหน้าที่ของหน่วยงานพื้นที่

การจัดโปรแกรมสื่อความหมายประเภทต่างๆในศูนย์บริการนักท่องเที่ยวอาจได้รับการสนับสนุนจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยและภาคเอกชนการดูแลรักษาเส้นทางเดินเท้าศึกษาธรรมชาติควรเป็นหน้าที่ของหน่วยงานเจ้าของพื้นที่ร่วมกับนักท่องเที่ยวตลอดจนไกด์นำเที่ยว (ถ้ามี)หน่วยงานเจ้าของพื้นที่มีหน้าที่รับผิดชอบให้เส้นทางเดินเท้าดังกล่าวอยู่ในสภาพที่ใช้การได้ดีไม่ทรุดโทรมดูแลเรื่องความสะอาด เช่นจัดเตรียมถังขยะไว้ตามจุดที่เหมาะสมและมีการกำจัดขยะอย่างสม่ำเสมอนักท่องเที่ยวมีหน้าที่ปฏิบัติตามกฎระเบียบของพื้นที่รักษาความสะอาดและไม่กระทำพฤติกรรมเชิงทำลายต่าง ๆ เช่น ถอนป้ายทิ้งขีดฆ่า เขียนสิ่งต่าง ๆลงบนป้ายหินหรือต้นไม้รวมทั้งไม่ส่งเสียงดังหรือนำเครื่องเสียงเครื่องดนตรีต่างๆ ไปเปิดรบกวนความสงบตามธรรมชาติไกด์นำเที่ยวมีหน้าที่ให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยวก่อนที่จะเข้าไปทำกิจกรรมเกิดผลกระทบต่อพื้นที่การควบคุมดูแลความเป็นระเบียบของนักท่องเที่ยวขึ้นกับหน่วยงานเจ้าของพื้นที่ที่ต้องดูแลรับผิดชอบ

3. กิจกรรมถ่ายรูปธรรมชาติ บันทึกเทปวิดีโอ เทปเสียงธรรมชาติ (Nature Photography, Video Taping and Sound of Nature Audio Taping)

ลักษณะกิจกรรม : เป็นการถ่ายรูปและการบันทึกเทปวิดีโอวิวธรรมชาติและสิ่งที่น่าสนใจอันเป็นรายละเอียดอยู่ในธรรมชาติ เช่น ดอกไม้ป่า พืชหายากและรอยเท้าสัตว์ป่า เป็นต้น การบันทึกเสียงธรรมชาตินิยมทั้งเสียงน้ำตก น้ำไหลเสียงนก แมลง และสัตว์ป่าต่าง ๆสิ่งอำนวยความสะอาดที่ควรจัดเตรียมสำหรับกิจกรรมประเภทนี้คือเส้นทางที่จะนำนักท่องเที่ยวเข้าไปถ่ายรูปธรรมชาติและบันทึกเสียงข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งหรือจุดที่บันทึกได้ดีและ หรือสามารถจะถ่ายรูปได้สวยงามช่วงระยะเวลาที่ควรถ่ายรูปตลอดจนรายละเอียดหรือประวัติที่น่าสนใจของสิ่งที่ควรบันทึกภาพเสียงไว้แนวทางในการดูแลรักษาเส้นทางเดินเท้าเพื่อกิจกรรมประเภทนี้เป็นไปในลักษณะเดียวกับการดูแลรักษาเส้นทางเดินเท้าเพื่อการศึกษาธรรมชาติ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

4. กิจกรรมส่อง / ดูนก (bird watching)

ลักษณะของกิจกรรม :เป็นกิจกรรมเฉพาะสำหรับผู้มีความสนใจในเรื่องนก สิ่งดึงดูดที่สำคัญ คือนกชนิดต่าง ๆทั้งที่เป็นนกประจำถิ่น นกอพยพ และนกหายากเส้นทางเดินเท้าที่รองรับกิจกรรมประเภทนี้ควรมีขนาดกว้าง 2 คนเดินไม่ควรมีการพัฒนาใด ๆ นอกจากจุดหยุดพักบางจุดเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้จดบันทึกเรื่องราวเกี่ยวกับนกต่าง ๆที่ได้พบเห็นกลุ่มนักดูนกไม่ควรมีขนาดใหญ่มากนัก ทั้งนี้ไม่ควรเกิน 5 คน ต่อกลุ่มควรมีมัคคุเทศก์นำทางที่มีความรู้เกี่ยวกับนกและธรรมชาติของนกที่มีในพื้นที่สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวที่ไม่มีความชำนาญในกิจกรรมประเภทนี้มาก่อนตลอดจนมีกล้องสองตาดูนก และคู่มือดูนก (Bird Guides) เตรียมไว้ให้กลุ่มนักท่องเที่ยวและเก็บเงินค่าธรรมเนียมในการยืมเพื่อใช้ในกิจการด้านการอนุรักษ์นกและถิ่นที่อยู่อาศัยของนก ประการสำคัญการกำหนดเส้นทางเดินเท้าไม่ควรผ่านบริเวณทำรังหรือวางไข่ของนกตลอดจนควรมีการควบคุมเข้มงวดไม่ให้มีการท่องเที่ยวในช่วงเวลาที่ไม่ควรรบกวนนกเช่น ฤดูวางไข่ ผสมพันธุ์ เป็นต้น

5. กิจกรรมศึกษา / เที่ยวถ้ำ (cave exploring / visiting)

ลักษณะของกิจกรรม :เป็นกิจกรรมที่นักท่องเที่ยวได้มีโอกาสในการศึกษาเรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องของถ้ำเช่น กระบวนการเกิดถ้ำ ลักษณะของหิน แร่ และสัณฐานธรณี ประเภทของถ้ำ สิ่งมีชีวิตที่อาศัยอยู่ในถ้ำ การดูแลรักษาถ้ำนอกจากนั้นนักท่องเที่ยวยังได้รับความเพลิดเพลินและตื่นตากับความงามแปลกเด่นที่เป็นเอกลักษณ์ของถ้ำอีกด้วยการเที่ยวถ้ำโดยเฉพาะถ้ำที่มีแสงสว่างไม่เพียงพอและเป็นถ้ำที่ลึกและวกวนจำเป็นต้องมีมัคคุเทศก์นำทางเพื่อความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว การจัดการถ้ำเพื่อรองรับการท่องเที่ยวควรจัดสิ่งอำนวยความสะดวกที่ช่วยอำนวยความสะดวกให้แก่นักท่องเที่ยวและช่วยในการดูแลรักษาถ้ำ เช่นการทำทางเดินเท้ายกระดับในกรณีที่ถ้ำมีน้ำท่วมขัง เป็นต้นมีโปรแกรมสื่อความหมายให้คำแนะนำเรื่องการเที่ยวถ้ำและให้ความรู้เกี่ยวกับถ้ำแก่นักท่องเที่ยวในบริเวณนอกตัวถ้ำ การสำรวจถ้ำจัดทำแผนโปรแกรมสื่อความหมายธรรมชาติตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆเป็นหน้าที่ของหน่วยงานเจ้าของพื้นที่ ซึ่งอาจประสานขอความร่วมมือจากนักวิชาการหน่วยงานอื่น ๆ และภาคเอกชนนอกจากนั้นหน่วยงานเจ้าของพื้นที่ยังมีหน้าที่ควบคุมดูแลให้นักท่องเที่ยวปฏิบัติตามกฎระเบียบรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวอีกด้วย

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

กิจกรรมท่องเที่ยวประเภทชื่นชมธรรมชาติ และกิจกรรมท่องเที่ยวประเภทตื่นเต้นผจญภัย

1. กิจกรรมชมทิวทัศน์ธรรมชาติในบรรยากาศที่สงบ (relaxing)

ลักษณะของกิจกรรม : เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวได้ชื่นชมและใกล้ชิดกับธรรมชาติ ซึ่งเป็นกิจกรรมเสริมกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงนิเวศอื่น ๆ ที่กล่าวแล้วข้างต้นการชมทิวทัศน์อาจทำได้ในลักษณะการเดินเล่นตามเส้นทางที่จัดไว้ให้ และ หรือตามชายหาดต่าง ๆ หรือเป็นจุดอยู่กับที่ โดยนักท่องเที่ยวได้หยุดชมธรรมชาติ ณจุดต่าง ๆทั้งนี้คุณค่าความงามของธรรมชาติและความสงบเป็นทรัพยากรนันทนาการที่สำคัญสำหรับกิจกรรมประเภทนี้กล่าวกันว่าการได้ชื่นชมใกล้ชิดกับธรรมชาติเป็นโอกาสหนึ่งที่ทำให้นักท่องเที่ยวได้เข้าใจถึงความสำคัญของการอนุรักษ์ธรรมชาติณ จุดที่จัดให้การชมธรรมชาติควรมีป้ายสื่อความหมายเกี่ยวกับธรรมชาติที่อยู่รอบตัวขอนักท่องเที่ยวเพื่อให้การท่องเที่ยวมีคุณค่ามากขึ้นนอกจากนั้นการชมทิวทัศน์ธรรมชาติอาจกระทำในลักษณะของการนั่งรถยนต์ไปตามทางที่ผ่านธรรมชาติที่สวยงาม (sight Seeing) และมีจุดพักชมวิวทิวทัศน์เป็นระยะตามความเหมาะสม ซึ่งควรจัดให้มี Wayside Exhibit ณ จุดพักต่าง ๆสิ่งที่เป็นทรัพยากรนันทนาการที่สำคัญสำหรับกิจกรรมนี้คือสภาพภูมิทัศน์ที่สวยงามแปลกตาตลอดจนลำดับของสภาพภูมิทัศน์สองข้างทางที่มีความหลากหลาย (sequences of landscape) กิจกรรมประเภทนี้ควรเน้นคุณภาพของการท่องเที่ยวที่ให้ความเคารพกับความเป็นธรรมชาติเช่น ไม่ก่อให้เกิดเสียงดังรบกวนความสงบ การรักษาความสะอาด ฯลฯ

2. กิจกรรมขี่จักรยานตามเส้นทางธรรมชาติ (terrain / mountain Biking)

ลักษณะของกิจกรรม : เป็นกิจกรรมที่ต้องอาศัยอุปกรณ์คือ จักรยานภูเขา (mountain biking) เส้นทางขี่จักรยานไม่ควรเป็นเส้นทางเดียวกับเส้นทางเดินเท้าเพื่อกิจกรรมเดินป่าหรือศึกษาธรรมชาติ หรือดูนกมีความลาดชันในระดับต่าง ๆ กันตลอดเส้นทาง ตั้งแต่ 0 - 20% หลักเกณฑ์ในการเลือกเส้นทางเป็นเช่นเดียวกับการพัฒนาเส้นทางเดินเท้าคือไม่ควรผ่านบริเวณที่จำเป็นต่อการดำรงชีพ สืบต่อพันธุ์ของสัตว์ป่าสภาพภูมิประเทศควรมีลักษณะต่าง ๆ

เพื่อความท้าทายและไม่น่าเบื่อตลอดจนมีจุดสนใจและความงดงามตามธรรมชาติการพัฒนาเส้นทางจักรยานควรเน้นให้เข้ากับสภาพธรรมชาติไม่มีการตัดต้นไม้ใหญ่ไม่จำเป็นต้องทำเส้นทางด้วยวัสดุก่อสร้างอาจมีการทำร่องระบายน้ำ หรือสะพานไม้อย่างง่ายในบริเวณที่ลุ่มและร่องน้ำหน่วยงานเจ้าของพื้นที่มีหน้าที่ในการดูแลเส้นทางขี่จักรยานให้อยู่ในสภาพใช้การได้และดูแลรักษาความสะอาดตลอดจนกวดขันให้นักท่องเที่ยวปฏิบัติตามกฎระเบียบ เช่นขี่จักรยานในเส้นทางที่จัดเตรียมให้รวมทั้งให้ความช่วยเหลือตามความจำเป็นเมื่อนักท่องเที่ยวต้องการนักท่องเที่ยวมี

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

หน้าที่เคารพกฎระเบียบของพื้นที่รักษาความสะอาดด้วยการไม่ทิ้งขยะตามเส้นทางตลอดจนไม่ส่งเสียงอึกทึกในระหว่างขี่จักรยาน

3. กิจกรรมปีน / ไต่เขา (rock / mountain climbing)

ลักษณะของกิจกรรม : เป็นกิจกรรมที่มุ่งตอบสนองความต้องการของมนุษย์ในแง่การท้าทายความยากลำบากที่ธรรมชาติสร้างไว้บริเวณที่อนุญาตให้มีการไต่เขา หรือปีนเขาควรมีความปลอดภัยในระดับหนึ่งและไม่ก่อให้เกิดความเสียหายกับธรรมชาติทั้งในและนอกขอบเขตที่จัดไว้ให้ในเส้นทางปีน ไต่เขา

4. กิจกรรมพักแรมด้วยเต็นท์ (tent camping)

ลักษณะของกิจกรรม : การพักแรมแบบกางเต็นท์มีหลายรูปแบบตั้งแต่พักแรมแบบเต็นท์ที่มีการพัฒนาแล้วในเขตบริเวณต่าง ๆจนกระทั่งพักแรมกลางป่าที่ไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกใด ๆ อย่างไรก็ดีกิจกรรมพักแรมด้วยเต็นท์มุ่งให้นักท่องเที่ยวได้อยู่กับธรรมชาติและสัมผัสธรรมชาติอย่างใกล้ชิดโดยไม่อาศัยสิ่งอำนวยความสะดวกในการอยู่อาศัยเกินความจำเป็นเป็นกิจกรรมที่กระทำร่วมกับกิจกรรมอื่นๆ เช่น การเดินป่า ศึกษาธรรมชาติ ส่อง ดูนก ฯลฯหน่วยงานเจ้าของพื้นที่มีหน้าที่ดูแลให้บริเวณที่กางเต็นท์สะอาดเรียบร้อยในกรณีที่กางเต็นท์ในเขตบริการควรจะเตรียมสิ่งอำนวยความสะอาดที่จำเป็นเช่นลานกางเต็นท์ ถังขยะ ห้องน้ำ ห้องสุขารวมบริเวณที่ชำระล้าง เช่น ที่ซักผ้า ล้างจานบริเวณที่ประกอบอาหารและลานแค้มป์ไฟรวมตลอดจนจัดกิจกรรมแค้มป์ไฟให้นักท่องเที่ยวได้เรียนรู้เกี่ยวกับธรรมชาติหรือพฤติกรรมที่เหมาะสมในการท่องเที่ยวพื้นที่ธรรมชาติกิจกรรมพักแรมด้วยเต็นท์ควรเน้นให้นักท่องเที่ยวได้ใกล้ชิดธรรมชาติมากกว่ามาสนุกสนานด้วยการรวมกลุ่มกันร้องเพลงดื่มของมึนเมา จนทำลายความสงบของพื้นที่บริเวณที่กางเต็นท์ของนักท่องเที่ยวแต่ละกลุ่มควรแยกห่างจากกันและมีความเป็นส่วนตัวพอสมควรกิจกรรมพักแรมด้วยเต็นท์นี้เป็นการนำตัวเองใกล้ชิดธรรมชาติและแสวงหาความสงบที่เมืองให้ไม่ได้มากกว่าเป็นกิจกรรมที่กระทำเพื่อความสนุกสนานเฮฮาจนกระทั่งรบกวนความสงบของพื้นที่ดังนั้นนักท่องเที่ยวจึงควรมีส่วนช่วยดูแลรักษาพื้นที่บริเวณกางเต็นท์ให้สะอาดและเรียบร้อยด้วยการทิ้งขยะให้ถูกที่ไม่ควรใช้สิ่งที่ทำให้เกิดขยะที่ย่อยสลายไม่ได้หรือย่อยสลายได้ยากหากจำเป็นต้องใช้ก็ควรนำออกไปจากพื้นที่ด้วย

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

5. กิจกรรมพักผ่อนรับประทานอาหาร (Picnicking)

ลักษณะของกิจกรรม : เป็นกิจกรรมพักผ่อนโดยการนำอาหารมารับประทานหรือซื้อจากร้านค้าใกล้เคียงในบริเวณที่จัดไว้ให้เป็นกิจกรรมที่มักกระทำร่วมกับกิจกรรมประเภทอื่น ๆ เช่น การเที่ยวน้ำตกการเดินป่า เดินชมธรรมชาติ ฯลฯควรจัดให้มีสถานที่ที่นั่งพักผ่อนรับประทานอาหารในพื้นที่กิจกรรมท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่มีบรรยากาศสงบและนักท่องเที่ยวได้ชื่นชมกับธรรมชาติมากกว่าบรรยากาศที่ให้มีเครื่องดนตรีที่เสียงดังหน่วยงานเจ้าของพื้นที่จำเป็นต้องจัดพื้นที่ไว้สำหรับกิจกรรมนี้ประกอบด้วยชุดสิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ โต๊ะ ม้านั่ง ถังขยะ ที่ล้างมือห้องสุขา และอาจมีเตาย่างอาหาร บริเวณที่จัดควรเป็นที่ร่มมองเห็นน้ำและมีสภาพภูมิทัศน์สวยงามไม่เป็นแหล่งที่เปราะบางทางนิเวศควรจัดให้มีเส้นทางเดินเท้าที่ไม่ไกลจากที่จอดรถ

นักท่องเที่ยวจำเป็นต้องรักษาความสะอาด ระมัดระวัง เรื่องไฟและไม่ให้อาหารแก่สัตว์ป่าหรือทิ้งอาหารไว้โดยไม่มีผู้ใดดูแลหลังจากเสร็จสิ้นจากการรับประทานอาหารภาชนะเครื่องใช้ต่าง ๆ ที่จะทิ้งเป็นขยะควรเป็นสิ่งที่ย่อยสลายได้ง่ายหากเป็นบริเวณพื้นที่ธรรมชาติที่ไม่มีการกำจัดขยะควรนำขยะกลับไปด้วย

6. กิจกรรมเที่ยวน้ำตก (waterfall visits / exploring)

ลักษณะของกิจกรรม : เป็นกิจกรรมที่นิยมที่สุดสำหรับการเที่ยวป่า เขาที่มีน้ำตกเป็นองค์ประกอบสำคัญของแหล่งท่องเที่ยวการเที่ยวน้ำตกอาจมีกิจกรรมหลายอย่างประกอบกัน เช่น เล่นน้ำตก เดินสำรวจน้ำตกนั่งรับประทานอาหารหรือชมทิวทัศน์บริเวณน้ำตกซึ่งควรจัดโปรแกรมสื่อความหมายธรรมชาติให้แก่นักท่องเที่ยวได้รับความรู้เกี่ยวกับน้ำตกและสิ่งแวดล้อมอื่นๆ ที่น่าสนใจควบคู่ไปด้วยควรเน้นกิจกรรมที่ไม่ทำลายความสงบตามธรรมชาติและจัดเขตปลอดอาหารและเครื่องดื่มบริเวณน้ำตกเพื่อรักษาสภาพแวดล้อมของน้ำตกนักท่องเที่ยวควรช่วยกันดูแลรักษาไม่ส่งเสียงอึกทึกรบกวนผู้อื่นและปฏิบัติตนเพื่อความปลอดภัยของตัวเองหน่วยงานเจ้าของพื้นที่ควรดูแลเรื่องความสะอาดดูแลให้ท่องเที่ยวปฏิบัติตามระเบียบและรักษาความปลอดภัยให้แก่นักท่องเที่ยว

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กระสุน (2546) ได้ศึกษาทัศนคติของหัวหน้าครัวเรือนที่มีต่อการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพร พบว่า หัวหน้าครัวเรือนรอบอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพรมีทัศนคติต่อการจัดการอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพรอยู่ในระดับปานกลาง โดยระดับการศึกษา อาชีพ ประเภทการถือครองที่ดิน ภาระหนี้สิน และความรู้ความเข้าใจเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติที่มีต่อการจัดการทรัพยากรธรรมชาติของหัวหน้าครัวเรือนรอบอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพร ส่วนปัจจัยที่ไม่มีอิทธิลต่อทัศนคติต่อการจัดการทรัพยากรธรรมชาติได้แก่ รายได้ การรับรู้ข่าวสาร และการพึ่งพิงทรัพยากรธรรมชาติ

โครงการศึกษาวิจัยการจัดการมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม (2544) ได้ศึกษาเพื่อจัดทำดัชนีวัดคุณภาพมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยว โดยใช้วิธีการทบทวนจากเอกสาร การจัดสนทนาเฉพาะกลุ่ม การสัมมนาร่วมกับผู้เชี่ยวชาญ และการสำรวจภาคสนาม ผลจากการดำเนินการตามวิธีการดังกล่าวได้กำหนดหลักการกำหนดมิติที่จะต้องใช้ในการประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวจำนวน 7 มิติประกอบด้วย 1) มิติด้านสภาพทางกายภาพของแหล่งท่องเที่ยว 2) มิติด้านการอนุรักษ์และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม 3) มิติด้านเศรษฐกิจสังคม 4) มิติด้านศิลปวัฒนธรรม 5) มิติด้านคุณค่าทางประวัติศาสตร์และโบราณคดี 6) มิติด้านคุณค่าทางการศึกษาและการเรียนรู้ และ 7) มิติด้านการบริหาร และจัดการทั้ง 7 มิติดังกล่าวได้แยกเป็นดัชนีชี้วัดมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวจำนวน 114 ดัชนี ในแต่ละมิติจะมีการกำหนดค่าน้ำหนัก กำหนดระดับความสำคัญ ความเข้มข้นหรือความเหมาะสมและการคิดค่าคะแนนเพื่อนำไปคำนวณหาระดับมาตรฐานคุณภาพ

สุพจน์ (2544) ศึกษาทัศนคติของราษฎรที่มีต่อโครงการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ : กรณีศึกษาวนอุทยานปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่าราษฎรส่วนใหญ่ไม่รู้เกี่ยวกับโครงการดังกล่าวดังนั้นจึงควรจัดให้มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับแผนงานและกิจกรรมต่างๆของหน่วยงานวนอุทยานปราณบุรี โดยผ่านสื่อทุกประเภทเช่นหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรศัพท์ เป็นต้น โดยให้ประชาชนเข้าใจและเห็นถึงความสำคัญแผนงานต่างๆซึ่งจะก่อให้เกิดความเข้าใจและได้รับความร่วมมือในการทำกิจกรรมต่างๆต่อไป

สุดธิดา (2544) ได้ศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจ และสังคม ที่มีผลต่อทัศนคติต่ออนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ : กรณีศึกษาอุทยานแห่งชาติเขาคิชกุฎ จังหวัดจันทบุรี พบว่าปัจจัยทีมีผลต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้คือรายได้จากการใช้ประโยชน์จากอุทยานแห่งชาติและระดับการศึกษาของ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ผู้ตอบแบบสอบถาม โดยมีความสัมพันธ์ในทางบวกและมีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ คิดเป็นร้อยละ 56.80 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สนั่น (2543) ศึกษาทัศนคติของผู้บริหารโรงเรียนที่มีต่อนโยบายส่งเสริมการปลูกป่าชุมชนโดยนักเรียนของกรมสามัญศึกษาในจังหวัดสระบุรี พบว่า นโยบายการส่งเสริมการปลูกป่าชุมชนโดยนักเรียนโรงเรียนมัธยมสังกัดกรมสามัญศึกษาในจังหวัดสระบุรี ขึ้นอยู่กับการมีที่ดินเป็นของตนเองของผู้บริหารโรงเรียน ในขณะที่ตัวแปรต่างๆอีก 6 ประการคือเพศ ระดับการศึกษา ภูมิลำเนาการปลูกป่าในที่ดินของตนเอง ระยะเวลารับราชการในจังหวัดสระบุรี และประสบการณ์ในตำแหน่งบริหารนั้น ไม่มีผลต่อการกำหนดนโยบายดังกล่าว

เยาวรี (2543)ได้ศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในการใช้ประโยชน์อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่เพื่อนันทนาการ โดยสุ่มตัวอย่างจากกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยที่พักแรมด้วยเต็นท์บริเวณผากล้วยไม้ พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อทรัพยากรธรรมชาติในระดับปานกลาง ร้อยละ 61.3 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติคือ อายุ และความคาดหวังต่อการพักผ่อนหย่อนใจ โดยกลุ่มที่มีอายุน้อยมีความพึงพอใจมากกว่ากลุ่มที่มีความคาดหวังปานกลางและต่ำ นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการในระดับปานกลางและต่ำ 51.9 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติคือ ความคาดหวังต่อการพักผ่อนหย่อนใจ โดยกลุ่มที่มีความคาดหวังต่อการพักผ่อนหย่อนใจในระดับสูง มีความพึงพอใจมากกว่ากลุ่มที่มีความคาดหวังปานกลางและต่ำและได้สรุปว่าเพื่อเป็นการส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวกางเต็นท์พักแรมในอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่มีความพึงพอใจในการใช้ประโยชน์อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่เพื่อนันทนาการจำเป็นต้องส่งเสริมปรับปรุงบริการนันทนาการ จัดรูปแบบนันทนาการ กิจกรรมนันทนาการให้เหมาะสมกับวัย โดยมุ่งเน้นการให้การศึกษาแก่ประชาชนในด้านระบบนิเวศ ทรัพยากรและการใช้ประโยชน์ และประชาสัมพันธ์ให้นักท่องเที่ยวมีความตระหนักต่อกิจกรรมการพักแรมด้วยเต็นท์ในการอยู่ใกล้ชิดธรรมชาติมากกว่าความสนุกสนานจนเกิดการรบกวนความสงบของพื้นที่รวมทั้งการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการเพื่อรองรับกิจกรรมนันทนาการ

สฤษฎ์ (2541) ได้ศึกษาศักยภาพและแนวทางการจัดการอุทยานแห่งชาติเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ กรณีศึกษาอุทยานแห่งชาติอ่าวพังงา จังหวัดพังงา โดยได้ประเมินศักยภาพด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของอุทยานแห่งชาติอ่าวพังงาโดยยึดแนวความคิดพื้นฐานเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เป็นพื้นฐาน และทำการประเมินจากค่าคะแนนของตัวแปรที่บ่งชี้ศักยภาพซึ่งเป็นค่าคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด และการประเมินจากค่าคะแนนของตัว

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

แปรที่บ่งชี้ถึงผลกระทบสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นค่าเฉลี่ยที่ได้จากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ผู้ประกอบการท่องเที่ยวและราษฎรท้องถิ่น และกลุ่มตัวอย่าง เจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติอ่าวพังงา แล้วนำมาคำนวณโดยใช้สมการถ่วงน้ำหนัก เพื่อคำนวณหาระดับศักยภาพของพื้นที่ ระดับศักภาพของพื้นที่ ระดับศักภาพการบริหารการจัดการและระดับผลกระทบ สิ่งแวดล้อม โดยมีเกณฑ์ในการจัดระดับศักยภาพดังกล่าว และมีระดับผลกระทบสิ่งแวดล้อม เป็น 5 ระดับคือ น้อยที่สุดหรือต่ำที่สุดหรือไม่ดีอย่างยิ่ง น้อยหรือต่ำหรือไม่ดี ปานกลาง มากหรือสูงหรือดี และมากที่สุดหรือสูงสุดหรือดีมาก

Young and Flowers (อ้างโดย ลำพอง, 2535) ได้ศึกษาเกี่ยวกับนักท่องเที่ยวใน Cook Country Forest Preserve District ในสหรัฐเมริกา เพื่อให้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการป้องกันผลกระทบอันอาจจะเกิดจากการท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวพึงพอใจต่อพื้นที่และลักษณะของป่าไม้ตามธรรมชาติ ซึ่งมีความเงียบสงบ และไม่ต้องการให้มีการเปลี่ยนแปลงสภาพธรรมชาติใดๆ ในพื้นที่ เช่น การก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกต่อการนันทนาการ นักท่องเที่ยวมีความต้องการที่จะพักแรมในสภาพที่เป็นธรรมชาติมากกว่า

คมกริช (2534) ได้ศึกษาระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ขณะประกอบกิจกรรมนันทนาการ เพื่อนำมาประเมินขีดความสามารถในการรองรับได้บริเวณน้ำตกเหวสุวัต อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ พบว่า อิทธิพลของความแตกต่างของกิจกรรมนันทนาการ จำนวนครั้งที่เคยมาและระยะเวลาที่ใช้ในการหยุดพักผ่อนไม่ทำให้ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวเกิดการเปลี่ยนแปลง นักท่องเที่ยวมีค่าเฉลี่ยรวมของความพึงพอใจค่อนข้างมาก สามารถประเมินได้ว่าการใช้ประโยชน์ด้านนันทนาการบริเวณน้ำตกเหวสุวัต ยังไม่เกิดขีดความสามารถในการรองรับทางด้านจิตวิทยา

วิชัย (2524) ได้ศึกษาเรื่องทัศคติต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของนักศึกษาในวิทยาลัยภาคใต้ และได้ทำการเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของนักศึกษา โดยอาศัยตัวแปรด้านระดับการศึกษา พบว่า นักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูงกับระดับปริญญาตรีทั้งชายและหญิง นักศึกษาที่เป็นสมาชิก และไม่เป็นสมาชิกชมรมอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูงที่มีพื้นฐานการศึกษาสายสามัญและสายอาชีพ จะมีทัศตคติต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ไม่แตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

กรอบแนวคิดของการวิจัย

กรอบแนวคิดเกี่ยวกับตัวแปรที่ทำการศึกษาทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อกิจกรรมของแหล่งท่องเที่ยว น้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี

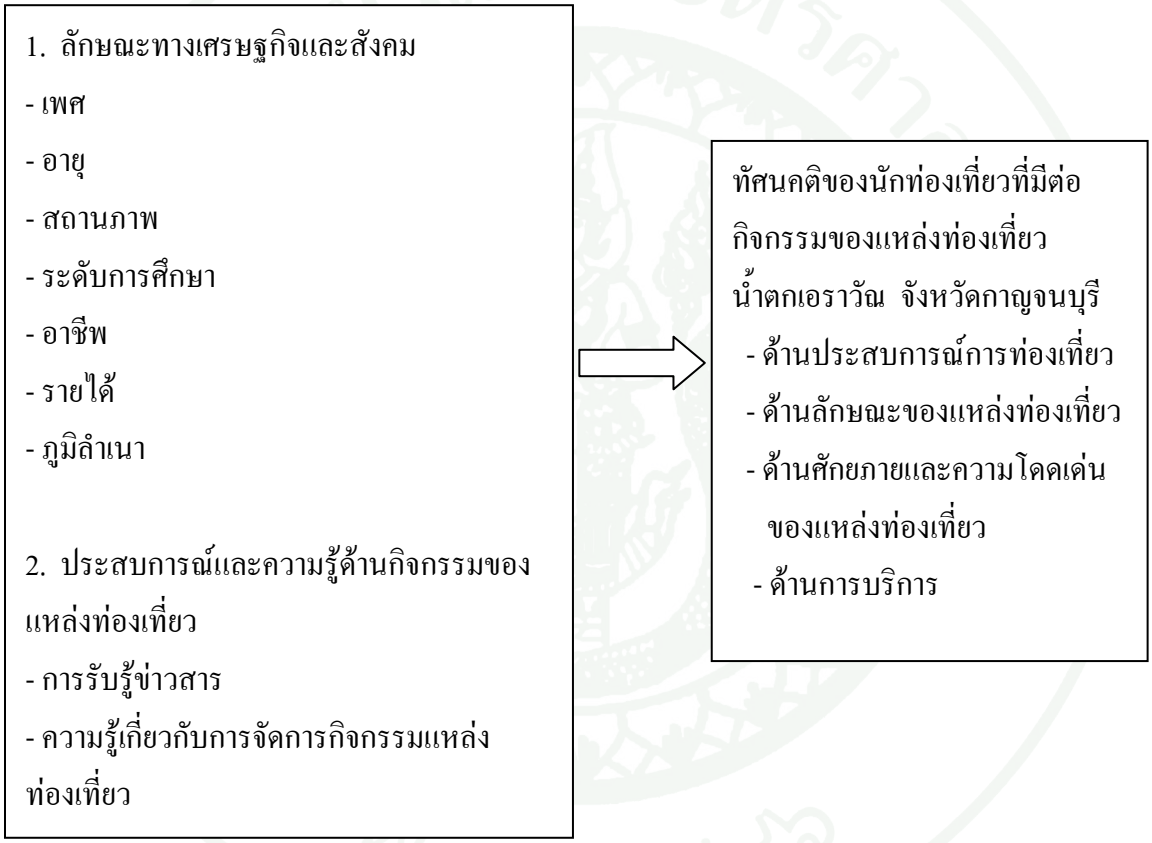

ภาพที่ 3 กรอบแนวคิดในการวิจัยปัจจัยที่มีผลต่อทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อกิจกรรมของแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สมมติฐานการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานไว้ดังนี้

1. เพศ ของนักท่องเที่ยวมีทัศนคติต่อกิจกรรมของแหล่งท่องเที่ยวในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ
2. อายุ ของนักท่องเที่ยวมีทัศนคติต่อกิจกรรมของแหล่งท่องเที่ยวในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ
3. สถานภาพ ของนักท่องเที่ยวมีทัศนคติต่อกิจกรรมของแหล่งท่องเที่ยวในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ
4. ระดับการศึกษา ของนักท่องเที่ยวมีทัศนคติต่อกิจกรรมของแหล่งท่องเที่ยวและการให้บริการในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ
5. อาชีพ ของนักท่องเที่ยวมีทัศนคติต่อกิจกรรมของแหล่งท่องเที่ยวและการให้บริการในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ
6. รายได้ ของนักท่องเที่ยวมีทัศนคติต่อกิจกรรมของแหล่งท่องเที่ยวและการให้บริการในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ
7. ภูมิลำเนา ของนักท่องเที่ยวมีทัศนคติต่อกิจกรรมของแหล่งท่องเที่ยวและการให้บริการในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ
8. การรับรู้ข่าวสาร ของนักท่องเที่ยวมีทัศนคติต่อกิจกรรมของแหล่งท่องเที่ยวและการให้บริการในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ
9. ความรู้เกี่ยวการจัดการกิจกรรมแหล่งท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวมีทัศนคติต่อกิจกรรมของแหล่งท่องเที่ยวและการให้บริการในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

อุปกรณ์และวิธีการ

อุปกรณ์

1. เอกสาร ตำรา และข้อมูลจากหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

2. แผนที่บริเวณพื้นที่อุทยานแห่งชาติเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี และแผนที่อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

3. ไมโครคอมพิวเตอร์ และโปรแกรมสำเร็จรูป

4. แบบสอบถามที่จัดทำขึ้น จากแนวคิด ทฤษฎี หลักการ ประกอบกับการดัดแปลงจากแบบสอบถามของผู้ที่เคยศึกษาด้านนี้ แล้วนำมาปรับปรุงให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ในการศึกษา

วิธีการ

การศึกษาทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อกิจกรรมการจัดการแหล่งท่องเที่ยว น้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี

1. กลุ่มตัวอย่างประชากร

ประชากรตัวอย่างในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เข้ามาเที่ยวในพื้นที่อุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี

2. การสุ่มตัวอย่าง

2.1 การสุ่มตัวอย่าง ในการสุ่มตัวอย่างของนักท่องเที่ยวที่ได้เข้ามาเที่ยวในน้ำตกเอราวัณจังหวัดกาญจนบุรี

ตารางที่ 1 สถิตินักท่องเที่ยวที่เข้าไปชมอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ

จำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้าไปชมอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณปี พ.ศ. 2542 – 2551(คน)										
พ.ศ.	2542	2543	2544	2545	2546	2547	2548	2549	2550	2551
จำนวน	328,839	347,921	409,586	439,588	511,373	463,467	389,818	399,265	327,120	317,130

ที่มา : ฝ่ายระบบข้อมูล ส่วนศึกษาและวิจัยอุทยานแห่งชาติ(2551)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

โดยสุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวแบบไปสัมภาษณ์โดยใช้แบบสอบถามโดยนำข้อมูลจำนวนคนที่มาท่องเที่ยวย้อนหลังซึ่งได้จากการกำหนดขนาดตัวอย่างจากสูตรของ Yamane (Yamane,1973) ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ N = จำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมด

e = ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง (0.05)

n = จำนวนนักท่องเที่ยวตัวอย่างที่ต้องการศึกษา

กำหนดความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างเท่ากับ 0.05

3. การสร้างเครื่องมือในการวิจัยเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม

4. ทดสอบแบบสอบถาม (Pre-test)โดยนำแบบสอบถามที่ได้ทำการทดสอบกับนักท่องเที่ยวที่กลุ่มเป้าหมายในสถานที่จริง จำนวน 30 ชุด แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธ์อัลฟ่า (coefficient alpha) หรือที่เรียกว่า แบบครอนบาท (cronbach)

5. การประเมินกิจกรรมของแหล่งท่องเที่ยวของอุทยานฯ โดยการนำแบบสอบถามที่ออกแบบไว้ ไปสอบถามข้อมูลจากนักท่องเที่ยว โดยตัวชี้วัดทุกตัวจะถูกประเมินในลักษณะการให้คะแนน (rate score หรือค่า R) ออกมาเป็น 5 ระดับคือ

มากที่สุด	คะแนน	=	5
มาก	คะแนน	=	4
ปานกลาง	คะแนน	=	3
น้อย	คะแนน	=	2
น้อยที่สุด	คะแนน	=	1

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อกิจกรรมของแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี ได้แบ่งระดับทัศนคติออกเป็น 5 ระดับคือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด จากนั้นรวมคะแนนของแต่ละคนเพื่อหาค่าเฉลี่ย (mean) และ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้การอิงเกณฑ์ ทั้งในกรณีแปลความจากข้อมูลตามรายข้อ และการแปลข้อมูลภาพรวม โดยใช้การคำนวณความกว้างของชั้น

$$\frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนระดับ}} = \frac{5-1}{5} = 0.8$$

ค่าเฉลี่ย ระหว่าง 1.00 – 1.80 หมายถึง มีทัศคติน้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ย ระหว่าง 1.81 – 2.61 หมายถึง มีทัศนคติน้อย
ค่าเฉลี่ย ระหว่าง 2.62 – 3.42 หมายถึง มีทัศนคติปานกลาง
ค่าเฉลี่ย ระหว่าง 3.43 – 4.23 หมายถึง มีทัศนคติมาก
ค่าเฉลี่ย ระหว่าง 4.24 – 5.00 หมายถึง มีทัศนคติมากที่สุด

6. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล มี 1 แบบ

วิธีการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ (relationship analysis) สำหรับการทดสอบข้อสมมติฐานเพื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระ และตัวแปรตาม ใช้วิธีไคสแควร์ (chi - square) โดยกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในการหาค่าไคสแควร์มีสูตรในการคำนวณดังนี้

$$\chi^2 = \sum_{i=1}^{r} \sum_{j=1}^{c} \frac{(O_{ij} - E_{ij})^2}{E_{ij}}$$

กำหนดให้ χ^2 = ค่า chi – square

i = จำนวนแถว (i =1,2,3,…L)

j = จำนวนคอลัมน์ (j = 1,2,3,…k)

o = ความถี่ค่าสังเกต

E = ความถี่ค่าที่คาดหวัง

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ผลและวิจารณ์

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อกิจกรรมของแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี ซึ่งการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ตามขั้นตอนต่างๆ โดยแบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 7 ส่วน ดังนี้ต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนักท่องเที่ยว
ส่วนที่ 2 ข้อมูลด้านรูปแบบการมาเยือน
ส่วนที่ 3 ข้อมูลด้านประสบการณ์การท่องเที่ยว
ส่วนที่ 4 ข้อมูลด้านลักษณะของแหล่งท่องเที่ยว
ส่วนที่ 5 ข้อมูลด้านศักยภาพ/ความโดดเด่น
ส่วนที่ 6 ข้อมูลด้านการบริการ
ส่วนที่ 7 การทดสอบสมมติฐาน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนักท่องเที่ยว

ผลการศึกษาพบว่า เพศ ของกลุ่มนักท่องเที่ยวที่ทำการศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 272 คิดเป็น ร้อยละ 68 และเพศชาย จำนวน 128 คิดเป็นร้อยละ 32.0ส่วนใหญ่มีช่วงอายุ 18 - 25 ปีคิดเป็นร้อยละ 59.3 รองลงมาคือช่วงอายุ 26 - 33 ปีคิดเป็นร้อยละ 27.0 น้อยที่สุดคือช่วงอายุ 50 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 1.0อยู่ในสถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 73.1 รองลงมาคือสถานภาพสมรส คิดเป็นร้อยละ 25.0 น้อยที่สุดคือสถานภาพหม้าย คิดเป็นร้อยละ 0.5ได้รับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 70.8 รองลงมาคือมัธยมศึกษาตอนปลาย คิดเป็นร้อยละ 25.0 น้อยที่สุดในการศึกษาคือ ปวช. คิดเป็นร้อยละ 1.5มีอาชีพเป็นนักเรียน/นักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 49.2 รองลงมาคือพนักงานเอกชน คิดเป็นร้อยละ 27.3 และน้อยที่สุดคือ มีอาชีพเกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 1.3 และอื่นๆ อีกร้อยละ 0.5มีรายได้ต่อเดือนอยู่ในช่วงไม่เกิน 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 47.5 รองลงมาคือ มีรายได้ต่อเดือนอยู่ในช่วง 10,000-15,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 21.5 และน้อยที่สุดมีรายได้ต่อเดือน มากกว่า 25,000 คิดเป็นร้อยละ 0.5อยู่ในภาคกลาง คิดเป็นร้อยละ 89.3 รองลงมาคือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คิดเป็นร้อยละ 8.8 และน้อยที่สุดคือภาคใต้ คิดเป็นร้อยละ 0.8 รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 2

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 2 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนักท่องเที่ยว

(n=400)

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนักท่องเที่ยว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
หญิง	272	68.0
ชาย	128	32.0
อายุ		
18 – 25 ปี	237	59.3
26 - 33 ปี	108	27.0
34 - 41 ปี	36	9.0
42 - 49 ปี	15	3.8
มากกว่า 50 ปีขึ้นไป	4	1.0
สถานภาพ		
โสด	292	73.1
สมรส	100	25.0
หย่า/แยกกันอยู่	6	1.5
หม้าย	2	0.5
ระดับการศึกษา		
มัธยมศึกษาตอนต้น	20	5.0
มัธยมศึกษาตอนปลาย	38	25.0
ปวช.	6	1.5
ปวส.	33	8.3
ปริญญาตรี	283	70.8
สูงกว่าปริญญาตรี	20	5.0

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 2 (ต่อ)

(n=400)

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนักท่องเที่ยว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อาชีพ		
นักเรียน/นักศึกษา	197	49.2
พนักงานบริษัทเอกชน	109	27.3
รับจ้าง	37	9.2
ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	28	7.0
นักธุรกิจ/เจ้าของกิจการ	22	5.5
เกษตรกร	5	1.3
อื่นๆ	2	0.5
รายได้ต่อเดือน(บาท)		
ไม่เกิน 5,000	190	47.5
5,000 – 10,000	61	15.3
10,000 – 15,000	86	21.5
15,000 – 20,000	45	11.3
20,000 – 25,000	16	4.0
มากกว่า 25,000	2	0.5
ที่อยู่อาศัย		
ภาคกลาง	357	89.3
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	35	8.8
ภาคเหนือ	5	1.3
ภาคใต้	3	0.8

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ส่วนที่ 2 ข้อมูลด้านรูปแบบการมาเยือนของนักท่องเที่ยวที่มาอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี

ผลการศึกษาพบว่า จำนวนของนักท่องเที่ยวที่เคยเดินทางมา จังหวัดกาญจนบุรี คิดเป็นร้อยละ 63.0 และไม่เคยเดินทางมาจังหวัดกาญจนบุรี คิดเป็นร้อยละ 37.0 ส่วนใหญ่จะรู้จักแหล่งท่องเที่ยวประเภทน้ำตก คิดเป็นร้อยละ 70.0 และรองลงมาคือแหล่งท่องเที่ยวแบบประวัติศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 21.0 และน้อยที่สุด อื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 1.3เคยมาเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ คิดเป็นร้อยละ 50 การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เคยได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ คิดเป็นร้อยละ 62.5 และที่ไม่เคยคิดเป็นร้อยละ 37.5การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ได้รับข้อมูลจาก โทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 40.3 รองลงคืออินเตอร์เน็ต/เว็บไซต์ คิดเป็นร้อยละ 28.3 และน้อยที่สุดคือ วิทยุ คิดเป็นร้อยละ 4.5 การมาประกอบกิจกรรมอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มาประกอบกิจกรรมเพื่อเล่นน้ำตก คิดเป็นร้อยละ 22.25 รองลงมา คือ นั่งเล่น คิดเป็นร้อยละ 21.85 และน้อยที่สุดคืออื่นๆ ร้อยละ 0.32 จำนวนบุคคลในกลุ่มการเดินทางนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เดินทางมาเป็นกลุ่ม เท่ากับและไม่เกิน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 66.3 รองลงมาคือ 51 คนขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 11.0 และน้อยที่สุดคือ 41 – 50 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0 ยานพาหนะที่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ใช้เดินทางมายังอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ ใช้ รถยนต์ส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 41.0 รองลงมาคือ รถยนต์รับจ้างไม่ประจำทาง คิดเป็นร้อยละ 38.0 และน้อยที่สุดคือ จักรยาน คิดเป็นร้อยละ 1.0

ตารางที่ 3 ข้อมูลด้านรูปแบบการมาเยือนของนักท่องเที่ยวที่มาอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี

(n=400)

ข้อมูลด้านรูปแบบการมาเยือนของนักท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
ท่านเคยเดินทางมาจังหวัดกาญจนบุรีหรือไม่		
เคย	252	63.0
ไม่เคย	148	37.0

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 3 (ต่อ)

(n=400)

ข้อมูลด้านรูปแบบการมาเยือนของนักท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
ท่านรู้จักสถานที่ท่องเที่ยวประเภทใดในจังหวัดกาญจนบุรี		
แหล่งท่องเที่ยวประเภทน้ำตก	280	70.0
แหล่งท่องเที่ยวแบบประวัติศาสตร์	84	21.0
แหล่งท่องเที่ยวแบบผจญภัย	20	5.0
แหล่งท่องเที่ยวประเภทวัฒนธรรม	11	2.8
อื่นๆ	5	1.3
ท่านเคยมาเยือนอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณมาก่อนหรือไม่		
เคย	200	50.0
ไม่เคย	200	50.0
การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ		
เคย	250	62.5
ไม่เคย	150	37.5
แหล่งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ		
โทรทัศน์	161	40.3
อินเตอร์เน็ต/เว็บไซต์	113	28.3
นิตรสาร,วารสาร,ใบปลิว,แผ่นพับ	53	13.3
หนังสือพิมพ์	34	8.5
อื่นๆ	21	5.3
วิทยุ	18	4.5

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 3 (ต่อ)

(n=400)

ข้อมูลด้านรูปแบบการมาเยือนของนักท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
ประเภทกิจกรรม		
เล่นน้ำตก	281	22.25
นั่งเล่น	276	21.85
ถ่ายภาพ	273	21.62
ชมวิวทิวทัศน์	177	14.01
ปิกนิก/รับประทานอาหาร	148	11.72
เดินป่าศึกษาธรรมชาติ	68	5.38
ตั้งค่ายพักแรม	16	1.27
ดูนก/ส่องสัตว์	11	0.87
ขี่จักรยาน	9	0.71
อื่นๆ	4	0.32
หมายเหตุ ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ		
จำนวนบุคคลร่วมกลุ่มในการเดินทางครั้งนี้(คน)		
เท่ากับและไม่เกิน 10 คน	265	66.3
11 – 20	18	4.5
21 – 30	24	6.0
31 – 40	41	10.3
41 – 50	8	2.0
51 ขึ้นไป	44	11.0
ประเภทของยานพาหนะ		
รถยนต์ส่วนตัว	164	41.0
รถยนต์รับจ้างไม่ประจำทาง	152	38.0
รถยนต์รับจ้างประจำทาง	42	10.5
รถจักรยานยนต์	25	6.3
อื่นๆ	13	3.3
รถจักรยาน	4	1.0

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ส่วนที่ 3 ข้อมูลด้านประสบการณ์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่มาอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี

ผลการศึกษาพบว่า ทัศนคติในด้านประสบการณ์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่มาอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี ได้ว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่เดินทางมายังอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ ได้รับประสบการณ์การท่องเที่ยวในด้านที่ได้ใกล้ชิดกับธรรมชาติหรือการอยู่ท่ามกลางบรรยากาศธรรมชาติ ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย= 4.31) รองลงมาคือการได้พบเห็นสิ่งสวยงามตามธรรมชาติ ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย= 4.14) และการได้หลีกหนีจากภาวะหน้าที่ในชีวิตประจำวัน(ค่าเฉลี่ย= 4.07)

ทั้งนี้นักท่องเที่ยวที่เดินทางท่องเที่ยวมายังอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี ส่วนใหญ่มีทัศนคติด้านประสบการณ์การท่องเที่ยวต่ออุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย= 4.00) รายละเอียดดังในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ทัศนคติด้านประสบการณ์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่มาอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี

ทัศนคติด้านประสบการณ์การท่องเที่ยว	Mean	S.D.	ระดับทัศนคติ
ได้ใกล้ชิดธรรมชาติหรืออยู่ท่ามกลางบรรยากาศธรรมชาติ	4.31	0.62	มากที่สุด
การได้พบเห็นสิ่งสวยงามตามธรรมชาติ	4.14	0.76	มาก
ได้หลีกหนีจากภาวะหน้าที่ในชีวิตประจำวัน	4.07	0.87	มาก
ได้หลีกหนีจากความแออัดและเสียงอึกทึกของเมือง	4.06	0.87	มาก
ได้พักผ่อนในบรรยากาศที่สงบ	3.93	0.89	มาก
ความเงียบสงบ วิเวก สันโดษ	3.77	0.93	มาก
ได้ศึกษาเรียนรู้เกี่ยวกับวิถีชีวิตของคนในชุมชนบริเวณแหล่งท่องเที่ยว	3.74	0.90	มาก
รวม	4.00	0.55	มาก

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ส่วนที่ 4 ข้อมูลด้านลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่มาอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี

ผลการศึกษาพบว่า ทัศนคติด้านลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่มาอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี ได้ว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ ยังคงความเป็นธรรมชาติ/การที่สภาพธรรมชาติของพื้นที่ไม่ถูกเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย= 3.95) รองลงมาคืออุทยานฯห่างไกลของแหล่งจากเสียงรบกวนภายนอก เช่น เสียงยวดยานจากถนน(ค่าเฉลี่ย= 3.89) และการควบคุมนักท่องเที่ยวให้ปฏิบัติตามกฎระเบียบโดยการใช้เจ้าหน้าที่ตรวจตรา(ค่าเฉลี่ย= 3.88)

ทั้งนี้นักท่องเที่ยวที่เดินทางท่องเที่ยวมายังอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี ส่วนใหญ่มีทัศนคติในด้านลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวต่ออุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรีในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย= 3.71) รายละเอียดดังในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ทัศนคติด้านลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่มาอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี

ทัศนคติด้านลักษณะของแหล่งท่องเที่ยว	Mean	S.D.	ระดับทัศนคติ
ความเป็นธรรมชาติ/การที่สภาพธรรมชาติของพื้นที่ไม่ถูกเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม	3.95	0.92	มาก
ความห่างไกลของแหล่งจากเสียงรบกวนภายนอก เช่น เสียงยวดยานจากถนน	3.89	0.94	มาก
การควบคุมนักท่องเที่ยวให้ปฏิบัติตามกฎระเบียบโดยการใช้เจ้าหน้าที่ตรวจตรา	3.88	0.89	มาก
สิ่งอำนวยความสะดวกและบริการภายในแหล่งท่องเที่ยวเคยเยือนมาก่อน	3.76	1.01	มาก
ร่องรอยผลกระทบจากกิจกรรมการใช้ประโยชน์พื้นที่ เช่น ขยะ รอยขีดเขียน	3.72	0.98	มาก

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ทัศนคติด้านลักษณะของแหล่งท่องเที่ยว	Mean	S.D.	ระดับทัศนคติ
โอกาสในการได้พบปะผู้คน	3.48	1.21	มาก
สภาพเส้นทางเข้าสู่พื้นที่/การเข้าถึงโดยใช้ยวดยานประเภทต่างๆหรือการเข้าถึงโดยการเดินเท้า	3.43	1.05	มาก
รวม	3.71	0.61	มาก

ส่วนที่ 5 ข้อมูลด้านศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่มาอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี

ผลการศึกษาพบว่า ทัศนคติด้านศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่มาอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี ได้ว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ มีทิวทัศน์ที่สวยงาม ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.05) รองลงมาคือบริเวณรอบๆข้างอุทยานฯมีแหล่งท่องเที่ยวอื่นอยู่บริเวณใกล้เคียง (ค่าเฉลี่ย = 4.02) และความโดดเด่นทางกายภาพที่พิจารณาจากขนาด เช่น น้ำตกขนาดใหญ่ มีจำนวนชั้นหลายชั้น ฯลฯ (ค่าเฉลี่ย = 3.98)

ทั้งนี้นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่เดินทางท่องเที่ยวมายังอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี ส่วนใหญ่มีทัศนคติด้านศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวต่ออุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.81) รายละเอียดดังในตารางที่ 6

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 6 ทัศนคติด้านศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่มาอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี

ทัศนคติด้านศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยว	Mean	S.D.	ระดับทัศนคติ
ทิวทัศน์ที่สวยงาม	4.05	0.83	มาก
มีแหล่งท่องเที่ยวอื่นอยู่ในบริเวณใกล้เคียง	4.02	1.58	มาก
ความโดดเด่นทางกายภาพที่พิจารณาจากขนาด เช่น น้ำตกขนาดใหญ่ มีจำนวนชั้นหลายชั้น ฯลฯ	3.98	0.84	มาก
ลักษณะภูมิอากาศที่เหมาะสมต่อการท่องเที่ยว	3.93	0.84	มาก
ความสมบูรณ์ของพันธุ์พืช	3.88	0.71	มาก
ความหลากหลายของทรัพยากรธรชาติที่เอื้อต่อการศึกษาเรียนรู้	3.87	0.83	มาก
ความปลอดภัยในการท่องเที่ยว/ประกอบกิจกรรม	3.86	0.82	มาก
ความคงทนของสภาพพื้นที่ที่ส่งผลให้ยากต่อการเกิดผลกระทบ	3.83	0.75	มาก
ความเหมาะสมในการประกอบกิจกรรมนันทนาการ	3.75	0.76	มาก
ความสะดวกในการเข้าถึงพื้นที่	3.61	0.85	มาก
โอกาสในการได้พบเห็นสัตว์ป่า	3.11	1.14	ปานกลาง
รวม	3.81	0.52	มาก

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ส่วนที่ 6 ข้อมูลด้านการบริการของแหล่งท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่มาอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี

ผลการศึกษาพบว่า ทัศนคติด้านการบริการของแหล่งท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่มาอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี ได้ว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการให้บริการบนอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณว่า มีเส้นทางศึกษาธรรมชาติที่หลากหลายในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.92) รองลงมาคือมีบริการแผ่นป้ายสัญลักษณ์ต่างๆ บอกอย่างชัดเจน (ค่าเฉลี่ย = 3.87) และความสะอาดโดยรวมของอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ(ค่าเฉลี่ย = 3.86)

ทั้งนี้นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่เดินทางท่องเที่ยวมายังอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี ส่วนใหญ่มีทัศนคติด้านการบริการของแหล่งท่องเที่ยวต่ออุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.75) รายละเอียดดังในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ทัศนคติด้านการบริการของแหล่งท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่มาอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี

ทัศนคติด้านการบริการของแหล่งท่องเที่ยว	Mean	S.D.	ระดับทัศนคติ
เส้นทางศึกษาธรรมชาติ	3.92	0.66	มาก
แผ่นป้ายสัญลักษณ์ต่างๆ	3.87	0.71	มาก
ความสะอาดโดยรวม	3.86	0.74	มาก
การให้บริการข้อมูลของเจ้าหน้าที่	3.83	0.84	มาก
การตกแต่งภูมิทัศน์	3.82	0.74	มาก
ห้องน้ำ-ห้องสุขา	3.78	0.69	มาก
ความปลอดภัยโดยรวมในการประกอบกิจกรรมนันทนาการในพื้นที่	3.73	0.77	มาก
บ้านพักนักท่องเที่ยว	3.72	0.76	มาก

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ทัศนคติด้านการบริการของแหล่งท่องเที่ยว	Mean	S.D.	ระดับทัศนคติ
การจัดนิทรรศการ	3.67	0.72	มาก
ลานกางเต็นท์	3.57	0.75	มาก
รวม	3.75	0.80	มาก

ผลการศึกษาพบว่าจำนวนและร้อยละของข้อมูลด้านทัศนคติในภาพรวม ต่อการมาเยือนอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรีสรุปได้ว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่คิดว่าภาพรวมของอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรีอยู่ในระดับดีมาก ร้อยละ 50.3 รองลงมาอยู่ในระดับดี ร้อยละ 41.0

ทั้งนี้นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่เดินทางท่องเที่ยวมายังอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี ส่วนใหญ่มีทัศนคติในด้านภาพรวม ต่อการมาเยือนอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรีอยู่ในระดับดีมาก (ค่าเฉลี่ย = 50.3) รายละเอียดดังในตารางที่ 8

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของข้อมูลด้านทัศนคติในด้านภาพรวมที่มีต่ออุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี

(n=400)

ภาพรวมที่มีต่ออุทยานฯ	จำนวน	ร้อยละ
ดีมาก	201	50.3
ดี	164	41.0
ปานกลาง	28	7.0
น้อย	7	1.8
น้อยมาก	0	0

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ผลการศึกษาพบว่า ข้อมูลด้านการปรับปรุงอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณจังหวัดกาญจนบุรี นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความเห็นว่าควรมีการปรับปรุงในด้านใดบ้างนั้นนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่คิดว่าระบบการจัดการต่างๆโดยส่วนใหญ่นั้นมีความเหมาะสมดีแล้ว ร้อยละ 73.5 รองลงมาเป็นควรปรับปรุงความเป็นระเบียบเรียบร้อย ร้อยละ 14.0และควรปรับปรุงระบบสิ่งอำนวยความสะดวก ร้อยละ 10.5 รายละเอียดดังในตารางที่ 9

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของข้อมูลในด้านการปรับปรุงอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี

(n=400)

การปรับปรุง	จำนวน	ร้อยละ
เหมาะสมดีแล้ว	295	73.5
ความเป็นระเบียบเรียบร้อย	56	14.0
ระบบสิ่งอำนวยความสะดวก	42	10.5
ข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว	39	9.8
ความสะอาด	31	7.8
ความปลอดภัยในการท่องเที่ยว	21	5.3

หมายเหตุ ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ผลการศึกษาพบว่าสามารถสรุปผลข้อมูลด้านการกลับมาเยือนอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณจังหวัดกาญจนบุรี ได้ว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะกลับมาเยือนอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรีอีกครั้ง ร้อยละ 85.0 รองลงมานักท่องเที่ยวไม่แน่ใจว่าจะกลับมาหรือไม่ ร้อยละ 14.0 รายละเอียดดังในตารางที่ 10

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของข้อมูลการกลับมาเยือนอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี

(n=400)

การกลับมาเยือนอุทยานฯ	จำนวน	ร้อยละ
มา	340	85.0
ไม่มา	4	1.0
ไม่แน่ใจ	56	14.0

ส่วนที่ 7 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 เพศ ของนักท่องเที่ยวมีทัศนคติต่อกิจกรรมของแหล่งท่องเที่ยวในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ

การทดสอบสมมติฐาน ได้แบ่งเพศออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ เพศชายและเพศหญิง พบว่าเพศชาย มีประสบการณ์การท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 0.78 มีประสบการณ์การท่องเที่ยวน้อย ร้อยละ 0.78 มีประสบการณ์การท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 14.06 มีประสบการณ์การท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 53.13 มีประสบการณ์การท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 31.25 และเพศหญิง มีประสบการณ์การท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 0.37 มีประสบการณ์การท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 14.71 มีประสบการณ์การท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 51.10 มีประสบการณ์การท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 33.82

เมื่อทดสอบเพศมีผลต่อทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีในด้านประสบการณ์การท่องเที่ยวของท่องเที่ยวในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ โดยใช้สถิติไคสแควร์ พบว่า ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.805 ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ทั้งนี้ ไม่เป็นไปตาม

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าเพศมีผลต่อทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อประสบการณ์การท่องเที่ยวน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 11

ตารางที่ 11 เพศ ของนักท่องเที่ยวต่อทัศนคติในด้านประสบการณ์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ

เพศ	ประสบการณ์การท่องเที่ยว					
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม
ชาย	1(0.78)	1(0.78)	18(14.06)	68(53.13)	40(31.25)	128(100.0)
หญิง	0	1(0.37)	40(14.71)	139(51.10)	92(33.82)	272(100.0)
รวม	1(0.0)	2(0.5)	59(14.75)	207(51.75)	132(33.0)	400(100)

Chi-Square= 29.503 df = 37 Sig = 0.805

การทดสอบสมมติฐาน ได้แบ่งเพศออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ เพศชายและเพศหญิง พบว่าเพศชาย มีลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 3.12 มีลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 26.56 มีลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 49.22 มีลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 21.09 และเพศหญิง มีลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 4.04 มีลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 22.06 มีลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 55.51 มีลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด 18.38

เมื่อทดสอบเพศมีผลต่อทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีในด้านลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ โดยใช้สถิติไคสแควร์ พบว่า ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.521 ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ทั้งนี้ ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าเพศมีผลต่อทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 12

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 12 เพศของนักท่องเที่ยวต่อทัศนคติในด้านลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ

เพศ	ลักษณะของแหล่งท่องเที่ยว					
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม
ชาย	0	4(3.12)	34(26.56)	63(49.22)	27(21.09)	128(100)
หญิง	0	11(4.04)	60(22.06)	151(55.51)	50(18.38)	272(100)
รวม	0	15(5.51)	94(23.5)	214(53.5)	77(19.25)	400(100)

Chi-Square= 19.018 df = 20 Sig = 0.521

การทดสอบสมมติฐาน ได้แบ่งเพศออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ เพศชายและเพศหญิง พบว่าเพศชาย มีด้านศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 3.13 มีด้านศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 17.97 มีด้านศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 53.91 มีด้านศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 25.0 และเพศหญิง มีด้านศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 2.21 มีด้านศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 14.71 มีด้านศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 63.61 มีด้านศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 63.61 มีด้านศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 19.49

เมื่อทดสอบเพศมีผลต่อทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีในด้านศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ โดยใช้สถิติไคสแควร์ พบว่า ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.445 ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ทั้งนี้ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าเพศมีผลต่อทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 13

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 13 เพศของนักท่องเที่ยวต่อทัศนคติในด้านศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ

เพศ	ศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยว					
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม
ชาย	0	4(3.13)	23(17.97)	69(53.91)	32(25.0)	128(100)
หญิง	0	6(2.21)	40(14.71)	173(63.61)	53((19.49)	272(100)
รวม	0	10(2.5)	73(18.25)	242(60.5)	85(21.25)	400(100)

Chi-Square= 28.361 df = 28 Sig = 0.445

การทดสอบสมมติฐาน ได้แบ่งเพศออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ เพศชายและเพศหญิง พบว่าเพศชาย มีผลต่อทัศนคติด้านการบริการของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 23.44 มีผลต่อทัศนคติด้านการบริการของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 54.69 มีผลต่อทัศนคติด้านการบริการของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 21.88 และเพศหญิงมีผลต่อทัศนคติด้านการบริการของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 1.10 มีผลต่อทัศนคติด้านการบริการของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 24.66 มีผลต่อทัศนคติด้านการบริการของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 58.09 มีผลต่อทัศนคติด้านการบริการของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 16.54

เมื่อทดสอบเพศมีผลต่อทัศนคติในด้านการบริการของแหล่งท่องเที่ยวในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ โดยใช้สถิติไคสแควร์ พบว่า ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.557 ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ทั้งนี้ ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าเพศมีผลต่อทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อทัศนคติด้านการบริการของแหล่งท่องเที่ยวน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 14

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 14 เพศของนักท่องเที่ยวต่อทัศนคติในด้านการบริการของแหล่งท่องเที่ยวในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ

เพศ	การบริการ					
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม
ชาย	0	0	30(23.44)	7(54.69)	28(21.88)	128(100)
หญิง	0	3(1.10)	66(24.66)	158(58.09)	45(16.54)	272(100)
รวม	0	3(0.75)	96(24.0)	228(57.0)	73(18.25)	400(100)

Chi-Square= 24.334 df = 26 Sig = 0.557

สมมติฐานที่ 2 อายุ ของนักท่องเที่ยวมีทัศนคติต่อกิจกรรมของแหล่งท่องเที่ยวในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ

การทดสอบสมมติฐาน ได้แบ่งอายุออกเป็น 5 ช่วงชั้น ได้แก่อายุระหว่าง 18-25 ปี มีผลต่อทัศนคติด้านประสบการณ์การท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 0.42 มีผลต่อทัศนคติด้านประสบการณ์การท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 0.42 มีผลต่อทัศนคติด้านประสบการณ์การท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 13.92 มีผลต่อทัศนคติด้านประสบการณ์การท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 53.59 มีผลต่อทัศนคติด้านประสบการณ์การท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 31.65 อายุระหว่าง 26-33 ปีมีผลต่อทัศนคติด้านประสบการณ์การท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 0.93 มีผลต่อทัศนคติด้านประสบการณ์การท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 15.74 มีผลต่อทัศนคติด้านประสบการณ์การท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 55.56 มีผลต่อทัศนคติด้านประสบการณ์การท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 27.78 อายุระหว่าง 34-41 ปีมีผลต่อทัศนคติด้านประสบการณ์การท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 13.89 มีผลต่อทัศนคติด้านประสบการณ์การท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 38.89 มีผลต่อทัศนคติด้านประสบการณ์การท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 47.22 อายุระหว่าง 42-49 ปีมีผลต่อทัศนคติด้านประสบการณ์การท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 6.67 มีผลต่อทัศนคติด้านประสบการณ์การท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 40.0 มีผลต่อทัศนคติด้านประสบการณ์การท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 53.33 อายุระหว่าง 50 ปีขึ้นไปมีผลต่อทัศนคติด้านประสบการณ์การท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 50.0 มีผลต่อทัศนคติด้านประสบการณ์การท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 50.0

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เมื่อทดสอบหาอายุมีต่อทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีในด้านประสบการณ์การท่องเที่ยวในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณโดยใช้สถิติไคสแควร์ พบว่า ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.498 ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ทั้งนี้ ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า อายุมีต่อทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อประสบการณ์การท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 15

ตารางที่ 15 อายุของนักท่องเที่ยวต่อทัศนคติในด้านประสบการณ์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว ในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ

อายุ (ปี)	ประสบการณ์การท่องเที่ยว					
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม
18 – 25	1(0.42)	1(0.42)	33(13.92)	127(53.59)	75(31.65)	237(100)
26 – 33	0	1(0.93)	17(15.74)	60(55.56)	30(27.78)	108(100)
34 – 41	0	0	5(13.89)	14(38.89)	17(47.22)	36(100)
42 – 49	0	0	1(6.67)	6(40.0)	8(53.33)	15(100)
50 ปีขึ้นไป	0	0	2(50.0)	0	2(50.0)	4(100)
รวม	1(0.25)	2(0.50)	58(14.50)	207(51.75)	132(33.0)	400(100)

Chi-Square= 147.434 df = 148 Sig = 0.498

การทดสอบสมมติฐาน ได้แบ่งอายุออกเป็น 5 ช่วงชั้น ได้แก่อายุระหว่าง 18-25 ปี มีผลต่อทัศนคติด้านลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 4.54 มีผลต่อทัศนคติด้านลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 21.90 มีผลต่อทัศนคติด้านลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 54.13 มีผลต่อทัศนคติด้านลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 17.35 อายุระหว่าง 26-33 ปีมีผลต่อทัศนคติด้านลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 0.91 มีผลต่อทัศนคติด้านลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 2.72 มีผลต่อทัศนคติด้านลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 28.18 มีผลต่อทัศนคติด้านลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 43.63 มีผลต่อทัศนคติด้านลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 22.72 อายุระหว่าง 34-41 ปีมีผลต่อทัศนคติด้านลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 21.62 มีผลต่อทัศนคติด้านลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 56.75 มีผลต่อทัศนคติด้านลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาที่สุด ร้อยละ 18.91 อายุระหว่าง 42-49 ปีมีผลต่อทัศนคติด้าน

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ14.28 มีผลต่อทัศนคติด้านลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 42.85 มีผลต่อทัศนคติด้านลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 42.85 อายุ 50 ปีขึ้นไปมีผลต่อทัศนคติด้านลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 50.0 มีผลต่อทัศนคติด้านลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากร้อยละ 50.0

เมื่อทดสอบหาอายุมีผลต่อทัศนคติในด้านลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณโดยใช้สถิติไคสแควร์ พบว่า ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.976 ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ทั้งนี้ ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าอายุมีต่อทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อด้านลักษณะของท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 16

ตารางที่ 16 อายุของนักท่องเที่ยวต่อทัศนคติในด้านลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ

อายุ (ปี)	ลักษณะของแหล่งท่องเที่ยว					
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม
18 – 25	0	11(4.54)	53(21.90)	135(54.13)	43(17.35)	242(100)
26 – 33	1(0.91)	4(2.72)	31(28.18)	49(43.63)	25(22.72)	110(100)
34 – 41	0	0	9(21.62)	21(56.75)	7(18.91)	37(100)
42 – 49	0	0	1(14.28)	3(42.85)	3(42.85)	7(100)
50 ปีขึ้นไป	0	0	2(50.0)	2(50.0)	0	4(100)
รวม	1(0.25)	15(3.75)	96(24.0)	210(52.5)	78(19.5)	400(100)

Chi-Square= 57.004 df = 80 Sig = 0.976

การทดสอบสมมติฐาน ได้แบ่งอายุออกเป็น 5 ช่วงชั้น ได้แก่อายุระหว่าง 18 - 25 ปี มีผลต่อทัศนคติของศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 3.80 มีผลต่อทัศนคติของศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 15.61 มีผลต่อทัศนคติของศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 63.30 มีผลต่อทัศนคติของศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 17.30 อายุระหว่าง 16 - 33 ปี มีผลต่อทัศนคติของศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 0.93 มีผลต่อทัศนคติของศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ร้อยละ 18.52 มีผลต่อทัศนคติของศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 60.19 มีผลต่อทัศนคติของศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ20.37 อายุระหว่าง 34 – 41 ปีมีผลต่อทัศนคติของศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 8.33 มีผลต่อทัศนคติของศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 41.03 มีผลต่อทัศนคติของศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 47.22 อายุระหว่าง 42 – 49 ปีมีผลต่อทัศนคติของศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 13.33 มีผลต่อทัศนคติของศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 25.0 มีผลต่อทัศนคติของศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 11.11 อายุ50 ปีขึ้นไป มีผลต่อทัศนคติของศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 25.0 มีผลต่อทัศนคติของศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 50.0 มีผลต่อทัศนคติของศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ25.0

เมื่อทดสอบหาอายุผลต่อทัศนคติในด้านศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณโดยใช้สถิติไคสแควร์ พบว่า ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.179 ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ทั้งนี้ ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า อายุมีต่อทัศนคติของศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวน้ำตกเอราวัณจังหวัดกาญจนบุรี อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 17

ตารางที่ 17 อายุของนักท่องเที่ยวต่อทัศนคติในด้านศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยว ในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ

อายุ (ปี)	ศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยว					
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม
18 – 25	0	9(3.80)	37(15.61)	150(63.30)	41(17.30)	237(100)
26 – 33	0	1(0.93)	20(18.52)	65(60.19)	22(20.37)	108(100)
34 – 41	0	0	3(8.33)	16(41.03)	17(47.22)	36(100)
42 – 49	0	0	2(13.33)	9(25.0)	4(11.11)	15(100)
50 ปีขึ้นไป	0	0	1(25.0)	2(50.0)	1(25.0)	4(100)
รวม	0	10(2.5)	63(15.75)	242(60.5)	85(21.25)	400(100)

Chi-Square= 125.598 df = 112 Sig = 0.179

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

การทดสอบสมมติฐาน ได้แบ่งอายุออกเป็น 5 ช่วงชั้น ได้แก่อายุระหว่าง 18 - 25 ปี มีผลต่อทัศนคติการบริการของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 0.42 มีผลต่อทัศนคติการบริการของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 24.05 มีผลต่อทัศนคติการบริการของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 58.23 มีผลต่อทัศนคติการบริการของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 17.30 อายุระหว่าง 26 – 33 ปีมีผลต่อทัศนคติการบริการของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 18.52 มีผลต่อทัศนคติการบริการของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 22.22 มีผลต่อทัศนคติการบริการของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 61.11 มีผลต่อทัศนคติการบริการของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 14.81 อายุระหว่าง 34 – 41 ปีมีผลต่อทัศนคติการบริการของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 19.44 มีผลต่อทัศนคติการบริการของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 44.44 มีผลต่อทัศนคติการบริการของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 36.11 อายุระหว่าง 42 – 49 ปีมีผลต่อทัศนคติการบริการของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 58.33 มีผลต่อทัศนคติการบริการของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 16.67 มีผลต่อทัศนคติการบริการของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 25.0 อายุ 50 ปีขึ้นไป มีผลต่อทัศนคติการบริการของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 14.29 มีผลต่อทัศนคติการบริการของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 42.86 มีผลต่อทัศนคติการบริการของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 42.86

เมื่อทดสอบหาอายุมีผลต่อทัศนคติการบริการของแหล่งท่องเที่ยวในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณโดยใช้สถิติไคสแควร์ พบว่า ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.772 ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ทั้งนี้ ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า อายุมีผลต่อทัศนคติการบริการของแหล่งท่องเที่ยวน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 18

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 18 อายุของนักท่องเที่ยวต่อทัศนคติในด้านการบริการในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ

อายุ (ปี)	การบริการ					
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม
18 – 25	0	1(0.42)	57(24.05)	138(58.23)	41(17.30)	237(100)
26 – 33	0	2(18.52)	24(22.22)	66(61.11)	16(14.81)	108(100)
34 – 41	0	0	7(19.44)	16(44.44)	13(36.11)	36(100)
42 – 49	0	0	7(58.33)	2(16.67)	3(25.0)	12(100)
50 ปีขึ้นไป	0	0	1(14.29)	3(42.86)	3(42.86)	7(100)
รวม	0	3(0.75)	96(24.0)	225(56.25)	76(19.0)	400(100)

Chi-Square= 92.991 df = 104 Sig = 0.772

สมมติฐานที่ 3 สถานภาพ ของนักท่องเที่ยวมีทัศนคติต่อกิจกรรมของแหล่งท่องเที่ยวในบริเวณอุทยานแห่ง ชาติน้ำตกเอราวัณ

การทดสอบสมมติฐาน ได้แบ่งสถานภาพสมรสออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ 1 สถานภาพโสดมีผลต่อทัศนคติประสบการณ์การแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 0.34 สถานภาพโสดมีผลต่อทัศนคติประสบการณ์การแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 0.34 สถานภาพโสดมีผลต่อทัศนคติสประสบการณ์การแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 16.10 โสดมีผลต่อทัศนคติประสบการณ์การแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 51.03 โสดมีผลต่อทัศนคติประสบการณ์การแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 32.19 กลุ่มที่ 2 สถานภาพสมรสมีผลต่อทัศนคติประสบการณ์การแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 1.0 สถานภาพสมรสมีผลต่อทัศนคติประสบการณ์การแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 9.0 สถานภาพสมรสมีผลต่อทัศนคติประสบการณ์การแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 52.0 สถานภาพสมรสมีผลต่อทัศนคติประสบการณ์การแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 38.0 กลุ่มที่ 3 สถานภาพหย่า/แยกกันอยู่มีผลต่อทัศนคติประสบการณ์การแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 16.67 สถานภาพหย่า/แยกกันอยู่มีผลต่อทัศนคติประสบการณ์การแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 83.33 กลุ่มที่ 4 สถานภาพหม้ายมีผลต่อทัศนคติประสบการณ์การแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 50.0 สถานภาพหม้ายมีผลต่อทัศนคติประสบการณ์การแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 50.0

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เมื่อทดสอบหาสถานภาพมีผลต่อทัศนคติในด้านประสบการณ์การท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณโดยใช้สถิติไคสแควร์ พบว่า ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.806 ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ทั้งนี้ ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า สถานภาพมีผลต่อทัศนคติของประสบการณ์การท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 19

ตารางที่ 19 สถานภาพของนักท่องเที่ยวต่อทัศนคติในด้านประสบการณ์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว ในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ

สถานภาพ	ประสบการณ์การท่องเที่ยว					
	น้อยที่สุด	**น้อย**	**ปานกลาง**	**มาก**	**มากที่สุด**	**รวม**
โสด	1(0.34)	1(0.34)	47(16.10)	149(51.03)	94(32.19)	292(100)
สมรส	0	1(1.0)	9(9.0)	52(52.0)	38(38.0)	100(100)
หย่า/แยกกันอยู่	0	0	1(16.67)	5(83.33)	0	6(100)
หม้าย	0	0	1(50.0)	1(50.0)	0	2(100)
รวม	1(0.25)	2(0.5)	58(14.5)	207(51.75)	132(33.0)	400(100)

Chi-Square= 133.001 df = 148 Sig = 0.806

การทดสอบสมมติฐาน ได้แบ่งสถานภาพออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ 1 โสดมีผลต่อทัศนคติลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 0.42 โสดมีผลต่อทัศนคติลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 5.91 โสดมีผลต่อทัศนคติลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 28.27 โสดมีผลต่อทัศนคติลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 66.40 กลุ่มที่ 2 สถานภาพสมรสมีผลต่อทัศนคติลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 16.42 สถานภาพสมรสมีผลต่อทัศนคติลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 41.79 สถานภาพสมรสมีผลต่อทัศนคติลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 41.79 กลุ่มที่ 3 สถานภาพหย่า/แยกกันอยู่มีผลต่อทัศนคติลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 11.11 สถานภาพหย่า/แยกกันอยู่มีผลต่อทัศนคติลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 11.11 สถานภาพหย่า/แยกกันอยู่มีผลต่อทัศนคติลักษณะของ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

แหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 77.78 กลุ่มที่ 4 สถานภาพหม้ายมีผลต่อทัศนคติลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 100

เมื่อทดสอบหาสถานภาพมีผลต่อทัศนคติในด้านลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณโดยใช้สถิติไคสแควร์ พบว่า ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.802 ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ทั้งนี้ ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า สถานภาพมีผลต่อทัศนคติลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรีอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 20

ตารางที่ 20 สถานภาพของนักท่องเที่ยวในด้านทัศนคติลักษณะของแหล่งท่องเที่ยว ในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ

สถานภาพ	ลักษณะของแหล่งท่องเที่ยว					
	น้อยที่สุด	**น้อย**	**ปานกลาง**	**มาก**	**มากที่สุด**	**รวม**
โสด	1(0.42)	14(5.91)	67(28.27)	155(66.40)	0	237(100)
สมรส	0	0	22(16.42)	56(41.79)	56(41.79)	134(100)
หย่า/แยกกันอยู่	0	0	3(11.11)	3(11.11)	21(77.78)	27(100)
หม้าย	0	0	2(100)	0	0	2(100)
รวม	1(0.25)	14(3.5)	94(23.5)	214(53.5)	77(19.25)	400(100)

Chi-Square= 69.130 df = 80 Sig = 0.802

การทดสอบสมมติฐาน ได้แบ่งสถานภาพสมรสออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ 1 สถานภาพโสดมีผลต่อทัศนคติของศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 3.08 สถานภาพโสดมีผลต่อทัศนคติของศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 16.10 สถานภาพโสดมีผลต่อทัศนคติของศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 63.01 สถานภาพโสดมีผลต่อทัศนคติของศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 17.81 กลุ่มที่ 2 สถานภาพสมรสมีผลต่อทัศนคติของศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 15.0 สถานภาพสมรสมีผลต่อทัศนคติของศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 54.0 สถานภาพสมรสมีผลต่อทัศนคติของศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

31.0 กลุ่มที่ 3 สถานภาพหย่า/แยกกันอยู่มีผลต่อทัศนคติของศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 16.67 สถานภาพหย่า/แยกกันอยู่มีผลต่อทัศนคติของศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 50.0 สถานภาพหย่า/แยกกันอยู่มีผลต่อทัศนคติของศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 33.33 กลุ่มที่ 4 สถานภาพหม้ายมีผลต่อทัศนคติของศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 50.0 และสถานภาพหม้ายมีผลต่อทัศนคติของศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 50.0

เมื่อทดสอบหาสถานภาพมีผลต่อทัศนคติในด้านศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณโดยใช้สถิติไคสแควร์ พบว่า ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.089 ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ทั้งนี้ ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า สถานภาพมีต่อทัศนคติของศักยภาพ/ความโดดเด่นท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 21

ตารางที่ 21 สถานภาพสมรสของนักท่องเที่ยวในด้านทัศนคติต่อศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ

สถานภาพ	ศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยว					
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม
โสด	0	9(3.08)	47(16.10)	184(63.01)	52(17.81)	292(100)
สมรส	0	0	15(15.0)	54(54.0)	31(31.0)	100(100)
หย่า/แยกกันอยู่	0	0	1(16.67)	3(50.0)	2(33.33)	6(100)
หม้าย	0	1(50.0)	0	1(50.0)	0	2(100)
รวม		10(2.5)	63(15.75)	242(60.5)	85(21.25)	400(100)
Chi-Square= 132.681		df = 112			Sig = 0.089	

การทดสอบสมมติฐาน ได้แบ่งสถานภาพการสมรสออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ 1 สถานภาพโสดมีทัศนคติต่อการบริการอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 0.34 สถานภาพโสดมีทัศนคติต่อการบริการอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 22.26 สถานภาพโสดมีทัศนคติต่อการบริการอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 60.27 สถานภาพโสดมีทัศนคติต่อการบริการอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 16.78 กลุ่มที่

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

2 สถานภาพสมรสมีทัศนคติต่อการบริการอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 1.0 สถานภาพสมรสมีทัศนคติต่อการบริการอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 29.0 สถานภาพสมรสมีทัศนคติต่อการบริการอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 46.0 สถานภาพสมรสมีทัศนคติต่อการบริการอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 24.0 กลุ่มที่ 3 สถานภาพหย่า/แยกกันอยู่มีทัศนคติต่อการบริการอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 16.66 สถานภาพหย่า/แยกกันอยู่มีทัศนคติต่อการบริการอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 83.33 และกลุ่มที่ 4 สถานภาพหม้ายมีทัศนคติต่อการบริการอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 50.0 และสถานภาพหม้ายมีทัศนคติต่อการบริการอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 50.0

เมื่อทดสอบหาสถานภาพมีผลต่อทัศนคติในด้านการบริการของแหล่งท่องเที่ยวในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณโดยใช้สถิติไคสแควร์ พบว่า ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.996 ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ทั้งนี้ ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า สถานภาพมีผลต่อทัศนคติการบริการของแหล่งท่องเที่ยวน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 22

ตารางที่ 22 สถานภาพของนักท่องเที่ยวต่อทัศนคติในด้านการบริการในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ

สถานภาพ	การบริการ					
	น้อยที่สุด	**น้อย**	**ปานกลาง**	**มาก**	**มากที่สุด**	**รวม**
โสด	0	2(0.34)	65(22.26)	176(60.27)	49(16.78)	292(100)
สมรส	0	1(1.0)	29(29.0)	46(46.0)	24(24.0)	100(100)
หย่า/แยกกันอยู่	0	0	1(16.66)	5(83.33)	0	6(100)
หม้าย	0	0	1(50.0)	1(50.0)	0	2(100)
รวม	0	3(0.75)	96(24.0)	22(8.57)	73(18.25)	400(100)

Chi-Square= 69.564 df = 104 Sig = 0.996

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สมมติฐานที่ 4 ระดับการศึกษา ของนักท่องเที่ยวมีทัศนคติต่อกิจกรรมของแหล่งท่องเที่ยวและการให้บริการในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ

การทดสอบสมมติฐาน ได้แบ่งประสบการณ์การท่องเที่ยวออกเป็น 6 กลุ่ม ได้แก่กลุ่มที่ 1 มัธยมศึกษาตอนต้นมีประสบการณ์การท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 10.0 มัธยมศึกษาตอนต้นมีประสบการณ์การท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 30.0 มัธยมศึกษาตอนต้นมีประสบการณ์การท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 60.0 กลุ่มที่ 2 มัธยมศึกษาตอนปลายมีประสบการณ์การท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ13.16 มัธยมศึกษาตอนปลายมีประสบการณ์การท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 55.26 มัธยมศึกษาตอนปลายมีประสบการณ์การท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 31.59 กลุ่มที่ 3 ปวช.มีประสบการณ์การท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 33.33 ปวช.มีประสบการณ์การท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 66.67 กลุ่มที่ 4 ปวส.มีประสบการณ์การท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 3.03 ปวส.มีประสบการณ์การท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 18.18 ปวส.มีประสบการณ์การท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 54.56 ปวส.มีประสบการณ์การท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ24.24 กลุ่มที่ 5 ปริญญาตรีมีประสบการณ์การท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 0.37 ปริญญาตรีมีประสบการณ์การท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 0.37 ปริญญาตรีมีประสบการณ์การท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 15.07 ปริญญาตรีมีประสบการณ์การท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 50.74 ปริญญาตรีมีประสบการณ์การท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 33.46 กลุ่มที่ 6 สูงกว่าปริญญาตรีมีประสบการณ์การท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 20.0 สูงกว่าปริญญาตรีมีประสบการณ์การท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 60.0 สูงกว่าปริญญาตรีมีประสบการณ์การท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 20.0

เมื่อทดสอบหาระดับการศึกษามีผลต่อทัศนคติในด้านประสบการณ์การท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณโดยใช้สถิติไคสแควร์ พบว่า ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.232 ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ทั้งนี้ ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า ระดับการศึกษามีผลต่อทัศนคติของประสบการณ์การท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 23

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 23 ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยวต่อทัศนคติในด้านประสบการณ์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว ในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ

ระดับการศึกษา	ประสบการณ์การท่องเที่ยว					
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม
มัธยมศึกษาตอนต้น	0	0	2(10.0)	6(30.0)	12(60.0)	20(100)
มัธยมศึกษาตอนปลาย	0	0	5(13.16)	21(55.26)	12(31.59)	38(100)
ปวช.	0	0	0	2(33.33)	4(66.67)	6(100)
ปวส.	0	1(3.03)	6(18.18)	18(54.56)	8(24.24)	33(100)
ปริญญาตรี	1(0.37)	1(0.37)	41(15.07)	138(50.74)	91(33.46)	272(100)
สูงกว่าปริญญาตรี	0	0	4(20.0)	12(60.0)	4(20.0)	20(100)
รวม	1(0.25)	2(0.5)	58(14.5)	197(49.25)	131(32.75)	400(100)

Chi-Square= 198.743 df = 185 Sig = 0.232

การทดสอบสมมติฐาน ได้แบ่งระดับการศึกษาที่มีผลต่อทัศนคติลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวออกเป็น 6 กลุ่ม ได้แก่กลุ่มที่ 1 มัธยมศึกษาตอนต้นมีผลต่อลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 15.0 มัธยมศึกษาตอนต้นมีผลต่อลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 40.0 มัธยมศึกษาตอนต้นมีผลต่อลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 45.0 กลุ่มที่ 2 มัธยมศึกษาตอนปลายมีผลต่อลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 2.63 มัธยมศึกษาตอนปลายมีผลต่อลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 23.68 มัธยมศึกษาตอนปลายมีผลต่อลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 55.26 มัธยมศึกษาตอนปลายมีผลต่อลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 18.42 กลุ่มที่ 3 ปวช.มีผลต่อลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 66.67 ปวช.มีผลต่อลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 33.33 กลุ่มที่ 4 ปวส.มีผลต่อลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 5.56 ปวส.มีผลต่อลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 25.0 ปวส.มีผลต่อลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 56.25 ปวส.มีผลต่อลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 12.5 กลุ่มที่ 5 ปริญญาตรีมีผลต่อลักษณะแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 3.18 ปริญญาตรีมีผลต่อลักษณะแหล่างท่องเที่ยว

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 24.73 ปริญญาตรีมีผลต่อลักษณะแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 53.37 ปริญญาตรีมีผลต่อลักษณะแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 18.73 กลุ่มที่ 6 สูงกว่าปริญญาตรีมีผลต่อลักษณะแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 5.0 สูงกว่าปริญญาตรีมีต่อลักษณะแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 10.0 สูงกว่าปริญญาตรีมีผลต่อลักษณะแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 20.0 สูงกว่าปริญญาตรีมีผลต่อลักษณะแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 60.0 สูงกว่าปริญญาตรีมีผลต่อลักษณะแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 5.0

เมื่อทดสอบหาระดับการศึกษามีผลต่อทัศนคติในด้านลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณโดยใช้สถิติไคสแควร์ พบว่า ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.074 ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ทั้งนี้ ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า ระดับการศึกษามีผลต่อทัศนคติลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 24

ตารางที่ 24 ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยวในด้านทัศนคติลักษณะของแหล่งท่องเที่ยว ในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ

ระดับ	ลักษณะของแหล่งท่องเที่ยว					
การศึกษา	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม
มัธยมศึกษาตอนต้น	0	0	3(15.0)	8(40.0)	9(45.0)	20(100)
มัธยมศึกษาตอนปลาย	0	1(2.63)	9(23.68)	21(55.26)	7(18.42)	38(100)
ปวช.	0	0	0	4(66.67)	2(33.33)	6(100)
ปวส.	0	2(5.56)	8(25.0)	18(56.25)	4(12.5)	32(100)
ปริญญาตรี	0	9(3.18)	70(24.73)	151(53.37)	53(18.73)	283(100)
สูงกว่าปริญญาตรี	1(5.0)	2(10.0)	4(20.0)	12(60.0)	1(5.0)	20(100)
รวม	1(0.25)	14(3.5)	94(23.5)	214(53.5)	77(19.25)	400(100)

Chi-Square= 121.157 df = 100 Sig = 0.074

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

การทดสอบสมมติฐาน ได้แบ่งระดับการศึกษาที่มีผลต่อทัศนคติของศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวออกเป็น 6 กลุ่ม ได้แก่กลุ่มที่ 1 มัธยมศึกษาตอนต้นมีผลต่อศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 55.0 มัธยมศึกษาตอนต้นมีผลต่อศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 45.0 กลุ่มที่ 2 มัธยมศึกษาตอบปลายมีผลต่อศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 5.26 มัธยมศึกษาตอบปลายมีผลต่อศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 5.26 มัธยมศึกษาตอบปลายมีผลต่อศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 65.79 มัธยมศึกษาตอบปลายมีผลต่อศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 23.68 กลุ่มที่ 3 ปวช.มีผลต่อศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 16.67 ปวช.มีผลต่อศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 50.0 ปวช.มีผลต่อศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 33.33 กลุ่มที่ 4 ปวส.มีผลต่อศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 23.33 ปวส.มีผลต่อศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 63.33 ปวส.มีผลต่อศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 13.33 กลุ่มที่ 5 ปริญญาตรีมีผลต่อศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 2.83 ปริญญาตรีมีผลต่อศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 18.02 ปริญญาตรีมีผลต่อศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 58.30 ปริญญาตรีมีผลต่อศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 20.85 กลุ่มที่ 6 สูงกว่าปริญญาตรีมีผลต่อศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 10.53 มีผลต่อศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 84.21 มีผลต่อศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 26.32

เมื่อทดสอบหาระดับการศึกษามีผลต่อทัศนคติในด้านศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณโดยใช้สถิติไคสแควร์ พบว่า ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.987 ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ทั้งนี้ ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า ระดับการศึกษามีต่อทัศนคติของศักยภาพ/ความโดดเด่นท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 25

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 25 ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยวต่อทัศนคติในด้านศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยว ในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ

ระดับการศึกษา	ศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยว					
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม
มัธยมศึกษาตอนต้น	0	0	0	11(55.0)	9(45.0)	20(100)
มัธยมศึกษาตอนปลาย	0	2(5.26)	2(5.26)	25(65.79)	9(23.68)	38(100)
ปวช.	0	0	1(16.67)	3(50.0)	2(33.33)	6(100)
ปวส.	0	0	7(23.33)	19(63.33)	4(13.33)	30(100)
ปริญญาตรี	0	8(2.83)	51(18.02)	165(58.30)	59(20.85)	283(100)
สูงกว่าปริญญาตรี	0	0	2(10.53)	16(84.21)	5(26.32)	19(100)
รวม	0	10(2.5)	63(15.75)	239(59.75)	88(22.0)	400(100)

Chi-Square= 105.451 df = 140 Sig = 0.987

การทดสอบสมมติฐาน ได้แบ่งระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยวต่อทัศนคติต่อการบริการออกเป็น 6 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ 1 มัธยมศึกษาตอนต้นมีผลต่อการบริการของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 20.0 มัธยมศึกษาตอนต้นมีผลต่อการบริการของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 55.0 มัธยมศึกษาตอนต้นมีผลต่อการบริการของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 25.0 กลุ่มที่ 2 มัธยมศึกษาตอนปลายมีผลต่อการบริการของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 2.63 มัธยมศึกษาตอนปลายมีผลต่อการบริการของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 23.68 มัธยมศึกษาตอนปลายมีผลต่อการบริการของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 42.11 มัธยมศึกษาตอนปลายมีผลต่อการบริการของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 31.58 กลุ่มที่ 3 ปวช. มีผลต่อการบริการของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง 12.5 ปวช. มีผลต่อการบริการของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 75.0 ปวช. มีผลต่อการบริการของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 12.5 กลุ่มที่ 4 ปวส. มีผลต่อการบริการของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 12.12 ปวส. มีผลต่อการบริการของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 7.73 ปวส. มีผลต่อการบริการของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 17.31 กลุ่มที่ 5 ปริญญาตรีมีผลต่อการบริการของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 0.35 ปริญญาตรีมีผลต่อ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

การบริการของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 26.86 ปริญญาตรีมีผลต่อการบริการของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 55.48 ปริญญาตรีมีผลต่อการบริการของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 17.31 กลุ่มที่ 6 สูงกว่าปริญญาตรีมีผลต่อการบริการของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 11.11 สูงกว่าปริญญาตรีมีผลต่อการบริการของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 88.89

เมื่อทดสอบหาระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยวต่อทัศนคติในด้านการบริการในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณโดยใช้สถิติไคสแควร์ พบว่า ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.421 ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ทั้งนี้ ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า การบริการมีผลต่อทัศนคติการบริการของแหล่งท่องเที่ยวน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรีอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 26

ตารางที่ 26 ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยวต่อทัศนคติในด้านการบริการในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ

ระดับ	การบริการ					
การศึกษา	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม
มัธยมศึกษาตอนต้น	0	0	4(20.0)	11(55.0)	5(25.0)	20(100)
มัธยมศึกษาตอนปลาย	0	1(2.63)	9(23.68)	16(42.11)	12(31.58)	38(100)
ปวช.	0	0	1(12.5)	6(75.0)	1(12.5)	8(100)
ปวส.	0	0	4(12.12)	24(7.73)	5(15.15)	33(100)
ปริญญาตรี	0	1(0.35)	76(26.86)	157(55.48)	49(17.31)	283(100)
สูงกว่าปริญญาตรี	0	0	2(11.11)	16(88.89)	0	18(100)
รวม	0	2(0.5)	96(24.0)	230(57.5)	72(18.0)	400(100)

Chi-Square= 132.557 df = 130 Sig = 0.421

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สมมติฐานที่ 5 อาชีพ ของนักท่องเที่ยวมีทัศนคติต่อกิจกรรมของแหล่งท่องเที่ยวและการให้บริการในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ

การทดสอบสมมติฐาน ได้แบ่งอาชีพของนักท่องเที่ยวต่อทัศนคติต่อประสบการณ์การท่องเที่ยวออกเป็น 7 กลุ่ม ได้แก่กลุ่มที่ 1 อาชีพ ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีผลต่อทัศนคติประสบการณ์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 17.86 อาชีพ ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีผลต่อทัศนคติประสบการณ์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 39.29 อาชีพ ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีผลต่อทัศนคติประสบการณ์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 42.86 กลุ่มที่ 2 อาชีพ พนักงานบริษัทเอกชนมีผลต่อทัศนคติประสบการณ์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 16.51 อาชีพ พนักงานบริษัทเอกชนมีผลต่อทัศนคติประสบการณ์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 54.13 อาชีพ พนักงานบริษัทเอกชนมีผลต่อทัศนคติประสบการณ์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 29.36 กลุ่มที่ 3 อาชีพนักธุรกิจ/เจ้าของกิจการมีผลต่อทัศนคติประสบการณ์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 4.55 อาชีพนักธุรกิจ/เจ้าของกิจการมีผลต่อทัศนคติประสบการณ์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 13.64 อาชีพนักธุรกิจ/เจ้าของกิจการมีผลต่อทัศนคติประสบการณ์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 54.55 อาชีพนักธุรกิจ/เจ้าของกิจการมีผลต่อทัศนคติประสบการณ์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 27.27 กลุ่มที่ 4 อาชีพเกษตรกรมีผลต่อทัศนคติประสบการณ์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 100 กลุ่มที่ 5 อาชีพรับจ้างมีผลต่อทัศนคติประสบการณ์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 13.51 อาชีพรับจ้างมีผลต่อทัศนคติประสบการณ์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 35.14 อาชีพรับจ้างมีผลต่อทัศนคติประสบการณ์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 51.35 กลุ่มที่ 6 อาชีพ นักเรียน/นักศึกษามีผลกต่อทัศนคติประสบการณ์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 0.51 อาชีพ นักเรียน/นักศึกษามีผลกต่อทัศนคติประสบการณ์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 0.51 อาชีพ นักเรียน/นักศึกษามีผลกต่อทัศนคติประสบการณ์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 13.13 อาชีพ นักเรียน/นักศึกษามีผลกต่อทัศนคติประสบการณ์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 56.06 อาชีพ นักเรียน/นักศึกษามีผลกต่อทัศนคติประสบการณ์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 29.80 กลุ่มที่ 6 อาชีพ อื่นๆมีผลต่อทัศนคติประสบการณ์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 33.33 อาชีพ อื่นๆมีผลต่อทัศนคติประสบการณ์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 66.67

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เมื่อทดสอบหาอาชีพของนักท่องเที่ยวมีผลต่อทัศนคติในด้านประสบการณ์การท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณโดยใช้สถิติไคสแควร์ พบว่า ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.281 ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ทั้งนี้ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า อาชีพของนักท่องเที่ยวมีผลต่อทัศนคติของประสบการณ์การท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 27

ตารางที่ 27 อาชีพของนักท่องเที่ยวต่อทัศนคติในด้านประสบการณ์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ

อาชีพ	ประสบการณ์การท่องเที่ยว					
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม
ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	0	0	5(17.86)	11(39.29)	12(42.86)	28(100)
พนักงานบริษัทเอกชน	0	0	18(16.51)	59(54.13)	32(29.36)	109(100)
นักธุรกิจ/เจ้าของกิจการ	0	1(4.55)	3(13.64)	12(54.55)	6(27.27)	22(100)
เกษตรกร	0	0	0	0	3(100)	3(100)
รับจ้าง	0	0	5(13.51)	13(35.14)	19(51.35)	37(100)
นักเรียน/นักศึกษา	1(0.51)	1(0.51)	26(13.13)	111(56.06)	59(29.80)	198(100)
อื่นๆ	0	0	1(33.33)	2(66.67)	0	3(100)
รวม	1(0.25)	2(0.5)	58(14.5)	208(52.0)	131(32.75)	400(100)

Chi-Square= 233.742 df = 222 Sig = 0.281

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

การทดสอบสมมติฐาน ได้แบ่ง อาชีพของนักท่องเที่ยวที่มีทัศนคติต่อลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวออกเป็น 7 กลุ่ม ได้แก่กลุ่มที่ 1 อาชีพ ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีผลต่อทัศนคติลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 3.57 อาชีพ ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีผลต่อทัศนคติลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 25.0 อาชีพ ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีผลต่อทัศนคติลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 42.86 อาชีพ ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีผลต่อทัศนคติลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 28.57 กลุ่มที่ 2 อาชีพ พนักงานบริษัทเอกชนมีผลต่อทัศนคติลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 0.91 อาชีพ พนักงานบริษัทเอกชนมีผลต่อทัศนคติลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 2.75 อาชีพ พนักงานบริษัทเอกชนมีผลต่อทัศนคติลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 24.77 อาชีพ พนักงานบริษัทเอกชนมีผลต่อทัศนคติลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 51.38 อาชีพ พนักงานบริษัทเอกชนมีผลต่อทัศนคติลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 20.18 กลุ่มที่ 3 อาชีพนักธุรกิจ/เจ้าของกิจการมีผลต่อทัศนคติลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 36.36 อาชีพนักธุรกิจ/เจ้าของกิจการมีผลต่อทัศนคติลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 45.45 อาชีพนักธุรกิจ/เจ้าของกิจการมีผลต่อทัศนคติลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 18.18 กลุ่มที่ 4 อาชีพเกษตรกรมีผลต่อทัศนคติลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 33.33 อาชีพเกษตรกรมีผลต่อทัศนคติลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 66.67 กลุ่มที่ 5 อาชีพรับจ้างมีผลต่อทัศนคติลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 16.22 อาชีพรับจ้างมีผลต่อทัศนคติลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 62.16 อาชีพรับจ้างมีผลต่อทัศนคติลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 21.62 กลุ่มที่ 6 อาชีพนักเรียน/นักศึกษามีผลต่อทัศนคติลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 5.03 อาชีพนักเรียน/นักศึกษามีผลต่อทัศนคติลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ22.61 อาชีพนักเรียน/นักศึกษามีผลต่อทัศนคติลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 55.78 อาชีพนักเรียน/นักศึกษามีผลต่อทัศนคติลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 16.58 กลุ่มที่ 7 อื่นๆ มีผลต่อทัศนคติลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 100

เมื่อทดสอบหาอาชีพมีผลต่อทัศนคติในด้านลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณโดยใช้สถิติไคสแควร์ พบว่า ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.823 ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ทั้งนี้ ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าอาชีพมีผลต่อทัศนคติลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 28

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 28 อาชีพของนักท่องเที่ยวต่อทัศนคติในด้านลักษณะของแหล่งท่องเที่ยว ในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ

อาชีพ	ลักษณะของแหล่งท่องเที่ยว					
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม
ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	0	1(3.57)	7(25.0)	12(42.86)	8(28.57)	28(100)
พนักงานบริษัทเอกชน	1(0.91)	3(2.75)	27(24.77)	56(51.38)	22(20.18)	109(100)
นักธุรกิจ/เจ้าของกิจการ	0	0	8(36.36)	10(45.45)	4(18.18)	22(100)
เกษตรกร	0	0	0	1(33.33)	2(66.67)	3(100)
รับจ้าง	0	0	6(16.22)	23(62.16)	8(21.62)	37(100)
นักเรียน/นักศึกษา	0	10(5.03)	45(22.61)	111(55.78)	33(16.58)	199(100)
อื่นๆ	0	0	2(100)	0	0	2(100)
รวม	1(0.25)	14(3.5)	95(23.75)	213(53.25)	77(19.25)	400(100)

Chi-Square= 105.613 df = 120 Sig = 0.823

การทดสอบสมมติฐาน ได้แบ่ง อาชีพของนักท่องเที่ยวกับทัศนคติในด้านศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวออกเป็น 7 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ 1 อาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีผลต่อทัศนคติต่อศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 3.45 อาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีผลต่อทัศนคติต่อศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 13.79 อาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีผลต่อทัศนคติต่อศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 37.93 อาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีผลต่อทัศนคติต่อศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 44.83 กลุ่มที่ 2 พนักงานบริษัทเอกชนมีผลต่อทัศนคติต่อศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 1.04 พนักงานบริษัทเอกชนมีผลต่อทัศนคติต่อศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 20.83 พนักงานบริษัทเอกชนมีผลต่อ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ทัศนคติต่อศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 69.79 พนักงานบริษัทเอกชนมีผลต่อทัศนคติต่อศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 8.33 กลุ่มที่ 3 เจ้าของกิจการมีผลต่อทัศนคติต่อศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 15.38 จ้าของกิจการมีผลต่อทัศนคติต่อศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 50.0 จ้าของกิจการมีผลต่อทัศนคติต่อศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 34.62 กลุ่มที่ 4 เกษตรกรมีผลต่อทัศนคติต่อศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 45.45 เกษตรกรมีผลต่อทัศนคติต่อศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 54.55 กลุ่มที่ 5 รับจ้างมีผลต่อทัศนคติต่อศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 2.70 รับจ้างมีผลต่อทัศนคติต่อศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 10.81 รับจ้างมีผลต่อทัศนคติต่อศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 51.35 รับจ้างมีผลต่อทัศนคติต่อศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 35.14 กลุ่มที่ 6 นักเรียน/นักศึกษามีผลต่อทัศนคติต่อศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 3.52 นักเรียน/นักศึกษามีผลต่อทัศนคติต่อศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 15.08 นักเรียน/นักศึกษามีผลต่อทัศนคติต่อศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 65.33 นักเรียน/นักศึกษามีผลต่อทัศนคติต่อศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 16.88 กลุ่มที่ 7 อื่นๆมีผลต่อทัศนคติต่อศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 50.0 อื่นๆมีผลต่อทัศนคติต่อศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 50.0

เมื่อทดสอบหาอาชีพมีผลต่อทัศนคติในด้านศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณโดยใช้สถิติไคสแควร์ พบว่า ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.805 ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ทั้งนี้ ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า อาชีพมีต่อทัศนคติของศักยภาพ/ความโดดเด่นท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 29

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 29 อาชีพของนักท่องเที่ยวต่อทัศนคติในด้านศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยว ในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ

อาชีพ	ศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยว					
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม
ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	0	1(3.45)	4(13.79)	11(37.93)	13(44.83)	29(100)
พนักงานบริษัทเอกชน	0	1(1.04)	20(20.83)	67(69.79)	8(8.33)	8(100)
นักธุรกิจ/เจ้าของกิจการ	0	0	4(15.38)	13(50.0)	9(34.62)	26(100)
เกษตรกร	0	0	0	5(45.45)	6(54.55)	11(100)
รับจ้าง	0	1(2.70)	4(10.81)	19(51.35)	13(35.14)	37(100)
นักเรียน/นักศึกษา	0	7(3.52)	30(15.08)	130(65.33)	32(16.88)	199(100)
อื่นๆ	0	0	1(50.0)	1(50.0)	0	2(100)
รวม	0	10(2.5)	63(15.75)	246(61.5)	81(20.25)	400(100)

Chi-Square= 152.124 df = 168 Sig = 0.805

การทดสอบสมมติฐาน ได้แบ่ง อาชีพของนักท่องเที่ยวต่อทัศนคติต่อการบริการในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ ออกเป็น 6 กลุ่มได้แก่ กลุ่มที่ 1 ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีผลต่อทัศนคติต่อการบริการแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 3.57 ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีผลต่อทัศนคติต่อการบริการแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 25.0 ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีผลต่อทัศนคติต่อการบริการแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 39.29 ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีผลต่อทัศนคติต่อการบริการแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 32.14 กลุ่มที่ 2 พนักงานบริษัทเอกชนมีผลต่อทัศนคติต่อการบริการแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 19.27 พนักงานบริษัทเอกชนมีผลต่อทัศนคติต่อการบริการแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 64.22 พนักงานบริษัทเอกชนมีผลต่อทัศนคติต่อการบริการแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 16.51 กลุ่มที่ 3 นักธุรกิจ/เจ้าของกิจการมีผลต่อทัศนคติ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ต่อการบริการแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 4.55 นักธุรกิจ/เจ้าของกิจการมีผลต่อทัศนคติต่อการบริการแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 31.82 นักธุรกิจ/เจ้าของกิจการมีผลต่อทัศนคติต่อการบริการแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 45.45 นักธุรกิจ/เจ้าของกิจการมีผลต่อทัศนคติต่อการบริการแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 18.18 กลุ่มที่ 4 เกษตรกรมีผลต่อทัศนคติต่อการบริการแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 100 กลุ่มที่ 5 รับจ้างมีผลต่อทัศนคติต่อการบริการแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 32.43 รับจ้างมีผลต่อทัศนคติต่อการบริการแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 56.76 รับจ้างมีผลต่อทัศนคติต่อการบริการแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 10.81 กลุ่มที่ 6 นักเรียน/นักศึกษามีผลต่อทัศนคติต่อการบริการแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 0.5 6 นักเรียน/นักศึกษามีผลต่อทัศนคติต่อการบริการแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 24.62 6 นักเรียน/นักศึกษามีผลต่อทัศนคติต่อการบริการแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 57.29 6 นักเรียน/นักศึกษามีผลต่อทัศนคติต่อการบริการแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 17.59 กลุ่มที่ 6 อื่นๆ มีผลต่อทัศนคติต่อการบริการแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 100

เมื่อทดสอบหาอาชีพของนักท่องเที่ยวต่อทัศนคติในด้านการบริการในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณโดยใช้สถิติไคสแควร์ พบว่า ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.265 ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ทั้งนี้ ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าอาชีพมีผลต่อทัศนคติการบริการของแหล่งท่องเที่ยวน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 30

ตารางที่ 30 อาชีพของนักท่องเที่ยวต่อทัศนคติในด้านการบริการในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ

อาชีพ	การบริการ					
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม
ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	0	1(3.57)	7(25.0)	11(39.29)	9(32.14)	28(100)
พนักงานบริษัทเอกชน	0	0	21(19.27)	70(64.22)	18(16.51)	109(100)
นักธุรกิจ/เจ้าของกิจการ	0	1(4.55)	7(31.82)	10(45.45)	4(18.18)	22(100)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 30 (ต่อ)

อาชีพ	การบริการ					
	น้อยที่สุด	**น้อย**	**ปานกลาง**	**มาก**	**มากที่สุด**	**รวม**
เกษตรกร	0	0	0	0	3(100)	3(100)
รับจ้าง	0	0	12(32.43)	21(56.76)	4(10.81)	37(100)
นักเรียน/นักศึกษา	0	1(0.5)	49(24.62)	114(57.29)	35(17.59)	199(100)
อื่นๆ	0	0	0	2(100)	0	2(100)
รวม	0	3(0.75)	96(24.0)	228(57.0)	73(18.25)	400(100)

Chi-Square= 166.657 df = 156 Sig = 0.265

สมมติฐานที่ 6 รายได้ ของนักท่องเที่ยวมีทัศนคติต่อกิจกรรมของแหล่งท่องเที่ยวและการให้บริการในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ

การทดสอบสมมติฐาน ได้แบ่ง รายได้ของนักท่องเที่ยวที่มีทัศนคติต่อประสบการณ์การท่องเที่ยวในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ ออกเป็น 6 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ 1 รายได้ไม่เกิน 5,000 บาท มีผลต่อทัศนคติต่อประสบการณ์การท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 0.52 รายได้ไม่เกิน 5,000 บาท มีผลต่อทัศนคติต่อประสบการณ์การท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 0.52 รายได้ไม่เกิน 5,000 บาท มีผลต่อทัศนคติต่อประสบการณ์การท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 13.99 รายได้ไม่เกิน 5,000 บาท มีผลต่อทัศนคติต่อประสบการณ์การท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 55.44 รายได้ไม่เกิน 5,000 บาท มีผลต่อทัศนคติต่อประสบการณ์การท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 29.53 กลุ่มที่ 2 รายได้ 5,000-10,000 บาทมีผลต่อทัศนคติต่อประสบการณ์การท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 15.22 รายได้ 5,000-10,000 บาทมีผลต่อทัศนคติต่อประสบการณ์การท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 37.93 รายได้ 5,000-10,000 บาท มีผลต่อทัศนคติต่อประสบการณ์การท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 46.55 กลุ่มที่ 3 รายได้ 10,000 – 15,000 บาทมีผลต่อทัศนคติต่อประสบการณ์การท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 13.95 รายได้ 10,000 – 15,000 บาทมีผลต่อทัศนคติต่อประสบการณ์การท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 45.35 รายได้ 10,000 – 15,000 บาทมีผลต่อทัศนคติต่อประสบการณ์การท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 40.70 กลุ่มที่ 4 รายได้ 15,000 – 20,000 บาทมีผลต่อทัศนคติต่อประสบการณ์การท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 2.22 รายได้

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

15,000 – 20,000 บาทมีผลต่อทัศนคติต่อประสบการณ์การท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 22.22 รายได้ 15,000 – 20,000 บาทมีผลต่อทัศนคติต่อประสบการณ์การท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 57.78 รายได้ 15,000 – 20,000 บาทมีผลต่อทัศนคติต่อประสบการณ์การท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 17.75 กลุ่มที่ 5 รายได้ 20,000-25,000 บาท มีผลต่อทัศนคติต่อประสบการณ์การท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 68.75 รายได้ 20,000-25,000 บาท มีผลต่อทัศนคติต่อประสบการณ์การท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 31.25 กลุ่มที่ 6 รายได้มากกว่า 25,000 บาทมีผลต่อทัศนคติต่อประสบการณ์การท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 100

เมื่อทดสอบหารายได้ของนักท่องเที่ยวมีผลต่อทัศนคติในด้านประสบการณ์การท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณโดยใช้สถิติไคสแควร์ พบว่า ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.499 ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ทั้งนี้ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า รายได้ของนักท่องเที่ยวมีผลต่อทัศนคติของประสบการณ์การท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 31

ตารางที่ 31 รายได้ของนักท่องเที่ยวต่อทัศนคติในด้านประสบการณ์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ

รายได้	**ประสบการณ์การท่องเที่ยว**					
(บาท)	**น้อยที่สุด**	**น้อย**	**ปานกลาง**	**มาก**	**มากที่สุด**	**รวม**
ไม่เกิน 5,000	1(0.52)	1(0.52)	27(13.99)	107(55.44)	57(29.53)	193(100)
5,000 – 10,000	0	0	9(15.52)	22(37.93)	27(46.55)	58(100)
10,000 – 15,000	0	0	12(13.95)	39(45.35)	35(40.70)	86(100)
15,000 – 20,000	0	1(2.22)	10(22.22)	26(57.78)	8(17.75)	45(100)
20,000 – 25,000	0	0	0	11(68.75)	5(31.25)	16(100)
มากกว่า 25,000	0	0	0	2(100)	0	2(100)
รวม	1(0.25)	2(0.5)	58(14.5)	207(51.75)	132(33.0)	400(100)

Chi-Square= 221.408 df = 222 Sig = 0.499

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

การทดสอบสมมติฐาน ได้แบ่ง รายได้ของนักท่องเที่ยวที่มีทัศนคติต่อลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวออกเป็น 6 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ 1 รายได้ไม่เกิน 5,000 บาทของนักท่องเที่ยวมีผลต่อทัศนคติลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 25.68 รายได้ไม่เกิน 5,000 บาทของนักท่องเที่ยวมีผลต่อทัศนคติลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 56.83 รายได้ไม่เกิน5,000 บาทของนักท่องเที่ยวมีผลต่อทัศนคติลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 17.49 กลุ่มที่ 2 รายได้ 5,000-10,000 บาทของนักท่องเที่ยวมีผลต่อทัศนคติลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 1.47 รายได้ 5,000-10,000 บาทของนักท่องเที่ยวมีผลต่อทัศนคติลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 22.05 รายได้ 5,000-10,000 บาทของนักท่องเที่ยวมีผลต่อทัศนคติลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 39.71 รายได้ 5,000-10,000 บาทของนักท่องเที่ยวมีผลต่อทัศนคติลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 36.76 กลุ่มที่ 3 รายได้ 10,000 – 15,000 บาทของนักท่องเที่ยวมีผลต่อทัศนคติลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 18.60 รายได้ 10,000 – 15,000 บาทของนักท่องเที่ยวมีผลต่อทัศนคติลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 18.60 รายได้ 10,000 – 15,000 บาทของนักท่องเที่ยวมีผลต่อทัศนคติลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 53.49 รายได้ 10,000 – 15,000 บาทของนักท่องเที่ยวมีผลต่อทัศนคติลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 25.58 กลุ่มที่ 4 รายได้15,000 – 20,000 บาทของนักท่องเที่ยวมีผลต่อทัศนคติลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 26.67 รายได้15,000 – 20,000 บาทของนักท่องเที่ยวมีผลต่อทัศนคติลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 60.0 รายได้15,000 – 20,000 บาทของนักท่องเที่ยวมีผลต่อทัศนคติลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 13.33 กลุ่มที่ 5 รายได้ 20,000 – 25,000 บาทของนักท่องเที่ยวมีผลต่อทัศนคติลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 6.25 รายได้ 20,000 – 25,000 บาทของนักท่องเที่ยวมีผลต่อทัศนคติลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 25.0 รายได้ 20,000 – 25,000 บาทของนักท่องเที่ยวมีผลต่อทัศนคติลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 56.25 รายได้ 20,000 – 25,000 บาทของนักท่องเที่ยวมีผลต่อทัศนคติลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 33.33 กลุ่มที่ 6 มากกว่า 25,000 บาทของนักท่องเที่ยวมีผลต่อทัศนคติลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 50.0 มากกว่า 25,000 บาทของนักท่องเที่ยวมีผลต่อทัศนคติลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 50.0

เมื่อทดสอบหารายได้ของนักท่องเที่ยวมีผลต่อทัศนคติในด้านลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณโดยใช้สถิติไคสแควร์ พบว่า ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.027 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับค่านัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ทั้งนี้ เป็นไปตาม

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า รายได้ของนักท่องเที่ยวมีผลต่อทัศนคติของลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 32

ตารางที่ 32 รายได้ของนักท่องเที่ยวต่อทัศนคติในด้านลักษณะของแหล่งท่องเที่ยว ในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ

รายได้	**ลักษณะของแหล่งท่องเที่ยว**					
(บาท)	**น้อยที่สุด**	**น้อย**	**ปานกลาง**	**มาก**	**มากที่สุด**	**รวม**
ไม่เกิน 5,000	0	0	47(25.68)	104(56.83)	32(17.49)	183(100)
5,000 – 10,000	0	1(1.47)	15(22.05)	27(39.71)	25(36.76)	68(100)
10,000 – 15,000	0	2(2.33)	16(18.60)	46(53.49)	22(25.58)	86(100)
15,000 – 20,000	0	0	12(26.67)	27(60.0)	6(13.33)	45(100)
20,000 – 25,000	1(6.25)	0	4(25.0)	9(56.25)	2(33.33)	16(100)
มากกว่า 25,000	0	1(50.0)	0	1(50.0)	0	2(100)
รวม	1(0.25)	4(1.0)	94(23.5)	214(53.5)	87(21.75)	400(100)

Chi-Square= 151.752 df = 120 Sig = 0.027

การทดสอบสมมติฐาน รายได้ ของนักท่องเที่ยวที่มีทัศนคติต่อศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวได้แบ่งออกออกเป็น 6 กลุ่มได้แก่ กลุ่มที่ 1 รายได้ไม่เกิน 5,000 บาทของนักท่องเที่ยวมีผลต่อทัศนคติต่อศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 3.63 _รายได้ไม่เกิน 5,000 บาทของนักท่องเที่ยวมีผลต่อทัศนคติต่อศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 16.06 รายได้ไม่เกิน 5,000 บาทของนักท่องเที่ยวมีผลต่อทัศนคติต่อศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 64.77 รายได้ไม่เกิน 5,000 บาทของนักท่องเที่ยวมีผลต่อทัศนคติต่อศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 15.54 กลุ่มที่ 2 รายได้ 5,000 – 10,000 บาทของนักท่องเที่ยวมีผลต่อทัศนคติต่อศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 3.51 รายได้ 5,000 – 10,000 บาทของนักท่องเที่ยวมีผลต่อทัศนคติต่อศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 7.02 รายได้ 5,000 – 10,000 บาทของนักท่องเที่ยวมีผลต่อทัศนคติต่อศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 54.39 รายได้ 5,000 – 10,000 บาทของนักท่องเที่ยวมีผลต่อทัศนคติต่อศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 35.09 กลุ่มที่ 3 รายได้ 20,000 – 25,000 บาทของนักท่องเที่ยวมีผลต่อทัศนคติต่อ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 11.76 รายได้ 20,000 – 25,000 บาทของนักท่องเที่ยวมีผลต่อทัศนคติต่อศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 76.47 รายได้ 20,000 – 25,000 บาทของนักท่องเที่ยวมีผลต่อทัศนคติต่อศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 11.76 กลุ่มที่ 4 รายได้มากกว่า 25,000 บาทของนักท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 100

เมื่อทดสอบหารายได้ของนักท่องเที่ยวมีผลต่อทัศนคติในด้านศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณโดยใช้สถิติไคสแควร์ พบว่า ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.733 ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ทั้งนี้ ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า รายได้ของนักท่องเที่ยวมีผลต่อทัศนคติศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 33

ตารางที่ 33 รายได้ของนักท่องเที่ยวต่อทัศนคติในด้านศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ

รายได้ (บาท)	**ศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยว**					
	น้อยที่สุด	**น้อย**	**ปานกลาง**	**มาก**	**มากที่สุด**	**รวม**
ไม่เกิน 5,000	0	7(3.63)	31(16.06)	125(64.77)	30(15.54)	193(100)
5,000 – 10,000	0	2(3.51)	4(7.02)	31(54.39)	20(35.09)	57(100)
10,000 – 15,000	0	1(0.05)	10(15.2)	35.6(18.2)	15(18.3)	61.6(100)
15,000 – 20,000	0		15(18.3)	34(18.5)	14(17.3)	63(100)
20,000 – 25,000	0	0	2(11.76)	13(76.47)	2(11.76)	17(100)
มากกว่า 25,000	0	0	0	2(100)	0	2(100)
รวม	0	10(2.5)	62(15.5)	242(60.5)	86(21.5)	400(100)
Chi-Square= 156.230		df = 168		Sig = 0.733		

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

การทดสอบสมมติฐาน รายได้ของนักท่องเที่ยวที่มีทัศนคติต่อการบริการของแหล่งท่องเที่ยวได้แบ่งออกออกเป็น 6 กลุ่มได้แก่ กลุ่มที่ 1 รายได้ไม่เกิน 5,000 บาทของนักท่องเที่ยวต่อทัศนคติต่อการบริการขแงแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 1.03 รายได้ไม่เกิน 5,000 บาทของนักท่องเที่ยวต่อทัศนคติต่อการบริการของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 23.71 รายได้ไม่เกิน 5,000 บาทของนักท่องเที่ยวต่อทัศนคติต่อการบริการของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 58.76 รายได้ไม่เกิน 5,000 บาทของนักท่องเที่ยวต่อทัศนคติต่อการบริการของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด 16.49 กลุ่มที่ 2 รายได้ 5,000 – 10,000 บาทของนักท่องเที่ยวต่อทัศนคติต่อการบริการของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 21.82 รายได้ 5,000 – 10,000 บาทของนักท่องเที่ยวต่อทัศนคติต่อการบริการของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 54.55 รายได้ 5,000 – 10,000 บาทของนักท่องเที่ยวต่อทัศนคติต่อการบริการของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 23.64 กลุ่มที่ 3 รายได้ 10,000 – 15,000 บาทของนักท่องเที่ยวต่อทัศนคติต่อการบริการของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 2.30 รายได้ 10,000 – 15,000 บาทของนักท่องเที่ยวต่อทัศนคติต่อการบริการของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 22.99 รายได้ 10,000 – 15,000 บาทของนักท่องเที่ยวต่อทัศนคติต่อการบริการของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 51.72 รายได้ 10,000 – 15,000 บาทของนักท่องเที่ยวต่อทัศนคติต่อการบริการของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 22.99 กลุ่มที่ 4 รายได้ 15,000 – 20,000 บาทของนักท่องเที่ยวต่อทัศนคติต่อการบริการของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 24.44 รายได้ 15,000 – 20,000 บาทของนักท่องเที่ยวต่อทัศนคติต่อการบริการของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 62.22 รายได้ 15,000 – 20,000 บาทของนักท่องเที่ยวต่อทัศนคติต่อการบริการของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 13.33 กลุ่มที่ 5 รายได้ 20,000 – 25,000 บาทของนักท่องเที่ยวต่อทัศนคติต่อการบริการของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 11.76 5 รายได้ 20,000 – 25,000 บาทของนักท่องเที่ยวต่อทัศนคติต่อการบริการของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 22.53 5 รายได้ 20,000 – 25,000 บาทของนักท่องเที่ยวต่อทัศนคติต่อการบริการของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 52.94 5 รายได้ 20,000 – 25,000 บาทของนักท่องเที่ยวต่อทัศนคติต่อการบริการของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 11.76 กลุ่มที่ 6 รายได้มากกว่า 25,000 บาทของนักท่องเที่ยวต่อทัศตคติต่อการบริการของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 100

เมื่อทดสอบหารายได้ของนักท่องเที่ยวต่อทัศนคติในด้านการบริการในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณโดยใช้สถิติไคสแควร์ พบว่า ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.525 ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ทั้งนี้ ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

รายได้มีผลต่อทัศนคติการบริการของแหล่งท่องเที่ยวน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 34

ตารางที่ 34 รายได้ของนักท่องเที่ยวต่อทัศนคติในด้านการบริการในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ

รายได้	การบริการ					
(บาท)	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม
ไม่เกิน 5,000	0	2(1.03)	46(23.71)	114(58.76)	32(16.49)	194(100)
5,000 – 10,000	0	0	12(21.82)	30(54.55)	13(23.64)	55(100)
10,000 – 15,000	0	2(2.30)	20(22.99)	45(51.72)	20(22.99)	87(100)
15,000 – 20,000	0	0	11(24.44)	28(62.22)	6(13.33)	45(100)
20,000 – 25,000	0	2(11.76)	4(22.53)	9(52.94)	2(11.76)	17(100)
มากกว่า 25,000	0	0	0	2(100)	0	2(100)
รวม	0	6(19.75)	86(22.25)	228(57.0)	73(18.25)	400(100)

Chi-Square= 154.214 df = 156 Sig = 0.525

สมมติฐานที่ 7 ภูมิลำเนา ของนักท่องเที่ยวมีทัศนคติต่อกิจกรรมของแหล่งท่องเที่ยวและการให้บริการในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ

การทดสอบสมมติฐาน ภูมิลำเนาของนักท่องเที่ยวมีต่อทัศนคติต่อประสบการณ์การท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวได้แบ่งออกออกเป็น 4 ภาคได้แก่ ภาคกลางมีนักท่องเที่ยวที่มีทัศนคติต่อประสบการณ์การท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 0.28 ภาคกลางมีนักท่องเที่ยวที่มีทัศนคติต่อประสบการณ์การท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 0.28 ภาคกลางมีนักท่องเที่ยวที่มีทัศนคติต่อประสบการณ์การท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 14.16 ภาคกลางมีนักท่องเที่ยวที่มีทัศนคติต่อประสบการณ์การท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 52.41 ภาคกลางมีนักท่องเที่ยวที่มีทัศนคติต่อประสบการณ์การท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 32.86 ภาคเหนือมีนักท่องเที่ยวที่มีทัศนคติต่อประสบการณ์การท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 33.33 ภาคเหนือมีนักท่องเที่ยวที่มีทัศนคติต่อประสบการณ์การท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 50.0 ภาคเหนือมีนักท่องเที่ยวที่มีทัศนคติต่อประสบการณ์การท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 16.67 ภาคใต้มีนักท่องเที่ยวที่มีทัศนคติ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ต่อประสบการณ์การท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 16.67 ภาคใต้มีนักท่องเที่ยวที่มีทัศนคติต่อประสบการณ์การท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 50.0 ภาคใต้มีนักท่องเที่ยวที่มีทัศนคติต่อประสบการณ์การท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 33.33 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีนักท่องเที่ยวที่มีทัศนคติต่อประสบการณ์การท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 2.86 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีนักท่องเที่ยวที่มีทัศนคติต่อประสบการณ์การท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 8.57 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีนักท่องเที่ยวที่มีทัศนคติต่อประสบการณ์การท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 51.43 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีนักท่องเที่ยวที่มีทัศนคติต่อประสบการณ์การท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 37.14

เมื่อทดสอบหาภูมิลำเนาของนักท่องเที่ยวมีผลต่อทัศนคติในด้านประสบการณ์การท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณโดยใช้สถิติไคสแควร์ พบว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.884 ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ทั้งนี้ ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า ภูมิลำเนาของนักท่องเที่ยวมีผลต่อทัศนคติของประสบการณ์การท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 35

ตารางที่ 35 ภูมิลำเนา ของนักท่องเที่ยวต่อทัศนคติในด้านประสบการณ์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว ในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ

ภูมิลำเนา	ประสบการณ์การท่องเที่ยว					
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม
ภาคกลาง	1(0.28)	1(0.28)	50(14.16)	185(52.4)	116(32.8)	353(100)
ภาคเหนือ	0	0	2(33.33)	3(50.0)	1(16.67)	6(100)
ภาคใต้	0	0	1(16.67)	3(50.0)	2(33.33)	6(100)
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	0	1(2.86)	3(8.57)	18(51.43)	13(37.14)	35(100)
รวม	1(0.25)	2(0.5)	56(14.0)	209(52.2)	132(33.0)	400(100)

Chi-Square= 93.541 df = 111 Sig = 0.884

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

การทดสอบสมมติฐาน ภูมิลำเนาของนักท่องเที่ยวมีต่อทัศนคติต่อลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวได้แบ่งออกออกเป็น 4 ภาคได้แก่ ภาคกลางมีนักท่องเที่ยวที่มีทัศนคติต่อลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 0.28 ภาคกลางมีนักท่องเที่ยวที่มีทัศนคติต่อมีนักท่องเที่ยวที่มีทัศนคติต่อลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 3.64 ภาคกลางมีนักท่องเที่ยวที่มีทัศนคติต่อมีนักท่องเที่ยวที่มีทัศนคติต่อลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 24.09 ภาคกลางมีนักท่องเที่ยวที่มีทัศนคติต่อลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 52.66 ภาคกลางมีนักท่องเที่ยวที่มีทัศนคติต่อลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 19.33 ภาคเหนือมีนักท่องเที่ยวที่มีทัศนคติต่อลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 20.0 ภาคเหนือมีนักท่องเที่ยวที่มีทัศนคติต่อลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 80.0 ภาคใต้มีนักท่องเที่ยวที่มีทัศนคติต่อลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 50.0 ภาคใต้มีนักท่องเที่ยวที่มีทัศนคติต่อลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 50.0 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีนักท่องเที่ยวที่มีทัศนคติต่อลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 2.94 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีนักท่องเที่ยวที่มีทัศนคติต่อลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 11.76 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีนักท่องเที่ยวที่มีทัศนคติต่อลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 61.76 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีนักท่องเที่ยวที่มีทัศนคติต่อลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 29.53

เมื่อทดสอบหาภูมิลำเนาของนักท่องเที่ยวมีผลต่อทัศนคติในด้านลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณโดยใช้สถิติไคสแควร์ พบว่า ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.995 ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับค่านัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ทั้งนี้ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า ภูมิลำเนาของนักท่องเที่ยวมีผลต่อทัศนคติของลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 36

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 36 ภูมิลำเนา ของนักท่องเที่ยวต่อทัศนคติในด้านลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ

ภูมิลำเนา	ลักษณะของแหล่งท่องเที่ยว					
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม
ภาคกลาง	1(0.28)	13(3.4)	86(24.09)	188(52.6)	69(19.3)	357(100)
ภาคเหนือ	0	0	1(20.0)	4(80.0)	0	5(100)
ภาคใต้	0	0	2(50.0)	2(50.0)	0	4(100)
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	0	1(2.94)	4(11.76)	21(61.76)	8(29.53)	34(100)
รวม	1(0.25)	14(3.5)	93(23.25)	215(53.7)	77(19.2)	400(100)

Chi-Square= 35.590 df = 60 Sig = 0.995

การทดสอบสมมติฐาน ภูมิลำเนาของนักท่องเที่ยวมีต่อทัศนคติต่อศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวได้แบ่งออกออกเป็น 4 ภาคได้แก่ ภาคกลางมีนักท่องเที่ยวที่มีทัศนคติต่อศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 2.72 ภาคกลางมีนักท่องเที่ยวที่มีทัศนคติต่อศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 15.53 ภาคกลางมีนักท่องเที่ยวที่มีทัศนคติต่อศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 59.40 ภาคกลางมีนักท่องเที่ยวที่มีทัศนคติต่อศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 19.62 ภาคเหนือมีนักท่องเที่ยวที่มีทัศนคติต่อศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 20.0 ภาคเหนือมีนักท่องเที่ยวที่มีทัศนคติต่อศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 60.0 ภาคเหนือมีนักท่องเที่ยวที่มีทัศนคติต่อศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 20.0 ภาคใต้มีนักท่องเที่ยวที่มีทัศนคติต่อศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 33.33 ภาคใต้มีนักท่องเที่ยวที่มีทัศนคติต่อศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 33.33 ภาคใต้มีนักท่องเที่ยวที่มีทัศนคติต่อศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 33.33 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีนักท่องเที่ยวที่มีทัศนคติต่อศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 16.0 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีนักท่องเที่ยวที่มีทัศนคติต่อศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 80.0 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีนักท่องเที่ยวที่มีทัศนคติต่อศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 44.0

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เมื่อทดสอบหาภูมิลำเนาของนักท่องเที่ยวมีผลต่อทัศนคติในด้านศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณโดยใช้สถิติไคสแควร์ พบว่า ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.385 ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับค่านัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ทั้งนี้ ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า ภูมิลำเนาของนักท่องเที่ยวมีผลต่อทัศนคติของศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 37

ตารางที่ 37 ภูมิลำเนา ของนักท่องเที่ยวต่อทัศนคติในด้านศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยว ในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ

ภูมิลำเนา	ศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยว					
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม
ภาคกลาง	0	10(2.72)	57(15.53)	218(59.4)	72(19.6)	367(100)
ภาคเหนือ	0	0	1(20.0)	3(60.0)	1(20.0)	5(100)
ภาคใต้	0	0	1(33.33)	1(33.33)	1(33.33)	3(100)
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	0	0	4(16.0)	20(80.0)	11(44.0)	25(100)
รวม	0	10(2.5)	63(15.75)	242(60.5)	85(21.2)	400(100)
Chi-Square= 87.159		df = 84		Sig = 0.385		

การทดสอบสมมติฐาน ภูมิลำเนาของนักท่องเที่ยวมีต่อทัศนคติต่อการบริการของแหล่งท่องเที่ยวได้แบ่งออกออกเป็น 4 ภาคได้แก่ ภาคกลางมีนักท่องเที่ยวที่มีทัศนคติต่อการบริการของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 0.84 ภาคกลางมีนักท่องเที่ยวที่มีทัศนคติต่อการบริการของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 22.97 ภาคกลางมีนักท่องเที่ยวที่มีทัศนคติต่อการบริการของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 58.82 ภาคกลางมีนักท่องเที่ยวที่มีทัศนคติต่อการบริการของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 17.37 ภาคเหนือมีนักท่องเที่ยวที่มีทัศนคติต่อการบริการของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 60.0 ภาคเหนือมีนักท่องเที่ยวที่มีทัศนคติต่อการบริการของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 40.0 ภาคใต้มีนักท่องเที่ยวที่มีทัศนคติต่อการบริการของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 66.67 ภาคใต้มีนักท่องเที่ยวที่มีทัศนคติต่อการบริการของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 33.33 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีนักท่องเที่ยวที่มีทัศนคติต่อการบริการของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 31.43 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีนักท่องเที่ยวที่มีทัศนคติต่อการบริการของแหล่ง

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 40.0 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีนักท่องเที่ยวที่มีทัศนคติต่อการบริการของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด 28.57

เมื่อทดสอบหาภูมิลำเนาของนักท่องเที่ยวมีผลต่อทัศนคติในด้านการบริการของแหล่งท่องเที่ยวในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณโดยใช้สถิติไคสแควร์ พบว่า ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับค่านัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ทั้งนี้ เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า ภูมิลำเนาของนักท่องเที่ยวมีผลต่อทัศนคติการบริการของแหล่งท่องเที่ยวน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 38

ตารางที่ 38 ภูมิลำเนา ของนักท่องเที่ยวต่อทัศนคติในด้านการบริการในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ

ภูมิลำเนา	การบริการ					
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม
ภาคกลาง	0	3(0.84)	82(22.97)	210(58.8)	62(17.3)	357(100)
ภาคเหนือ	0	0	3(60.0)	2(40.0)	0	5(100)
ภาคใต้	0	0	0	2(66.67)	1(33.33)	3(100)
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	0	0	11(31.43)	14(40.0)	10(28.5)	35(100)
รวม	0	3(0.75)	96(2.4)	228(57.0)	73(18.2)	400(100)
Chi-Square= 131.752			df = 78		Sig = 0.000	

สมมติฐานที่ 8 การรับรู้ข่าวสาร ของนักท่องเที่ยวมีทัศนคติต่อกิจกรรมของแหล่งท่องเที่ยวและการให้บริการในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ

การทดสอบสมมติฐาน การรับรู้ข่าวสารของนักท่องเที่ยวมีต่อทัศนคติต่อประสบการณ์การท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวได้แบ่งช่องทางการรับรู้ข่าวสารออกเป็น 5 ช่องทาง นักท่องเที่ยวได้รับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์มีทัศนคติต่อประสบการณ์การท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 2.86 นักท่องเที่ยวได้รับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์มีทัศนคติต่อประสบการณ์การท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 11.43 นักท่องเที่ยวได้รับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์มีทัศนคติต่อประสบการณ์การท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 40.0 นักท่องเที่ยวได้รับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์มีทัศนคติต่อประสบการณ์การท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 45.71

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

นักท่องเที่ยวได้รับข่าวสารจากโทรทัศน์มีทัศนคติต่อประสบการณ์การท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 0.63 นักท่องเที่ยวได้รับข่าวสารจากโทรทัศน์มีทัศนคติต่อประสบการณ์การท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 18.13 นักท่องเที่ยวได้รับข่าวสารจากโทรทัศน์มีทัศนคติต่อประสบการณ์การท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 50.63 นักท่องเที่ยวได้รับข่าวสารจากโทรทัศน์มีทัศนคติต่อประสบการณ์การท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 30.63 นักท่องเที่ยวได้รับข่าวสารจากวิทยุมีทัศนคติต่อประสบการณ์การท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 5.0 นักท่องเที่ยวได้รับข่าวสารจากวิทยุมีทัศนคติต่อประสบการณ์การท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 65.0 นักท่องเที่ยวได้รับข่าวสารจากวิทยุมีทัศนคติต่อประสบการณ์การท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 30.0 นักท่องเที่ยวได้รับข่าวสารจากนิตยสารมีทัศนคติต่อประสบการณ์การท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 16.67 นักท่องเที่ยวได้รับข่าวสารจากนิตยสารมีทัศนคติต่อประสบการณ์การท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 57.41 นักท่องเที่ยวได้รับข่าวสารจากนิตยสารมีทัศนคติต่อประสบการณ์การท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 25.93 นักท่องเที่ยวได้รับข่าวสารจากอินเตอร์เน็ตมีทัศนคติต่อประสบการณ์การท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 0.76 นักท่องเที่ยวได้รับข่าวสารจากอินเตอร์เน็ตมีทัศนคติต่อประสบการณ์การท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลางร้อย ร้อยละ 15.27 นักท่องเที่ยวได้รับข่าวสารจากอินเตอร์เน็ตมีทัศนคติต่อประสบการณ์การท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 55.73 นักท่องเที่ยวได้รับข่าวสารจากอินเตอร์เน็ตมีทัศนคติต่อประสบการณ์การท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 28.24

เมื่อทดสอบหาการรับรู้ข่าวสารของนักท่องเที่ยวมีผลต่อทัศนคติในด้านประสบการณ์การท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณโดยใช้สถิติไคสแควร์ พบว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับค่านัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ทั้งนี้ เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า การรับรู้ข่าวสารของนักท่องเที่ยวมีผลต่อทัศนคติประสบการณ์การท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติรายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 39

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 39 ช่องทางการรับรู้ข่าวสารของนักท่องเที่ยวต่อทัศนคติในด้านประสบการณ์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ

ช่องทางการรับรู้ข่าวสาร	ประสบการณ์การท่องเที่ยว					
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม
หนังสือพิมพ์	0	1(2.86)	4(11.43)	14(40.0)	16(45.71)	35(100)
โทรทัศน์	0	1(0.63)	29(18.13)	81(50.63)	49(30.63)	160(100)
วิทยุ	0	0	1(5.0)	13(65.0)	6(30)	20(100)
นิตยสาร	0	0	9(16.67)	31(57.41)	14(25.93)	54(100)
อินเตอร์เน็ต	1(0.76)	0	20(15.27)	73(55.73)	37(28.24)	131(100)
รวม	1(0.25)	2(0.5)	63(15.75)	212(53.0)	122(30.5)	400(100)

Chi-Square= 266.397 df = 185 Sig = 0.000

การทดสอบสมมติฐาน การรับรู้ข่าวสารของนักท่องเที่ยวมีต่อทัศนคติในด้านลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวได้แบ่งช่องทางการรับรู้ข่าวสารออกเป็น 5 ช่องทาง นักท่องเที่ยวได้รับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์มีทัศนคติต่อลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 2.56 นักท่องเที่ยวได้รับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์มีทัศนคติต่อลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 15.38 นักท่องเที่ยวได้รับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์มีทัศนคติต่อลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 58.97 นักท่องเที่ยวได้รับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์มีทัศนคติต่อลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 23.08 นักท่องเที่ยวได้รับข่าวสารจากโทรทัศน์มีทัศนคติต่อลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 5.42 นักท่องเที่ยวได้รับข่าวสารจากโทรทัศน์มีทัศนคติต่อลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 34.34 นักท่องเที่ยวได้รับข่าวสารจากโทรทัศน์มีทัศนคติต่อลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 43.37 นักท่องเที่ยวได้รับข่าวสารจากโทรทัศน์มีทัศนคติต่อลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 16.87 นักท่องเที่ยวได้รับข่าวสารจากวิทยุมีทัศนคติต่อลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 4.0 นักท่องเที่ยวได้รับข่าวสารจากวิทยุมีทัศนคติต่อลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 12.0 นักท่องเที่ยวได้รับข่าวสารจากวิทยุมีทัศนคติต่อลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 60.0 นักท่องเที่ยวได้รับข่าวสารจากวิทยุมีทัศนคติต่อลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 24.0 นักท่องเที่ยวได้รับข่าวสารจากนิตยสารมีทัศนคติต่อลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 1.82 นักท่องเที่ยวได้รับข่าวสารจากนิตยสารมีทัศนคติต่อลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อย

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ร้อยละ 1.82 นักท่องเที่ยวได้รับข่าวสารจากนิตยสารมีทัศนคติต่อลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 14.55 นักท่องเที่ยวได้รับข่าวสารจากนิตยสารมีทัศนคติต่อลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 72.73 นักท่องเที่ยวได้รับข่าวสารจากนิตยสารมีทัศนคติต่อลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 9.09 นักท่องเที่ยวได้รับข่าวสารจากอินเตอร์เน็ตมีทัศนคติต่อลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 1.74 นักท่องเที่ยวได้รับข่าวสารจากอินเตอร์เน็ตมีทัศนคติต่อลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 17.39 นักท่องเที่ยวได้รับข่าวสารจากอินเตอร์เน็ตมีทัศนคติต่อลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 17.39 นักท่องเที่ยวได้รับข่าวสารจากอินเตอร์เน็ตมีทัศนคติต่อลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 55.65 นักท่องเที่ยวได้รับข่าวสารจากอินเตอร์เน็ตมีทัศนคติต่อลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 25.22

เมื่อทดสอบหาการรับรู้ข่าวสารของนักท่องเที่ยวมีผลต่อทัศนคติในด้านลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณโดยใช้สถิติไคสแควร์ พบว่า ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.001 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับค่านัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ทั้งนี้ เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า การรับรู้ข่าวสารของนักท่องเที่ยวมีผลต่อทัศนคติลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 40

ตารางที่ 40 ช่องทางการรับรู้ข่าวสารของนักท่องเที่ยวต่อทัศนคติในด้านลักษณะของแหล่งท่องเที่ยว ในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ

ช่องทางการรับรู้ข่าวสาร	ลักษณะของแหล่งท่องเที่ยว					
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม
หนังสือพิมพ์	0	1(2.56)	6(15.38)	23(58.97)	9(23.08)	39(100)
โทรทัศน์	0	9(5.42)	57(34.34)	72(43.37)	28(16.87)	166(100)
วิทยุ	0	1(4.0)	3(12.0)	15(60.0)	6(24.0)	25(100)
นิตยสาร	1(1.82)	1(1.82)	8(14.55)	40(72.73)	5(9.09)	55(100)
อินเตอร์เน็ต	0	2(1.74)	20(17.39)	64(55.65)	29(25.22)	115(100)
รวม	1(0.25)	14(3.5)	94(23.5)	214(53.5)	77(19.25)	400(100)

Chi-Square= 148.413 df = 100 Sig = 0.001

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

การทดสอบสมมติฐาน การรับรู้ข่าวสารของนักท่องเที่ยวมีต่อทัศนคติต่อศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณได้แบ่งช่องทางการรับรู้ข่าวสารออกเป็น 5 ช่องทาง นักท่องเที่ยวได้รับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์มีทัศนคติต่อศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 2.94 นักท่องเที่ยวได้รับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์มีทัศนคติต่อศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 23.53 นักท่องเที่ยวได้รับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์มีทัศนคติต่อศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 44.12 นักท่องเที่ยวได้รับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์มีทัศนคติต่อศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 29.41 นักท่องเที่ยวได้รับข่าวสารจากโทรทัศน์มีทัศนคติต่อศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 4.82 นักท่องเที่ยวได้รับข่าวสารจากโทรทัศน์มีทัศนคติต่อศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 19.27 นักท่องเที่ยวได้รับข่าวสารจากโทรทัศน์มีทัศนคติต่อศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 58.43 นักท่องเที่ยวได้รับข่าวสารจากโทรทัศน์มีทัศนคติต่อศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 17.47 นักท่องเที่ยวได้รับข่าวสารจากวิทยุมีทัศนคติต่อศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 28.57 นักท่องเที่ยวได้รับข่าวสารจากวิทยุมีทัศนคติต่อศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 47.62 นักท่องเที่ยวได้รับข่าวสารจากวิทยุมีทัศนคติต่อศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 23.81 นักท่องเที่ยวได้รับข่าวสารจากนิตยสารมีทัศนคติต่อศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 1.52 นักท่องเที่ยวได้รับข่าวสารจากนิตยสารมีทัศนคติต่อศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 9.10 นักท่องเที่ยวได้รับข่าวสารจากนิตยสารมีทัศนคติต่อศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 60.61 นักท่องเที่ยวได้รับข่าวสารจากนิตยสารมีทัศนคติต่อศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 28.79 นักท่องเที่ยวได้รับข่าวสารจากอินเตอร์เน็ตมีทัศนคติต่อศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 9.73 นักท่องเที่ยวได้รับข่าวสารจากอินเตอร์เน็ตมีทัศนคติต่อศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 70.80 นักท่องเที่ยวได้รับข่าวสารจากอินเตอร์เน็ตมีทัศนคติต่อศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 19.47

เมื่อทดสอบหาการรับรู้ข่าวสารของนักท่องเที่ยวมีผลต่อทัศนคติในด้านศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณโดยใช้สถิติไคสแควร์ พบว่า ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับค่านัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ทั้งนี้ เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า การรับรู้ข่าวสารของนักท่องเที่ยวมีผลต่อทัศนคติในด้านศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 41

ตารางที่ 41 ช่องทางการรับรู้ข่าวสารของนักท่องเที่ยวต่อทัศนคติในด้านศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยว ในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ

ช่องทางการรับรู้ข่าวสาร	ศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยว					
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม
หนังสือพิมพ์	0	1(2.94)	8(23.53)	15(44.12)	10(29.41)	34(100)
โทรทัศน์	0	8(4.82)	32(19.27)	97(58.43)	29(17.47)	166(100)
วิทยุ	0	0	6(28.57)	10(47.62)	5(23.81)	21(100)
นิตยสาร	0	1(1.52)	6(9.10)	40(60.61)	19(28.79)	66(100)
อินเตอร์เน็ต	0	0	11(9.73)	80(70.80)	22(19.47)	113(100)
รวม	0	10(2.5)	63(15.75)	242(60.5)	85(21.25)	400(100)

Chi-Square= 223.629 df = 140 Sig = 0.000

การทดสอบสมมติฐาน ช่องทางการรับรู้ข่าวสารของนักท่องเที่ยวต่อทัศนคติต่อการบริการในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณได้แบ่งช่องทางการรับรู้ข่าวสารออกเป็น 5 ช่องทาง นักท่องเที่ยวได้รับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์มีทัศนคติต่อการบริการของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 27.03 นักท่องเที่ยวได้รับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์มีทัศนคติต่อการบริการของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 54.05 นักท่องเที่ยวได้รับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์มีทัศนคติต่อการบริการของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 18.92 นักท่องเที่ยวได้รับข่าวสารจากโทรทัศน์มีทัศนคติต่อการบริการของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 26.06 นักท่องเที่ยวได้รับข่าวสารจากโทรทัศน์มีทัศนคติต่อการบริการของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 54.55 นักท่องเที่ยวได้รับข่าวสารจากโทรทัศน์มีทัศนคติต่อการบริการของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 19.39 นักท่องเที่ยวได้รับข่าวสารจากวิทยุมีทัศนคติต่อการบริการของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 4.35 นักท่องเที่ยวได้รับข่าวสารจากวิทยุมีทัศนคติต่อการบริการของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 13.04 นักท่องเที่ยวได้รับข่าวสารจากวิทยุมีทัศนคติต่อการบริการของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 60.87 นักท่องเที่ยวได้รับข่าวสารจากวิทยุมีทัศนคติต่อการบริการของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 21.74

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

นักท่องเที่ยวได้รับข่าวสารจากนิตยสารมีทัศนคติต่อการบริการของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 1.75 นักท่องเที่ยวได้รับข่าวสารจากนิตยสารมีทัศนคติต่อการบริการของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 29.82 นักท่องเที่ยวได้รับข่าวสารจากนิตยสารมีทัศนคติต่อการบริการของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 52.63 นักท่องเที่ยวได้รับข่าวสารจากนิตยสารมีทัศนคติต่อการบริการของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 15.79 นักท่องเที่ยวได้รับข่าวสารจากอินเตอร์เน็ตมีทัศนคติต่อการบริการของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 1.69 นักท่องเที่ยวได้รับข่าวสารจากอินเตอร์เน็ตมีทัศนคติต่อการบริการของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 19.49 นักท่องเที่ยวได้รับข่าวสารจากอินเตอร์เน็ตมีทัศนคติต่อการบริการของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 61.86 นักท่องเที่ยวได้รับข่าวสารจากอินเตอร์เน็ตมีทัศนคติต่อการบริการของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 16.50

เมื่อทดสอบหาการรับรู้ข่าวสารของนักท่องเที่ยวมีผลต่อทัศนคติในด้านการบริการของแหล่งท่องเที่ยวในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณโดยใช้สถิติไคสแควร์ พบว่า ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับค่านัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ทั้งนี้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า การรับรู้ข่าวสารของนักท่องเที่ยวมีผลต่อทัศนคติในด้านการบริการของแหล่งท่องเที่ยวน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 42

ตารางที่ 42 ช่องทางการรับรู้ข่าวสารของนักท่องเที่ยวต่อทัศนคติในด้านการบริการในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ

ช่องทางการ	**การบริการ**					
รับรู้ข่าวสาร	**น้อยที่สุด**	**น้อย**	**ปานกลาง**	**มาก**	**มากที่สุด**	**รวม**
หนังสือพิมพ์	0	0	10(27.03)	20(54.05)	7(18.92)	37(100)
โทรทัศน์	0	0	43(26.06)	90(54.55)	32(19.39)	165(100)
วิทยุ	0	1(4.35)	3(13.04)	14(60.87)	5(21.74)	23(100)
นิตยสาร	0	1(1.75)	17(29.82)	30(52.63)	9(15.79)	57(100)
อินเตอร์เน็ต	0	2(1.69)	23(19.49)	73(61.86)	20(16.50)	118(100)
รวม	0	4(1.0)	96(24.0)	227(56.75)	73(18.25)	400(100)

Chi-Square= 192.036 df = 130 Sig = 0.000

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สมมติฐานที่ 9 ความรู้เกี่ยวการจัดการกิจกรรมแหล่งท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวมีทัศนคติต่อกิจกรรมของแหล่งท่องเที่ยวและการให้บริการในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ

การทดสอบสมมติฐาน ความรู้เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวอต่อกิจกรรมของแหล่งท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวได้แบ่งการเคยรับทราบข้อมูลข่าวสารออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่เคยได้รับข้อมูลข่าวสารระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 0.40 เคยได้รับข้อมูลข่าวสารระดับน้อย ร้อยละ 0.80 เคยได้รับข้อมูลข่าวสารระดับปานกลาง ร้อยละ 11.95 เคยได้รับข้อมูลข่าวสารระดับมาก ร้อยละ 45.82 เคยได้รับข้อมูลข่าวสารระดับมากที่สุด ร้อยละ 34.26 และกลุ่มที่ไม่เคยได้รับข้อมูลข่าวสารระดับปานกลาง ร้อยละ 18.80 ไม่เคยได้รับข้อมูลข่าวสารระดับมาก ร้อยละ 50.34 ไม่เคยได้รับข้อมูลข่าวสารระดับมากที่สุด ร้อยละ 30.87

เมื่อทดสอบหาความรู้เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวต่อกิจกรรมของนักท่องเที่ยวมีผลต่อทัศนคติในด้านประสบการณ์การท่องเที่ยวในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณโดยใช้สถิติไคสแควร์ พบว่า ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.615 ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับค่านัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ทั้งนี้ ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า ความรู้เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวต่อกิจกรรมของนักท่องเที่ยวมีผลต่อทัศนคติในด้านประสบการณ์การท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 43

ตารางที่ 43 การเคยรับทราบข้อมูลข่าวสารของนักท่องเที่ยวต่อทัศนคติในด้านประสบการณ์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว ในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ

การเคยรับทราบ	**ประสบการณ์การท่องเที่ยว**					
ข้อมูลข่าวสาร	**น้อยที่สุด**	**น้อย**	**ปานกลาง**	**มาก**	**มากที่สุด**	**รวม**
เคย	1(0.40)	2(0.80)	30(11.95)	132(45.8)	86(34.26)	251(100)
ไม่เคย	0	0	28(18.80)	75(50.34)	46(30.87)	149(100)
รวม	1(0.25)	2(0.5)	58(14.5)	207(51.7)	132(33.0)	400(100)

Chi-Square= 69.853 df = 74 Sig = 0.615

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

การทดสอบสมมติฐาน ความรู้เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวที่มีต่อลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวได้แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่เคยได้รับข้อมูลข่าวสารระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 0.40 กลุ่มที่เคยได้รับข้อมูลข่าวสารระดับน้อย ร้อยละ 4.78 กลุ่มที่เคยได้รับข้อมูลข่าวสารระดับปานกลาง ร้อยละ 41.83 กลุ่มที่เคยได้รับข้อมูลข่าวสารระดับมาก ร้อยละ 30.68 กลุ่มที่เคยได้รับข้อมูลข่าวสารระดับมากที่สุด ร้อยละ 22.31 ไม่เคยได้รับข้อมูลข่าวสารระดับน้อย ร้อยละ 1.34 ไม่เคยได้รับข้อมูลข่าวสารระดับปานกลาง ร้อยละ 38.93 ไม่เคยได้รับข้อมูลข่าวสารระดับมาก ร้อยละ 45.64 ไม่เคยได้รับข้อมูลข่าวสารระดับมากที่สุด ร้อยละ 14.09

เมื่อทดสอบหาความรู้เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวต่อกิจกรรมของนักท่องเที่ยวมีผลต่อทัศนคติในด้านลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณโดยใช้สถิติไคสแควร์ พบว่า ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.067 ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับค่านัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ทั้งนี้ ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า ความรู้เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวต่อกิจกรรมของนักท่องเที่ยวมีผลต่อทัศนคติในด้านลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 44

ตารางที่ 44 เคยรับทราบข้อมูลข่าวสารของนักท่องเที่ยวต่อทัศนคติในด้านลักษณะของแหล่งท่องเที่ยว ในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ

การเคยรับทราบข้อมูลข่าวสาร	**ลักษณะของแหล่งท่องเที่ยว**					
	น้อยที่สุด	**น้อย**	**ปานกลาง**	**มาก**	**มากที่สุด**	**รวม**
เคย	1(0.40)	12(4.78)	105(41.83)	77(30.68)	56(22.31)	251(100)
ไม่เคย	0	2(1.34)	58(38.93)	68(45.64)	21(14.09)	149(100)
รวม	1(0.25)	14(3.5)	163(40.75)	145(36.25)	77(19.25)	400(100)

Chi-Square= 54.122 df = 40 Sig = 0.067

การทดสอบสมมติฐาน ความรู้เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวที่มีต่อศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวได้แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่เคยได้รับข้อมูลข่าวสารระดับน้อย ร้อยละ 2.79 เคยได้รับข้อมูลข่าวสารระดับปานกลาง ร้อยละ 15.94 เคยได้รับข้อมูลข่าวสารระดับมาก ร้อยละ 58.96 เคยได้รับข้อมูลข่าวสารระดับมากที่สุด ร้อยละ 22.31 ไม่เคยได้รับข้อมูลข่าวสารระดับน้อย ร้อยละ 2.01 ไม่เคยได้รับข้อมูลข่าวสารระดับปานกลาง ร้อยละ 15.44 ไม่เคยได้รับข้อมูลข่าวสารระดับมาก ร้อยละ 63.09 ไม่เคยได้รับข้อมูลข่าวสารระดับมากที่สุด ร้อยละ 19.46

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เมื่อทดสอบหาความรู้เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวต่อกิจกรรมของนักท่องเที่ยวมีผลต่อทัศนคติศักยในด้านภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ โดยใช้สถิติไคสแควร์ พบว่า ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.035 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับค่านัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ทั้งนี้ เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า การรับรู้ข่าวสารของนักท่องเที่ยวมีผลต่อทัศนคติในด้านศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 45

ตารางที่ 45 เคยรับทราบข้อมูลข่าวสารของนักท่องเที่ยวต่อทัศนคติในด้านศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยว ในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ

การเคยรับทราบข้อมูลข่าวสาร	ศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยว					
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม
เคย	0	7(2.79)	40(15.94)	148(58.96)	56(22.31)	251(100)
ไม่เคย	0	3(2.01)	23(15.44)	94(63.09)	29(19.46)	149(100)
รวม	0	10(2.5)	63(15.75)	242(60.5)	85(21.25)	400(100)

Chi-Square= 76.622 df = 56 Sig = 0.035

การทดสอบสมมติฐาน ความรู้เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวที่มีต่อการบริการได้แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่เคยได้รับข้อมูลข่าวสารระดับน้อย ร้อยละ 0.80 เคยได้รับข้อมูลข่าวสารระดับปานกลาง ร้อยละ 37.45 เคยได้รับข้อมูลข่าวสารระดับมาก ร้อยละ 41.83 เคยได้รับข้อมูลข่าวสารระดับมากที่สุด ร้อยละ 19.92 ไม่เคยได้รับข้อมูลข่าวสารระดับน้อย ร้อยละ 0.67 ไม่เคยได้รับข้อมูลข่าวสารระดับปานกลาง ร้อยละ 44.30 ไม่เคยได้รับข้อมูลข่าวสารระดับมาก ร้อยละ 39.60 ไม่เคยได้รับข้อมูลข่าวสารระดับมากที่สุด ร้อยละ 15.44

เมื่อทดสอบหาความรู้เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวที่มีต่อการบริการของนักท่องเที่ยวมีผลต่อทัศนคติในด้านการบริการของแหล่งท่องเที่ยวในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณโดยใช้สถิติไคสแควร์ พบว่า ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.771 ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับค่านัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ทั้งนี้ ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า การรับรู้ข่าวสารของนักท่องเที่ยวมีผลต่อทัศนคติในด้านการบริการของแหล่งท่องเที่ยวน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี อย่างมีไม่นัยสำคัญทางสถิติรายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 46

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 46 เคยรับทราบข้อมูลข่าวสารของนักท่องเที่ยวต่อทัศนคติในด้านการบริการในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ

การเคยรับทราบข้อมูลข่าวสาร	**การบริการ**					
	น้อยที่สุด	**น้อย**	**ปานกลาง**	**มาก**	**มากที่สุด**	**รวม**
เคย	0	2(0.80)	94(37.45)	105(41.83)	50(19.92)	251(100)
ไม่เคย	0	1(0.67)	66(44.30)	59(39.60)	23(15.44)	149(100)
รวม	0	3(0.75)	160(40.0)	164(41.0)	73(18.25)	400(100)

Chi-Square= 44.197 df = 52 Sig = 0.771

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 47 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานด้านประสบการณ์การท่องเที่ยวเพื่อหาทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อกิจกรรมของแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี

1.ประสบการณ์การท่องเที่ยว

ตัวแปรอิสระที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน	χ^2	p
1. เพศ	29.503	0.805
2. อายุ	147.434	0.498
3. สถานภาพ	133.001	0.806
4. ระดับการศึกษา	198.743	0.232
5. อาชีพ	233.742	0.281
6. รายได้	221.408	0.499
7. ภูมิลำเนา	93.541	0.884
8. การรับรู้ข่าวสาร	266.397	0.000**
9. ความรู้เกี่ยวกับการจัดการกิจกรรมแหล่งท่องเที่ยว	69.853	0.615

หมายเหตุ: * มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
** มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 48 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน ด้านลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวเพื่อหาทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อกิจกรรมของแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี

2. ลักษณะของแหล่งท่องเที่ยว

ตัวแปรอิสระที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน	χ^2	p
1. เพศ	19.018	0.521
2. อายุ	57.004	0.976
3. สถานภาพ	69.130	0.802
4. ระดับการศึกษา	121.157	0.074
5. อาชีพ	105.613	0.823
6. รายได้	151.752	0.027*
7. ภูมิลำเนา	35.590	0.995
8. การรับรู้ข่าวสาร	148.413	0.001*
9. ความรู้เกี่ยวกับการจัดการกิจกรรมแหล่งท่องเที่ยว	54.122	0.067

หมายเหตุ: * มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
** มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 49 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน ด้านศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยว เพื่อหาทัศนคติของนักท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี

3. ศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยว

ตัวแปรอิสระที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน	χ^2	p
1. เพศ	28.361	0.445
2. อายุ	125.598	0.179
3. สถานภาพ	132.681	0.089
4. ระดับการศึกษา	105.451	0.987
5. อาชีพ	152.124	0.805
6. รายได้	156.230	0.733
7. ภูมิลำเนา	87.159	0.385
8. การรับรู้ข่าวสาร	223.629	0.000**
9.ความรู้เกี่ยวกับการจัดการกิจกรรมแหล่งท่องเที่ยว	76.622	0.035*

หมายเหตุ: * มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
** มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 50 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานด้านการบริการเพื่อหาทัศนคติของนักท่องเที่ยว ที่มีต่อกิจกรรมของแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี

4.การบริการ

ตัวแปรอิสระที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน	χ^2	p
1. เพศ	24.334	0.557
2. อายุ	92.991	0.772
3. สถานภาพ	69.564	0.996
4. ระดับการศึกษา	132.557	0.421
5. อาชีพ	166.657	0.265
6. รายได้	154.214	0.525
7. ภูมิลำเนา	131.752	0.000**
8. การรับรู้ข่าวสาร	192.036	0.000**
9. ความรู้เกี่ยวกับการจัดการกิจกรรมแหล่งท่องเที่ยว	44.197	0.771

หมายเหตุ: * มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
** มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 51 สรุปรวมผลการทดสอบสมมติฐานด้านประสบการณ์การท่องเที่ยว ด้านลักษณะของแหล่งท่องเที่ยว ด้านศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยว ด้านการบริการ ของอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี

ตัวแปรอิสระที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน	χ^2	p
1.ด้านประสบการณ์การท่องเที่ยว		
1.1 การรับรู้ข่าวสาร	266.397	0.000**
2.ด้านลักษณะของแหล่งท่องเที่ยว		
2.1 รายได้	151.752	0.027*
2.2 การรับรู้ข่าวสาร	148.413	0.001*
3.ด้านศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยว		
3.1 การรับรู้ข่าวสาร	223.629	0.000**
3.2 ความรู้เกี่ยวกับการจัดการกิจกรรมแหล่งท่องเที่ยว	76.622	0.035*
4.ด้านการบริการ		
4.1 ภูมิลำเนา	131.752	0.000**
4.2 การรับรู้ข่าวสาร	192.036	0.000**

หมายเหตุ: * มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

** มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สรุปและข้อเสนอแนะ

สรุป

ผลการศึกษาเรื่องทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อกิจกรรมของแหล่งท่องเที่ยว อุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี สามารถสรุปได้ดังนี้

1. สภาพเศรษฐกิจ สังคม และข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยว ที่มาท่องเที่ยว ณ อุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 68.0 มีอายุอยู่ในช่วงระหว่าง 18 – 25 ปี ร้อยละ 59.3 สถานภาพโสด ร้อยละ 73.1 ระดับการศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 70.8 ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีอาชีพ เป็นนักเรียน/นักศึกษา ร้อยละ 49.5 ทำให้นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยว ณ อุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี มีรายได้ต่อเดือนอยู่ในช่วงไม่เกิน 5,000 บาท ทั้งนี้นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยว ณ อุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี ส่วนใหญ่มีที่อยู่อาศัยในภาคกลาง ร้อยละ 89.3

2. ทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดกิจกรรมของแหล่งท่องเที่ยวในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี ได้แยกออกเป็นด้านพบว่า

2.1 ด้านประสบการณ์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่มายังอุทยานแห่งชาติ น้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรีพบว่า การรับรู้ข่าวสาร ของนักท่องเที่ยวมีผลต่อทัศนคติในด้านประสบการณ์การท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ0.05

2.2 ด้านลักษณะของแหล่งท่องเที่ยว พบว่า รายได้ การรับรู้ข่าวสาร ของนักท่องเที่ยวมีผลต่อทัศนคติในด้านลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ0.05

2.3 ด้านศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยว พบว่า การรับรู้ข่าวสาร ความรู้เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวมีผลต่อทัศนคติในด้านศักยภาพ/ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.4 ด้านการบริการ พบว่า ภูมิลำเนา การรับรู้ข่าวสารของนักท่องเที่ยวมีผลต่อทัศนคติในด้านการบริการของแหล่งท่องเที่ยวในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

3. ข้อเสนอแนะต่อการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี การบริการในภาพรวมของนักท่องเที่ยวที่มีต่ออุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ ร้อยละ 50.3 ส่วนการปรับปรุงอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เห็นว่าการบริการในด้านต่างๆมีความเหมาะสมดีแล้ว ร้อยละ 73.5 และนักท่องเที่ยวจะเดินทางกลับมายังอุทยานแห่งชาติอีกครั้ง ร้อยละ 85.0

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อเป็นประโยชน์ในการส่งเสริมและพัฒนา อุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี ดังนี้

1. จากการทดสอบสมมติฐานเพื่อหาตัวแปรอิสระ ที่มีทัศนคติต่อกิจกรรมของแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรีปรากฏว่ามีตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อกิจกรรมของแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จำนวน 4 ตัวแปร ได้แก่ การรับรู้ข่าวสาร รายได้ ความรู้เกี่ยวกับการจัดการกิจกรรมแหล่งท่องเที่ยว ภูมิลำเนา ซึ่งสามารถนำมากำหนดเป็นแนวทางในการให้ข้อเสนอแนะ เพื่อปรับเปลี่ยนทัศนคติของนักท่องเที่ยวให้เป็นไปในทางที่ดีขึ้น

ทั้งนี้ นักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่เคยได้รับข้อมูลของแหล่งท่องเที่ยวทางสื่อโทรทัศน์เป็นส่วนใหญ่ ดังนั้น เพื่อเป็นการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในด้านต่างๆของแหล่งท่องเที่ยว อุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรีเจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติจึงต้องดำเนินการประสานงานกับเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ร่วมมือกันประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์อุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี ให้นักท่องเที่ยวทั้งไทยและต่างประเทศรับทราบอย่างทั่วถึง โดยการเพิ่มช่องทางการประชาสัมพันธ์ ทั้งทางอินเตอร์เน็ตในหลายๆเว็บไซต์

2. ในด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ควรปรับปรุงทางขึ้นไปน้ำตก จุดทิ้งขยะ และร้านค้าอยากให้มีมากกว่านี้เพราะมีน้อยเกินไปไม่เหมาะสมกับปริมาณนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยว ณ อุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี

3. ในด้านความปลอดภัย ควรปรับปรุงให้มีเจ้าหน้าที่ประจำการ ณ ชั้นน้ำตกที่สูงขึ้น เพื่อเป็นการป้องกัน และระวังภัย อันเนื่องมาจากธรรมชาติ และจากนักท่องเที่ยวที่ไม่ประสงค์ดี

4. ในด้านกิจกรรม ควรปรับปรุงให้มีกิจกรรมใหม่ๆเกิดขึ้นจะได้เป็นสิ่งจูงใจให้นักท่องเที่ยว เดินทางมาท่องเที่ยวยังอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรีเพิ่มขึ้นแต่ทั้งนี้จะต้องขึ้นอยู่กับฤดูกาลและสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ ณ ขณะนั้นๆ ซึ่งต้องคำนึงถึงความปลอดภัย ทั้งชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยวเป็นสำคัญ

5. ควรมีการสนับสนุนและให้ความสำคัญในการให้ประชาชน นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในการพัฒนา อนุรักษ์ แหล่งท่องเที่ยวให้มากยิ่งขึ้น ตลอดจนจัดตั้งเครือข่ายการดูแลรักษาป่าแหล่งน้ำและธรรมชาติต่างๆ เพื่อสร้างจิตสำนึกในการรักษาธรรมชาติให้คงอยู่อย่างยั่งยืน

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

กระสุน บุญอำพล. 2546. **ทัศนคติของหัวหน้าครัวเรือนที่มีต่อการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ** กรุงเทพฯ.

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2544. (ก) **รายงานสถิติประจำปี 2544.** การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย,กรุงเทพฯ.

_____. 2544**.** (ข) **แผนปฏิบัติการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแห่งชาติ**. บริษัท อัลซา จำกัด, กรุงเทพฯ.

เกริก ฉัตรวิรุฬห์. 2525. **ปัญหาในการดำเนินงานของอุทยานแห่งชาติทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย**. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,กรุงเทพฯ.

คณะวนศาสตร์. 2530. **รายงานการประเมินสถานภาพอุทยานแห่งชาติ พื้นที่อนุรักษ์สัตว์ป่าและพื้นที่คุ้มครองอื่นๆในประเทศ.**มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์,กรุงเทพฯ.

_____. 2547. **คู่มือพัฒนาและออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวแบบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์**. ศูนย์วิจัยป่าไม้ คณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์,กรุงเทพฯ.

คมกริช ด้วงเงิน. 2534. **การศึกษาขีดความสามารถทางจิตวิทยาในการรองรับการใช้ประโยชน์ด้านนันทนาการบริเวณน้ำตกเหวสุวัต อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่**. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.

โครงการศึกษาวิจัยการจัดการมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม. 2544. **รายงานฉบับสมบูรณ์โครงการศึกษาเพื่อจัดทำดัชนีวัดดุภาพมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยว**. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ร่วมกับสถาบันสิ่งแวดล้อมไทย, เชียงใหม่.

ฉลอง ภิรมย์รัตน์. 2521. **จิตวิทยาสังคม.** ประจักษ์การพิมพ์,กรุงเทพฯ.

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ช่อ พงศ์รุ่งทรัพย์ และ พิชา พิทยขจรวุฒิ. 2532. **นโยบายการบริหารงานอุทยานแห่งชาติกรมป่าไม้**, ชัยศิริการพิมพ์,กรุงเทพฯ.

ฑิตยา สุวรรณะชฎ. 2520. **ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติกับพฤติกรรม**. วารสารพัฒนาบริหารศาสตร์.

ณรงค์ ศรีสวัสดิ์. 2539. **จิตวิทยาการเมือง**. วัชรินทร์การพิมพ์,กรุงเทพฯ.

ดรรชนี เอมพันธุ์ และ สุรเชษฎ์ เชษฐมาส. 2539. **การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ : แนวคิดหลักการและความเป็นไปได้ในการประยุกต์ใช้ในพื้นที่อนุรักษ์.ภาควิชาอนุรักษวิทยา คณะวนศาสตร์** มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์,กรุงเทพฯ.

ดุษณ์ดาว เลิศพิพัฒน์. 2540. **ทัศนคติของข้าราชการกรมสรรพากรต่อการบริหารกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ถวิล ธาราโภชน์. 2546. **จิตวิทยาสังคม**. สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์,กรุงเทพฯ.

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. 2535. **ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์**. คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์.มหาวิทยาลัยมหิดล,กรุงเทพฯ.

ประภาเพ็ญ สุวรรณ. 2520. ทัศนคติ : **การจัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย**. บริษัทโรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด,กรุงเทพฯ.

พรพิมล วรวุฒิพุทธพงศ์. 2528.(ก)**ทัศนคติและการเปลี่ยนทัศนคติ จิตวิทยาสังคมร่วมสมัย**. โครงการตำราคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่,เชียงใหม่.

_____. 2528.(ข) **ทัศนคติและการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ.คณะมนุษยศาสตร์**, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่,เชียงใหม่.

พัชนี วรกวิน. 2526. **จิตวิทยาสังคม ทฤษฎีและปฏิบัติ**. บริษัทสำนักพิมพ์วัฒนาพานิช จำกัด, กรุงเทพฯ.

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ไพบูรย์ อินทรวิชา. 2517. **หลักและวิธีการวัดเจตคติ**.สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, กรุงเทพฯ.

ภราดร พัฒนถาบุตร. 2534. **ทัศนคติทางการเมืองระบบประชาธิปไตยและการยอมรับหรือไม่ยอมรับการปกครองในระบอบประชาธิปไตยศึกษาเฉพาะกรณีนายทหารระดับนายพันที่รับราชการอยู่ในกรุงเทพมหานคร**.วิทยานิพนธ์ปริญญาโท,โรงเรียนเสนาธิการทหารบก.

ภาควิชาจิตวิทยา. 2521. **คู่มือจิตวิทยาทั่วไป**. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง,กรุงเทพฯ.

ภานุวัฒน์ สืบนุการณ์. 2545. **ทัศนคติของราษฎรที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าชุมชนป่าอาลอ- โดนแบนตำบลนาดีอำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์**.วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

เยาวรี เจริญสวัสดิ์. 2543. **ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในการใช้ประโยชน์อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่เพื่อนันทนาการ**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. มหาวิทยาลัยมหิดล.

โยธิน ศันสนยุทธ และจุมพล พูลภัทรชีวิน. 2529.**จิตวิทยาสังคม**.สำนักพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ, กรุงเทพฯ.

รวีวรรณ อังคนุรักษ์พันธุ์. 2533. **การวัดทัศนคติเบื้องต้น**. ภาควิชาหลักสูตรการสอน คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ราชบัณฑิตยสถาน. 2525. **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525**. โรงพิมพ์อักษรเจริญทัศน์,กรุงเทพฯ.

เรณู เจริญศรี. 2525. **ทัศนคติของนักเรียนอาชีวศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเพศชายและหญิง**.วิทยานิพนธ์ปริญญาโท,มหาวิทยาลัยมหิดล.

ลำพอง ศรีทับทิม. 2535. **ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณสะพานข้ามแม่น้ำแคว จังหวัดกาญจบุรี**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

วรรณา วงษ์วานิช. 2539 **ภูมิศาสตร์การท่องเที่ยว**. ภาควิชาภูมิศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ,กรุงเทพฯ.

วรรณี สูจิมะระ.2526. **ทัศนคติของเกษตรกรเกี่ยวกับงานส่งเสริมการเกษตรในโครงการโภชนาการชนบท จังหวัดอุบลราชธานี**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท,มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

วิชัย พัฒนาวงศ์ธรรม. 2524. **ทัศนคติต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของนักศึกษาในวิทยาลัยครูภาคใต้**.วิทยานิพนธ์ปริญญาโท,มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

วินิจ วีรยางกูล. 2532. **การจัดการอุตสาหกรรม**.กรุงเทพฯ.

ศูนย์ผลิตและพัฒนาระบบสื่อเพื่อใช้ในการเรียนการสอนและกิจกรรมการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม**,**2546

สงวน สุทธิเลิศอรุณ, จำรัส ด้วงสุวรรณ และฐิติพงษ์ ธรรมมนุสรรณ์. 2522. **จิตวิทยาสังคม**. ชัยศิริการพิมพ์,กรุงเทพฯ.

สนั่น นอบน้อม. 2543. **ทัศนคติของผู้บริหารโรงเรียนที่มีต่อนโยบายส่งเสริมการปลูกป่าชุมชนโดยนักเรียนของกรมสามัญศึกษาในจังหวัดสระบุรี**.วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สฤษฎ์ แสงอรัญ. 2541. **ศักยภาพและแนวทางการจัดการอุทยานแห่งชาติเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ : กรณีศึกษาอุทยานแห่งชาติอ่าวพังงา จังหวัดพังงา**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. 2546**. เอกสารชุดฝึกอบรมทางไกลหลักสูตรการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืน**.กรุงเทพฯ.

สุเชษฎ์ เชษฐมาส. 2539. ในรายงานการประชุมสัมมนา เรื่อง **: อุทยานแห่งชาติกับนันทนาการและการท่องเที่ยวในทศวรรษหน้า เพื่อทรัพยากรที่ยั่งยืน**. ส่วนอุทยานแห่งชาติสำนักอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ กรมป่าไม้,กรุงเทพฯ.

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

_____.2541.**คำบรรยายวิชาการจัดการพื้นที่นันทนาการ**. คณะวนศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.กรุงเทพฯ.

สุดธิดา เกษรราช. 2544. **ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีผลต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ : กรณีศึกษาอุทยานแห่งชาติเขาคิชกุฎ จังหวัดจันทบุรี**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สุพจน์ เพริศพริ้ง. 2544. **ทัศนคติของราษฎรที่มีต่อโครงการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ : กรณีศึกษาวนอุทยานปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์**. วิทยานิพนธ์ปริญญโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

เสรี เวชชบุษกร. 2525. **ครบรอบ 10 ปี อุทยานแห่งชาติตะรุเตา**. กรมป่าไม้,กรุงเทพฯ

อุทัย หิรัญโต. 2519. **สังคมวิทยาประยุกต์**. สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์,กรุงเทพฯ.

_____. 2526. **สารานุกรมศัพท์สังคมวิทยา-มานุษยวิทยา**.สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, กรุงเทพฯ.

Fishbein,M. 1975 **Understanding Attitudu and Predicting Social Behavior**. Prentice Hall Inc., Englewood Chiffs.

Foster,C.R. 1952. **Psychology For Life Adjustment**. American – Technical Society, Chicago.

Greenberg,J. and R.A. Baron. 1995. **Behavioral in Organization**. Prentice – Hall Inc., New Jersey.

IUCN. 1994. **Protecting Nature, Regional Review of Protected Areas**. Page Brothers (Norwich)Ltd., United Kingdom.

Yamane, T. 1973. **Statistics: an introduction analysis**. New York: Harper & Row.

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ภาคผนวก

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

แบบสอบถามนักท่องเที่ยว

ปัจจัยที่มีผลต่อทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อกิจกรรมของแหล่งท่องเที่ยว

อุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี

.....

คำชี้แจง

การเก็บข้อมูลครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อกิจกรรมของแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการปรับปรุงกิจกรรมอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณและหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความมือจากท่านในการตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไป

1. เพศ ( ) ชาย ( ) หญิง
2. อายุ ..... ปี
3. สถานภาพ ( ) โสด ( ) สมรส ( ) หย่า/แยกกันอยู่ ( ) หม้าย
4. ระดับการศึกษา
   - ( ) มัธยมศึกษาตอนต้น ( ) มัธยมศึกษาตอนปลาย
   - ( ) ปวช. ( ) ปวส.
   - ( ) ปริญญาตรี ( )สูงกว่าปริญญาตรี
5. อาชีพ
   - ( ) รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ ( ) พนักงานบริษัทเอกชน
   - ( ) นักธุรกิจ/เจ้าของกิจการ ( ) เกษตรกร
   - ( ) รับจ้าง ( ) นักเรียน/นักศึกษา
   - ( ) อื่นๆ .....
6. ในปีที่ผ่านมารายได้เฉลี่ยต่อเดือนของท่านโดยประมาณ (โดยไม่หักค่าใช้จ่าย)
   - ( ) ไม่เกิน 5,000 บาท ( ) 5,000 – 10,000บาท
   - ( ) 10,000 – 15,000 บาท ( ) 15,000 – 20,000 บาท
   - ( ) 20,000 – 25,000 บาท ( ) มากกว่า 25,000 บาท
7. ปัจจุบันอาศัยอยู่จังหวัด .....

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ส่วนที่ 2 ข้อมูลด้านรูปแบบการมาเยือน

1. ท่านเคยเดินทางมาจังหวัดกาญจนบุรีหรือไม่

( ) เคย ( ) ไม่เคย

2. ท่านรู้จักสถานที่ท่องเที่ยวประเภทใดในจังหวัดกาญจนบุรี

( ) แหล่งท่องเที่ยวแบบประวัติศาสตร์ ( ) แหล่งท่องเที่ยวประเภทน้ำตก

( ) แหล่งท่องเที่ยวแบบผจญภัย ( ) แหล่งท่องเที่ยวประเภทวัฒนธรรม

( ) อื่นๆ.....

3.ท่านเคยมาเยือนอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณมาก่อนหรือไม่

( ) เคย จำนวน.....ครั้ง ( ) ไม่เคย

4. ท่านได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติจากแหล่งใด

( ) หนังสือพิมพ์ ( ) โทรทัศน์

( ) วิทยุ ( ) นิตยสาร,วารสาร,ใบปลิว,แผ่นพับ

( ) อินเทอร์เน็ต/เว็บไซต์ ( ) อื่นๆ ระบุ.....

5. ท่านเคยได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณมาก่อนหรือไม่/จากแหล่งใด

( ) เคย / จาก ..... ( ) ไม่เคย

6.ในการมาเยือนอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณครั้งนี้ ท่านประกอบกิจกรรมใดบ้าง

(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

( ) นั่งเล่น ( ) ปิกนิก/รับประทานอาหาร

( ) ชมวิวทิวทัศน์ ( ) ดูนก/ส่องสัตว์

( ) เดินป่าศึกษาธรรมชาติ ( ) ตั้งค่ายพักแรม

( ) ถ่ายภาพ ( ) ขี่จักรยาน

( ) เล่นน้ำตก ( ) อื่นๆ โปรดระบุ (ถ้ามี).....

7. จำนวนบุคคลร่วมกลุ่มในการเดินทางครั้งนี้ .....คน

8. ยานพาหนะที่ท่านใช้ในการเดินทางมายังอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอวาวัณ

( ) จักรยาน ( ) จักรยานยนต์

( ) รถยนต์รับจ้างประจำทาง ( ) รถยนต์รับจ้างไม่ประจำทาง

( ) รถยนต์ส่วนตัว ( ) อื่น ๆ โปรดระบุ (ถ้ามี).....

9. ระยะเวลาที่ท่านใช้ในการประกอบกิจกรรมในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณในครั้งนี้..... ชั่วโมง/วัน

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

10. สาเหตุสำคัญที่จูงใจให้ท่านมาเยือนอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณในครั้งนี้
คือ…….....

ส่วนที่ 3 ข้อมูลด้านประสบการณ์การท่องเที่ยว

สิ่งต่างๆ ต่อไปนี้มีความสำคัญต่อท่าน ในการมาเยือนอุทยานน้ำตกเอราวัณในครั้งนี้มากน้อยเพียงใด(5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย 1= น้อยที่สุด)กรุณาทำเครื่องหมาย √ในช่องว่าง

ประสบการณ์	ระดับความสำคัญ				
	5	4	3	2	1
1. ได้ใกล้ชิดกับธรรมชาติหรืออยู่ท่ามกลางบรรยากาศธรรมชาติ					
2. การได้พบเห็นสิ่งสวยงามตามธรรมชาติ					
3.ได้ศึกษาเรียนรู้เกี่ยวกับวิถีชีวิตของคนในชุมชนบริเวณแหล่งท่องเที่ยว					
4.ความเงียบสงบ วิเวก สันโดษ					
5. ได้พักผ่อนในบรรยากาศที่สงบ					
6.ได้หลีกหนีจากความแออัดและเสียงอึกทึกของเมือง					
7.ได้หลีกหนีจากภาระหน้าที่ในชีวิตประจำวัน					
8.ได้พึ่งพาตนเอง/ทดสอบความสามารถของตนเอง					
9.ได้ใช้พละกำลังในการประกอบกิจกรรม					
10.ได้ฝึกฝนทักษะในการประกอบกิจกรรมนันนทนาการกลางแจ้ง					
11.ได้ใช้เวลาร่วมกับคนใกล้ชิด					
12.ได้พบปะกับผู้คนใหม่ๆ					
13.ได้เยือนแหล่งท่องเที่ยวใหม่ที่ไม่เคยเยือนมาก่อน					
14.ความเป็นอิสระที่ปราศจากการควบคุม					
15.ความสะดวกสบาย					
16.ความปลอดภัย					
17.อื่นๆ โปรดระบุ (ถ้ามี)					

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ส่วนที่ 4 ข้อมูลด้านลักษณะของแหล่งท่องเที่ยว

ในทัศนคติของท่าน ลักษณะต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับแหล่งท่องเที่ยวแห่งนี้ต่อไปนี้ ควรจะได้ค่าคะแนนในระดับใด กรุณาทำเครื่องหมาย √ในช่องว่าง

ลักษณะแหล่งท่องเที่ยว	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
1. สภาพเส้นทางเข้าสู่พื้นที่ / การเข้าถึงโดยใช้ยวดยานประเภทต่างๆ หรือ การเข้าถึงโดยการเดินเท้า (5 = เข้าถึงยากลำบาก 1 = เข้าถึงสะดวกมาก)					
2. ความห่างไกลของแหล่งจากเสียงรบกวนภายนอก เช่น เสียงยวดยานจากถนน (5 = มีความสงบ สันโดษอย่างมาก 1= มีเสียงรบกวนอย่างมาก ไม่มีความสงบ)					
3. ความเป็นธรรมชาติ / การที่สภาพธรรมชาติของพื้นที่ไม่ถูกเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม (5 = มีความเป็นธรรมชาติสูงมาก 1 = ความเป็นธรรมชาติต่ำมาก)					
4. โอกาสในการได้พบปะผู้คน (5 = มีโอกาสที่จะพบปะผู้คนสูงมาก 1 = มีโอกาสที่จะพบปะผู้คนน้อยมาก)					
5. ร่องรอยผลกระทบจากกิจกรรมการใช้ประโยชน์พื้นที่ เช่น ขยะ รอยขีดเขียน ร่องรอยการพังทลายของดิน ฯลฯ (5 = ปรากฏร่องรอยผลกระทบน้อยมาก / พื้นที่มีสภาพดีมาก 1 = ปรากฏร่องรอยผลกระทบสูงมาก / พื้นที่มีสภาพทรุดโทรมมาก)					
6. สิ่งอำนวยความสะดวกและบริการภายในแหล่งท่องเที่ยว (5 = ระดับการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกต่ำมาก / ยังคงความเป็นธรรมชาติโดยไม่มีการปรับเปลี่ยนพื้นที่1 = ระดับการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกสูงมาก / มีการปรับแต่งพื้นที่และมีสิ่งปลูกสร้างจำนวนมาก)					
7. การควบคุมนักท่องเที่ยวให้ปฏิบัติตามกฎระเบียบโดยการใช้เจ้าหน้าที่ตรวจตรา (5 = นักท่องเที่ยวต้องพึ่งพาตนเองในการประกอบกิจกรรมสูงมาก / การควบคุมต่ำ 1 = นักท่องเที่ยวถูกควบคุมสูง / การพึ่งพาตนเองต่ำ)					

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ส่วนที่ 5 ข้อมูลด้านศักยภาพ/ความโดดเด่น

ในทัศนคติของท่านแหล่งท่องเที่ยวแห่งนี้มีศักยภาพ หรือคุณสมบัติที่โดดเด่นในเรื่องต่างๆ เหล่านี้มากน้อยเพียงใด (5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย 1= น้อยที่สุด 0 = ไม่สามารถประเมินได้)

กรุณาทำเครื่องหมาย √ในช่องว่าง

คุณสมบัติ	ระดับศักยภาพ / ความโดดเด่น				
	5	4	3	2	1
1. ความสมบูรณ์ของพันธุ์พืช					
2.โอกาสในการได้พบเห็นสัตว์ป่า					
3.ความโดดเด่นทางกายภาพที่พิจารณาจากขนาด เช่น น้ำตกขนาดใหญ่ มีจำนวนชั้นหลายชั้น ฯลฯ					
4.ทิวทัศน์ที่สวยงาม					
5.ความหลากหลายของทรัพยากรธรรมชาติที่เอื้อต่อการศึกษาเรียนรู้					
6. ความเหมาะสมในการประกอบกิจกรรมนันทนาการ					
7.ความคงทนของสภาพพื้นที่ที่ส่งผลให้ยากต่อการเกิดผลกระทบ					
8.ความสะดวกในการเข้าถึงพื้นที่					
9.มีแหล่งท่องเที่ยวอื่นอยู่ในบริเวณใกล้เคียง					
10.ความปลอดภัยในการท่องเที่ยว/ประกอบกิจกรรม					
11.ลักษณะภูมิอากาศที่เหมาะสมต่อการท่องเที่ยว					

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ส่วนที่ 6 ข้อมูลด้านการบริการ

ในทัศนคติของท่านสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการต่างๆที่อุทยานแห่งชาติแห่งชาติน้ำตกเอราวัณมีสภาพอย่างไร(5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย 1= น้อยที่สุด 0 = ไม่สามารถประเมินได้)

กรุณาทำเครื่องหมาย √ในช่องว่าง

สิ่งอำนวยความสะดวกและบริการ	ระดับให้การบริการ				
	5	4	3	2	1
1. เส้นทางศึกษาธรรมชาติ					
2.แผ่นป้าย สัญลักษณ์ต่างๆ					
3.การจัดนิทรรศการ					
4.ห้องน้ำ-ห้องสุขา					
5.บ้านพักนักท่องเที่ยว					
6.ลานกางเต็นท์					
7.ความปลอดภัยโดยรวมในการประกอบกิจกรรมนันทนาการในพื้นที่					
8.ความสะอาดโดยรวม					
9.การตกแต่งภูมิทัศน์					
10.การให้บริการข้อมูลของเจ้าหน้าที่					
11.อื่นๆ โปรดระบุ(ถ้ามี).....					

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

12. โดยภาพรวมท่านมีทัศนคติต่อการมาเยือนอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณนี้มากน้อยเพียงใด

( ) ดีมาก ( ) ดี ( ) ปานกลาง ( ) น้อย ( ) น้อยมาก

13. ท่านคิดว่าอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณควรมีการปรับปรุงในด้านใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

( ) เหมาะสมดีแล้ว ( ) ความเป็นระเบียบเรียบร้อย ( ) ข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว

( ) ความปลอดภัยในการท่องเที่ยว ( ) ระบบสิ่งอำนวยความสะดวก ( ) ความสะอาด

( ) เจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ( ) อื่น ๆ .....

14. ในอนาคต ท่านจะกลับมาเยือนอุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณอีกหรือไม่

( ) มา เนื่องจาก.....

( ) ไม่มา เนื่องจาก.....

( ) ไม่แน่ใจ เนื่องจาก.....

15. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ที่กรุณาสละเวลาตอบแบบสอบถาม

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ประวัติการศึกษา และการทำงาน

ชื่อ –นามสกุล	นายประทีป พ่วงเพ็ชร
วัน เดือน ปี ที่เกิด	วันพฤหัสบดีที่ 6 เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2524
สถานที่เกิด	อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี
ประวัติการศึกษา	วท.บ.สาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์
	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร พ.ศ 2547
ประวัติการทำงาน	นักวิชาการคอมพิวเตอร์
	สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ (2547-2554)
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	เจ้าหน้าที่บริหารงานสารสนเทศ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	บริษัท เอ็กซ์เซล ลิงค์ จำกัด

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์